

بەلایەنى كەم دەبىت نىۋەى ئەقىل لە نىرەوۋە بىكرىتە مىن، ئەگىنا ناتوانىن باس لە ئەدەبىي ژن بىكەين

گفتوگۆ لەگەل كاروان عومەر كاكەسوورى چىرۆكنووسدا سازدانسى: گۆران ھەلەبجەبىي

جىھانى چىرۆكى ھونەرى، جىھانىكى پر ئەفسوون و خەيال و فەنتازىيە. جىھانىكە ئەگەر لە شتىكدا لە جىھانى راستەقىنەى خۆمان بچىت، ئەوا لە دەيان شتدا جىاوازە. ھەر ئەو جىاوازىيانەشن سەرنجى خوينەر رادەكيشن. بەبى ئەوۋى بەخۆى بزانت، بەلكىشى نىو قوولايى خۆيانى دەكەن. چىرۆكنووسى لىھاتوو و داھىنەرىش لە تواناىدەپە لە رىگى كەرەستەكانى خەيال و فەنتازىادا پەى بە وردەكارى و جوانىيەكانى ناخى كارەكتەر ببات و خوينەر بخاتە حالەتى سەرسورمانەوۋە. واى لىبكات لەگەلدا بەدواى نەھىنيەكاندا بگەرەت. ھەر لەم روانگەپەوۋە دەتوانىن ئاماژە بە «كاروان كاكەسوور» بىكەين، كە لەنئىو دىناى چىرۆكى كوردىدا ناوئىكى ديار و بەرچاۋە و پانتايىيەكى تايبەت بەخۆى داگىر كردوۋە. ۋەكو رەخنەگران دەلئىن بە تەكنىكى نوئى و بە زمانىكى سىحرى دەيان پىرسىار لاي خوينەر دەوروزىنئىت. «بەختىار عەلى» دەلئىت ئەوۋى لاي ئەو چىرۆكنووسە سەرنج رادەكيشىت، رۆشەنبىرىيەكى قوولە، كە لە پشت كارەكتەرەكانەوۋە ھەستى پىدەكەين. چىرۆكەكانى «كاروان كاكەسوور» چىژىكى تايبەتەيان ھەپە و لىواولئىون لە فەنتازىا و ماناى قوول و ناوەرۆكى بەھىز. سەرەراى ھەموو ئەمانە «كاروان كاكەسوور» بە دامەزىنەرى ئەدەبى بىوگرافىا دادەنرئىت، بەوۋى يەكەمىن نووسەرى كوردە لە كنىبى «مندالئىم ئاسكىك بوو بەسەر پەلكەزىرەكاندا بازىزىنى دەكرد» دا ژياننامەى خۆى و خەلكانى دىكەى تىكەلئى خەون و خەيال كردوۋە و بەشىوازىكى سەپىر و بە زمانىكى ئەفسووناۋى دەيانگىرئىتەوۋە. ژيانى «كاروان كاكەسوور» بەرادەپەك تىكەلئى ژيانى كارەكتەر و رووداۋە سەپروسەمەرەكان بوو، كە ھەندىك لەوانەى لەبارەى بەرھەمەكانىوۋە نووسىويانە، دەپرسن ئاخۆ تۆ بلىئى كەسىك بەو ناوۋە بوونى ھەبىت، ياخود ئەوئىش يەكئىكە لە كارەكتەرى ئەو چىرۆكە فانتازىيانە، كە لەناخى خۆياندا دەيان ھەستى دژ بەپەكەيان ھەلگرتوۋە. ئىمە بۆ قوولكردنەوۋى ئەو پىرسىارە، بەچاكمان زانى ئەم چاۋپىكەوتنەى لەگەلدا بىكەين:

– كەى زانئىت تۆ چىرۆكنووسىت. ياخود كەى لە رووت ھات يەكەمىن چىرۆكى خۆت پىشانى كەسىكى تر بدەت؟!

* ئاسان نىيە نووسەر يەكەمىن نووسىنى خۆى بىر بىكەۋىتەوۋە، چونكە ھىچ تىكستىك لەو شوئىنەوۋە دەست پىناكات، كە لەسەر لاپەرەكاندا دوا فۆرمى خۆى ۋەردەگرئىت، بەلكو پىشتر زنجىرەپەك رووداۋى پچر پچر لە خەيالدا ھەن، كە لە كۆنتىكستى زەمەنى جىاواز جىاوازدا سەريان ھەلداۋە. ھەلەپەكى گەرەپە ئەگەر وابزانىن چىرۆكنووس لەو كاتەوۋە، كە يەكەمىن چىرۆكى دەنووسئىت، پى دەخاتە ناو دىناى نووسىنەوۋە. ئايا تۆ بە مندالئى

بهرامبهر به مافووریکي قهد دیوار دانه نیشستوویت و چاوت به نه خشه کانیدا نه گپراوه؟ رهنکه دهیان خه یالی سهیر سهیرت بۆ هاتبیت. کئی دهلی خوشکه کهت یان برابه کهت وهکو تۆ ئه و نه خشانه یان خویندۆته وه. هر ئه و جیاوازییه خوی چیرۆکیکی سه ره به خویه و رۆژگاری به بی ئه وهی به خۆت بزانت له دنیای نووسینی تۆدا سه ره هه لده داته وه. ئایا تۆ چهند جار به مندالی، به بی ئه وهی بزانت چیرۆک چیه و تهکنیک چیه، خه ونیکت بۆ دایکت گپراوته وه و له بهر کۆمه لیک هۆ دهسکاری رووداوه کانت کردووه. کئی دهلی ئه و کاته تۆ رۆلی چیرۆکنووسیکی چاکت نه دیوه. با، تۆ چیرۆکنووسیکی زۆر لیهاتوو بوویت، چونکه نهک واقع، بگره خه ونیشته به شیوه یه کی دیکه گپراوته وه. واته نووسین گواسته وهی به شیکی ئه و هه ستانه یه له نه بینراوه وه بۆ ئاستی بینین. به هر حال من به کهمین چیرۆکم له سالی هه شتاویینج نووسیوه، که ئه وسا قوتابی قۆناغی ئاماده بی بووم، به لام پيشتر ده یانم به نیوه چلی جیه شتوو. پيش سالی نه وه دوچاریش هیچ شتیکم بلآونه کردۆته وه. به کهم چیرۆکم، که له رووم هاتبیت پيشانی خه لکی بدهم، پيشانی مامۆستا «ئه سغه ر تالیب مه جید» م داوه، به رپوه به ری ئه وسای قوتابخانه ی «دواناوه ندیی رزگاریی کوران». له پۆلی پینجه م زمان و ئه ده بی کوردیی پی ده وتین. له تاقیکردنه وه دارشتنیکم نووسی، ئه و وایزانی کۆپیم کردووه. لئی پرسیم کئی بۆی نووسیوم؟ وتم خۆم. باوه ری نه کرد، چونکه به راستی قوتابییه کی زۆر بزێو بووم. نه ده چوو هه قلی که سه وه هیچ په یوه ندیه کم به خویندنه وه و نووسینه وه هه بیت. گروویکی ناژاوچی بووین، هه تا بۆمان بکرا بوایه ئه تمۆسفیری پر له دیسپلینی قوتابخانه و پۆلان بۆ ئه تمۆسفیریکی پر له کۆمیدیا و گالته جاری ده گۆری. زۆر جار سزاش ده دراین. که من هه ر سوور بووم له سه ر ئه وهی خۆم نووسیومه، ئه و پیی وتم ئه گه ر راست بیت، ئه و ئاینده یه کی باشم له بواری ئه ده بدا هه یه. له پۆلی شه شه م چیرۆکیکم نووسی و بۆم هینا. هه ر له وی خویندیه وه. هه ستایه وه و ده ستی کرده ملم. پیی وتم وهکو سه ره تا زۆر به لایه وه جوانه. دلخۆش بووم، که به ک دوو رسته ی له به رخۆیه وه وته وه. ئه مه ش ئه وهی ده گه یاند، که ئه و رستانه سه رنجراکیشن. ئینجا پیی وتم باوه ری وایه چیرۆکی زۆر له وه چاکتر بنووسم. ئه و چیرۆکه، که ناوی «خوله کانی فیترکردن» ه، باس له کوریکي عه ره ب ده کات. داموده زگاگان ده یانه وی له که سیکی پاکه وه بیکه نه مرۆفیکي درنده. ده یینرته کوردستان به و مه به سته ی ته قه له و قوتابیانه بکات، که نیازیان وایه خۆپيشاندان ساز بکن، به لام ئه و له و کاره ی سه رکه وتوو نابیت. ئه و ئافه رینه ی مامۆستا «ئه سغه ر تالیب مه جید» وایلیکردم هه ر ئه وسا چیرۆکیکی دیکه ییش به ناوی «مانگا» بنووسم. ئه وه یانی زیاتر به دل بوو. پيش ئه وه ش «هۆشه نگ وه زیری» ی هاوپی مندالییم، که دراوسیش بووین، هه ر شتیکي ده نووسی، داوی له من ده کرد بۆی هه لسه نگینم. له بیرمه سالی هه شتاوسی له باره ی چیرۆکیکی ئه وه وه سیودوو تیبینیم به ژماره نووسی بوو. ئه مه ش لای من بۆ خۆی ئه زموونیکي ساده یه، به لام به سووده. له زانکۆش چیرۆکی خۆم پيشانی زۆر له هاوپییان داوه له وانه «عه زیز حه سه ن مه ولان»، که خویندیه یکی زۆر چاک بوو.

– که واته تۆ تا له کوردستان بوویت، هیچ به ره مه میکت بلآونه کردبووه وه. ئایا مه نفا وغوربه ت به چ ئاراسته یه کدا کاریان کردۆته سه ر نووسینی تۆ؟

* رۆمانیکم هه یه به ناوی «مامزیر»، که به زمانی عیبری واته «زۆل». ئه و رۆمانه م تا ئیستا بلآونه کردۆته وه، به لام چهند هاوپییه کی نزیکي خۆم خویندوو یانه ته وه. به کئی له کاره کته ره کانی ئه و رۆمانه ژنیکه و ناوی «بیبی که ناری» یه، پیی وایه ئه وه شویندیه کانی له ناو ئیمه دان، نهک ئیمه یین له ناو شویندیه کاندان، بۆیه شتیک نییه به ناوی جیه پيشتن و گه پيشتن، به لکو ئه وهی هه یه هه ولدانه بۆ رزگار بوون له رووتی. بابته ی ئه و رۆمانه باس له په یوه ندیی

نيوان پروتى و پوئين دهكات. «بيبي كه نارى» پيى وايه وهكو چوڻ مهحاله پيوشرين، بههه مان شيوهيش مهحاله بگهين به شوينىكى تر. نهخير، ئيمه له دهره وه نيين، بهلكو لهناو خوئمانداين. من تا ئيستاش باوهرم نيهه گهرهكى سهيداوهى ههوليرم جيھيشتبىت. ئهمرؤ من له شارىكدام بهوه ناسراوه، كه دارستانىكى چر دايبوشيوه، كهچى ههستى پى ناكهم، بهلام ئهوه دوو دارهى «دارا» له ئهلفويى پولى يهكهه لى دهروانيت، له بهرچاوم ون نابيت. بههه حال ئهگه باوهرمان بهوه هينا، كه شوينىك ههيه بهناوى مهنفا، ئهوا دهبيت بزائين ئهدهبكيش ههيه بهناوى مهنفا. دهروانين له چاوئرووكانىكدا ناوى دهيان داهينهري وهكو دانتي، جوئريف كوئراد، جيمس جويس و ماركيز بير خوئمان بهينينهوه. مهنفا لاي منيش وهكو زور له نووسه رانى نهوهى خوئم پهيوهندي به ميژوهوه ههيه، نهك به جوگرافياوه. ئهوهى بو من جيگاي سهرسورمان و پرسياره، كاته، نهك شوين. ئهوهى له گوئرينى جوگرافياوا لاي من گوئراييت، ههه ئهوهيه ههست دهكهه كات بهخيراييهكى له راده بهر تيده پهريت، كه ناكريت بههيج شيوهيهك له گهه ل جارانى بهراورد بكهم. جارن ئيمه له سه ردهمى ئهفاله و راواناندا لهناو مه رگدا بهدواى ژياندا دهگه رايين، بهلام ئيستاي پيرى و مه رگ ريگامان نادهن بير له و رۆژگارانه بكهينهوه، كه بهدواى ژياندا دهگه رايين.

– ئيمهش ههه له خه يالمانه پرسيارىكت له بارهى كاته وه لى بكهين، چونكه ئهوهى چيرۆكى تو بخوينتتهوه، يهكسهه ههست دهكات تو شهريكى گه ورهه له گهه ل كاتدا كر دووه. دته ويت بهقه دهر ئهوهى كات فيل له تو دهكات، تو ش دوو ئه وهنده فيل له و بكهيت. ئايا ههه ئه و فيلانهن، كه زور جار سهه له خوينه رهكانت ده شيوين و ناهيلن بهچاكي له ناوه رۆكى چيرۆكه كه تيبگهن؟

* راستيت ده ويت كات له شيوهى دهره وهيدا بو من گرینگ نيهه. من ههقم به سهه ئه وهدا نيهه بهچهند سهعات له فرۆكه خانه ي كوئنهاگنه وه دهگه مه يهكى له فرۆكه خانه كانى كوردستان، بهلكو دهمه ويت بزائم كاتيك يهكيك له وه نهفهرانه، كه لهناو رارهوى فرۆكه كه دا ههنگاو دهنيت، خيراييه كه ي چوڻ حيساب دهكرىت. ئايا خيرايى ئه و ههنگاوانه، هه مان خيراييه، كه له سهه زه وييدا هه يانه؟ يان بهتانيا خيرايى فرۆكه كه ههيه و ههنگاوه كان جيگيرن؟ يان ئه و دووانه ش نيين، بهلكو خيرايى ههنگاوه كان و هى فرۆكه كه كو دهكرينه وه؟ ئه و پرسيارانه فيزيابين و به خه يالى زور كه سدا هاتوون، بهلام من ههه وهك چيرۆكنووسىك بيريان ليده كه مه وه. وانه زانى من هيج له فيزيا ده زانم. من ته مه لترين قوتابى فيزيا و كيما و ماتماتيك بووم. بههه زار ئه ملا و ئه ولا دهره ده چووم. له گهه ل هه موو ئه وانه شدا چيرۆكنووس، كه مامه له گهه ل كاتدا دهكات، بهتانيا پشت به فيزيا نابه ستيت، بهلكو تيروانينى سه ره بخوى خوئشى بو كات زور له وه پيوستتره. دياره ناليم گرینگ نيهه چيرۆكنووس بزائيت «جووله ي براون» «رؤبىرت براون» چيه و جووله لاي «نيوتن» و «جيمس كليرك ماكسويل» چوڻ ليكدراره ته وه. يان «ئهنيشتان» چوڻ تيورى ريزه يى دارشتووه، بهلام ده ليم له وانه گرینگتر ئه وهيه، كه چهند رو به رى به پيت له سهه ئه و كاته ده دؤزيتته وه، به و مه به سته ي بتوانيت رو داوى له سهه برويتيت. ئه وه تيروانينىكى جوگرافيا نه يه. من له راستييشدا له جوگرافيا زور خرايم. له چاوپيكه وتيكم له گوئقارى «رامان» دا باسى ئه وه م كر دووه، كه بوچى من شوينه كان نادؤزمه وه. ئه وه ش ههه پهيوهندي به كاته وه ههيه. من وهكو وتم كات لاي من ئه وهنده پرسيارىكى ئالؤزه، واى ليكر دووم ههست نه كهه م لهناو شويندا ماوم. ئهنيشتاين پيى وايه كات و شوين چ لاي ئه و كه سه ي لى دهروانيت و چ ئه و شوينه ي لپوهى دهروانيت، ريزه يين. ناكريت له وه تيبگهين، كه خيرايى رووناكى چهنده. پهيوهندييه كى ديكه ش له نيوان كات و قه باره دا ههيه، ئه ويش ئه وهيه، كه ههتا خيرايى زياتر بيت، قه باره ي شته كان بچووكتر دينه بهرچاو. وهك چوڻ شه مه نده فه ريك كاتى به خيرايى تيده په ريت، زور

بجووكتتر له قهبارهى خوى دهبيندريت. ههتا ئه و خيرايبهش زياتر بيت، شتهكان زياتر به ناروشهنى دهبيندريين. تۆ دهتوانى له سه ربانى مالى خوتانه وه هاورييكهت ببينيت، كاتى به ئۆتۆمۆبيل به سه ر جاده كهدا تيدده پهرت، به لام ناكريت له چهند تارمايبه ك زياتر له ناو ئه و شه مه نده فه رهدا ببينيت، كه به و خيرايبه ي خوى به ته نيشتدا تيدده پهرت. به لى، من شتهكان به ناروشهنى دهبينم به تايه به تى ئه و شتانه ي له قوناغى گه و ره بى كه وتونه ته به رچاوم. هه ر له به ره ئه وه يه دوور له خواستى خۆم من شوينه كانم به شيوه يه كى جياواز خولقاندۆته وه، هه تا ئه و شوينا نيش، كه به راستى و له واقيعدا هه ن و ناوه كانيشيانم وه كو خويان نووسيوه ته وه. وه كو رۆمان نووسى ميسرى «جه مال ئه لغيتانى» ده لىت ئه گه ر به چاوى سوڤيه يه كان سه يرى كات و شوين بكه ين، ده بينن هه ردوو كيان هه مان شتن. كات شوينىكى شله و شوين كاتىكى خه سته. تۆ نازانى من چهند ئه و تيروانينه م به لاوه جوانه. ئيمه به لگه يه كمان نييه، كه پيشانى بدات «مارسيل پرؤست»، كاتى رۆمانى «گه ران به دواى كاتى ونبوودا» نووسيوه، هيجى له باره ي فيزيا وه خويند بيته وه، به لام تيروانينه «مارسيل پرؤست» بۆ كات هيجى له تيروانينه «نيوتن» و «ئه نيشتاين» كه متر نييه. «مارسيل پرؤست» به شيكى زۆرى بيرۆكه كانى له ته ورات وه رگرتو وه وه كو مه سه له ي «سادووم» و «عامورا»، ئه و دوو مه له كه ته ي، كه رۆژگار يك نغرو بون و ئاسه واريان نه ماوه. نووسه رانى وه كو «فۆكنه ر» و «جيمس جويس» «فرجينا ولف» هه ر رووداو يكيان وه كو ته خته ي سه هو ل كر دۆته هه زاران پارچه. به و كاره شيان هه موو مانا كانى كاتيان گو رپوه. «سه لفادۆر دالى» هه مان شتى له تابلۆ كانيدا كر دووه. به راست ئيمه باسى ئه و فرۆكه يه مان ده كرد، كه له كوينا گنه وه به ره و يه كيك له فرۆكه خانه كانى كوردستان به ريكه وتو وه. تكايه ئه گه ر هه ر كاره كته ريكى چيرۆكه كانم له و فرۆكه يه دابه زى، نه كه ي پيى بلىي وه سفى ناو فرۆكه كه ت بۆ بكات، چونكه نايزانيت. لاي ئه وان سه فه ر به شيوه يه كى ديكه ي ته واو جياوازه. نه ده ستيكر دن هه يه و نه كو تايى. نه به ريكه وتن و نه گه يشتن.

– باشه وهك چيرۆكنووسيك چهند ئيراده ي خوت به سه ر ئه و كاره كته رانه تدا زاله. ئايا ئه وه تۆي له هه ولى ئه وه دايت كات و شوينىكى ديكه ي تايهت به خوت دروست بكه يت، يان مه سه له كه ته نها هونه رى چيرۆكنووسينه، كه ئه و ته كنيكانه ده خوازيت؟

* ده توانم بلىم هه ردوو كيانن پيكه وه. حاله تيك هه يه له سايكۆلۆجيا به ئاوتيسم ناسراوه. ئه و حاله ته وا ده كات مرو ف له ناو خودى خويدا بژى. شتهكان له واقيعه وه به ره و ناو خودى خوى بگوازيت وه و له وى لىيان پروانيت. هه ر له به ره ئه وه يه ئه و شتانه شيواون. ئه وه ي كتيبى «منداليم ئاسكيك بوو به سه ر په لكه زي رينه كاندا بازبازينى ده كرد» منى خويند بيته وه، ده زانيت، كه ئه و حاله ته له قوناغى مندالى له مندا هه بووه و له قوناغى گه و ره بيشدا كاريگه رى به سه رمه وه ماوه. ئه وه زياتر هونه رمه ندانى شيوه كارى په ناي بۆ ده بن، به لام من له چيرۆكداه كارم هيناوه. «سه لفادۆر دالى» و «مارك شاگال» و زۆرى ديكه به شيوه ي جياواز جياواز ئه و حاله تهيان له تابلۆ كانياندا ته وزيف كر دووه. ئه وانه ي تووشى ئه و حاله ته ده بن، په نا ده به نه به ر و رينه و هه لوه سه و ئيلووشيه ن. چ كات و چ شوينى ده ره وه ئه وه گرينگيه ي لايان نامينيت، به لكو خويان كات و شوينى ديكه له ناو خودى خوياندا ده خو لقيين. ئه و كه سه ي حاله تى هه لوه سه، ياخود هه لوه سييشنى له گه لدايه، ئه وا هه موو هه سته كانى تامكردن و بيستن و بينينى ده گو رين. شتهكان به شيوه يه كى جياواز ده بينيت. ده نگه كان به شيوه يه كى جياواز ده بيستيت. تامى خواردينش لاي ئه و به شيوه يه كى جياوازه. به لام حاله تى ئيلووشيه ن هه نديك جياوازه. ليره دا كه سه كه وه كو سه راب شتى دپته به رچاو. يان شتهكانى له به رچاودا ده گو رين. له وانه يه قازيكي لى ببپته فيليك. وه كو چۆن «سه لفادۆر دالى» له تابلۆ لويه كيدا، سي به رى قازه كانى له ناو ئاودا كر دۆته

چەند فیلێک. تابلۆیەکەشی ھەر وا ناوناوە. ئەو کەسە ھەر لە خۆیەو کۆمەڵێک دەنگ دەبێستیت، یان لە گۆچکەیدا دەزینگیئەو. من لە رۆمانی «ئای لەفیلیا لەفیلیا» دا بەکارم ھێناوە. زۆر جار رووداوێک بەیەکەو بەیوەست نین، یان زۆر بەزەحمەت دەتوانی پیکەوھیان ببەستیتەو. لە رۆماندا «فرجینا ۆلف» و «جیمس جویس» و «ولیم فۆکنەر» دایانھێناوە و «ئالان رۆب گری» و نووسەرانی دیکە ی رۆمانی نوێ گەشەیان پێ داوە. من بەلامەو سەیرە کاتیک رۆمانیکی کوردی دەخوینمەو، لەمسەری دەچمە ئەوسەری و کات ھیچ نامووستینیت. رووداوێک وەک زنجیرەیک پیکەو بەستراون. بەلام لەوھش سەیرتر ئەو ھەموو نووسینانەن، کە لەم رۆژنامە و لەو گۆڤاردا لەبارە ی ئەو رۆمانەو دەیانخویننەو. ئەوانەم وەک ئەو زنجیرە تەلەفزیۆنیانە دینە بەرچا، کە لە ئەمەریکا بەمەبەستی بازرگانێ دەریاندەھێن. ئەوانە گواپە کۆمیدین، بەلام تۆ تەنھا بەو قاقای پیکەنێ دەستکردە ی دوای ھەموو قسەییکیان لێدەدرێتەو، دەزانی ئەوانە کۆمیدین، ئەگینا ھیچ بەیوەندییەکیان بە کۆمیدیاو نییە. لای خۆشمان ئەگەر ئەو ھەموو پیاھەلدا نەبیت، تۆ زەحمەتە بزانی ئەو رۆمانە و رۆمانیکی چاکیشە. من زۆر خۆشحال دەبم کاتێ دەزانم ھەموو خۆینەرێک لە چیرۆکەکانی من تیناگات، چونکە نامەوێت بەئاسانی لیم تیبگات. ئەو ھەر بەیوەندی بەو تیروانینە ی خۆمەو ھەبە، کە لەبارە ی کاتەو ھەمە. لەگەڵ ئەوھشدا کەسانیک بەچاکی لێیان تیبگەپشتوون و لێشیان کۆلیونەتەو. وەک پێشتر وتم کارەکتەرەکانی من تووشی حالەتی ئاوتیسم بوون و دنیا بەشپۆھییەکی جیاواز دەبین. وپێنە و ھەلۆسە و ئیلووشیەن تەکنیکن و من بەوریاییەو بەکاریاندەھێنم. نووسەرێک نەزانیت دا بەشکردنی رووداو چیبە. نەزانیت لە کوێ رووداویک دەبیت بگێردرێتەو و لە کوێ تیکەلی رووداویکی دیکە ببیت و چۆن جارێکی دیکە و بەشپۆھییەکی جیاواز لە کاتیک دیکەدا سەرھەلدا تەو، من ناھەقی ناگرم، ئەگەر بێجگە لەو چیرۆکانە ی بە شێوازی گێرانەوھ ی ئاسایی نووسراون، لە ھیچ چیرۆک و رۆمانیکی دیکە تیبگات.

– زۆر جار لە بەھرمەندیک دەپرسن: ئایا لە چ ئاستیکدا خۆت دەبینیتەو و تا چەند لە خۆت رازیت. ئیمە ئەو پرسیارە بەلایەکی دیکەدا دەبەین و لەژێر رۆشنایی ئەو مەسەلە ی خێرا تیبەربوونی کاتەدا، دەپرسیین کاتێ تۆ لەناو ئەو ھەموو سەرسامییەدا چیرۆکیکی نوێ دەنووسیت، ھەست دەکەیت، تۆ پێشتر چیرۆکی دیکەت نووسیو، یان وادەزانیت لە سەرھتاو دەستت پیکردۆتەو؟

* تۆ کاتیک دەتەوێت نووسەرێکی ئەزمونگەر بیت و بەدوای نھینیی زیاتردا بگەریت، ئەو پێش ھەموو شتیک خۆت لە دەرھوێ کات و شویندا دەبینیتەو، بۆیە ئاسان نییە خالێک نە بۆ سەرھتا و نە بۆ کۆتایی خۆت دەستنیشان بکەیت. دەشی ھەموو شوینیک لای تۆ ھەر سەرھتا بیت. تەنانەت لەناو تیکستیکیشدا ئاسان نییە سەرھتا یان کۆتایی بدۆزیتەو. رەنگە ھەردووکیان پیکەو، لە یەک کات و لە یەک شویندا ھەبن. ئەو مەسەلە یە لە چیرۆک و رۆماندا ھەندیک جیاوازە، چونکە تۆ زۆر جار لە کۆتاییەو دەست پێدەکەیت و لە سەرھتا دەگەریت، کە رەنگە ئەو سەرھتایە ھەر نەدۆزیتەو. لێرەدا تەکنیکەکانی نووسین گرینگن. ئەگەر روونتر وەلامی پرسیارەکەتان بدەمەو، ئەو دەلیم من تا ئیستایش نازانم چۆن بیرویکە ی چیرۆکیکم بۆ دیت. کاتیک رستە ی بەکەم، یان پەرگرافی یەکەم دەنووسم، بیرم لەو نەکردۆتەو ئاخۆ بابەتیک ھەبە من لەبارە یو بەدویم، یان ھەر ئەو یەک دوو دێرە ی و دەبیت بیانسرمەو. بۆ نمونە جارێکیان لە شەمەندەفەر دا بەزیم. ئەوسا رستە ی «لە گەرچ دا بەزی» لە گۆچکەمدا زینگایەو. لە ماوێ دوو رۆژدا چیرۆکیکی درێژم نووسی، کە چلوپینج لاپەرە ی و ناوی «پیداچوونەوھ ی چیرۆکیکی کۆن» ە. کاک «توانا ئەمین» لێی کۆلیوئەتەو. من تا بۆم بکریت شێوازی نوێ تاقیدەکەمەو. ھەول دەدەم بەردەوام گۆران لە تەکنیکەکانی گێرانەو دا بکەم. چیرۆکنووسی وا دەناسم لە

وهستای کئیلی گۆری مردووان دهچیت. چۆن وهستای کئیلی گۆر دوو قالبی ههیه، به کئیکیان بۆ کئیلی گۆری گهوره و ئهوی دیکهیان بۆ کئیلی گۆری مندالان، ئهویش به ههمان شیوه دوو قالبی ههیه. گرینگ ئهوهیه هه قایه تئیک بۆ بیت. ئهگه درێژ بوو به قالبه گهوره که دایده پڕیژیت و ناوی ده نیت رۆمان. ئهگه کورتیش ده رچوو، ئهوا به قالبه بچوکه که دایده پڕیژیت و ناوی ده نیت چیرۆک. نهخیر، من که چیرۆکێک ده نووسم، به هیچ شیوهیه که بیرم نییه، که پیشتر لاپه رهیه کیشم نووسیوه، چونکه ئهو بیرۆکهیه به تهواوی داگیرم دهکات و ده بیت به هه ریاگایه که بیت، خۆمی لئ ده رباز بکه م. وهکو ئهو مندالهی ده که ویتته ناو ئاوێکه وه و ته نها له هه ولی ئه وه دایه، که شتیک بدۆزیتته وه، خۆی پئ رزگار بکات، به لام قهت ناتوانیت بیر له وه بکاته وه، که دایک و باوکی چاکترین مه له وانن و له ماله که یاندا کۆمه لێک پهت و که رهسته ی رزگارکردن ههیه. له حاله تی شه ردا، که نووسینیش جۆریکه له شه ر له گه ل وه همدا، ته نها ئیستا ههیه. رابردوو بوونی نییه.

– تۆ ئیستا پرسیاریکت لای من وروژاند، یاخود شیوه ی پرسیاریکت لای من گۆری. ئاخه به نیاز بووم لیت بیرسم ئایا ژیا نی ناو تیکست ده توانیت ئاسووده ییت پئ بیه خشیت، به لام ئیستا ناچارم بیرسم ئایا ئه گه ر پڕۆسه ی نووسین لای تۆ جۆریک بیت له خۆ رزگارکردن له بیرۆکه ئیبلیسیه کان، ئاخۆ کاتیکیش ههیه بۆ گه یشتن به ئاسووده یی؟

* ساتی ئاسووده یی لای من وهکو چیرۆکنوو سیک، ئه و ساته یه، که هه ست ده که م ته نگوچه له مه یه کی نویم دۆزیوه ته. به بی دۆزینه وه ی ئه و ته نگوچه له مانه ش مه حاله پڕۆسه ی نووسین به رپوه بچیت. به کورتی کاتی چیرۆکێک ده نووسم، له ته نگوچه له مه یه کی گهوره دام، به لام له نیوان ته و او بوونی چیرۆکێک و ده ستپێکردنه وه ی یه کئیک دیکه دا، به دوا ی ته نگوچه له مه یه کی گهوره دا ده گه ریم. له چیرۆک و رۆمانی نووسه ره گهوره کانی دنیا بروانه، بزانه هه موویان ئه وانه نیین، که دیوه شاراوه کانی ئه م دنیا یه یان دۆزیوه ته وه؟ من هیچ شا کاریکم بیر نییه، مژده ی ژیا نیکی خۆش و ئاسووده ی به ئیمه گه یان دبیت، هه تا ئه گه ر نووسه ره که ی سوور زانی بیتی دنیا یه کی پر له ئاسووده یی به رپوه یه، چونکه مه سه له ی خو لقا ندنی زمان گرنگترین مه سه له یه له نووسیندا. هه موو ئه و کاره کته ر و رووداو و شوینانه ی ده یان خو لقا نییت، کۆمه لێک فی لئ بۆ رۆچوون به ناو قوولایی زماندا. لێ ره دا مه سه له جیا وازی نیوان شته کان نییه، به لکو بینینه کانی نووسه رن، که شتیک له شتیک قوولتر نیشان ده دن. مه به ستم ئه وه یه له ودیوی هه موو شته کاندای قوولایی هه یه، ئه گه ر تیروانینیکی قوولمان بۆ یان هه بیت. به پێچه وانه وه نووسه ری دا هینه ر له و شته بچووک و بیبا یه خانه ده توانیت دا هینانی گهوره بکات. بۆ نمونه ئیمه هه موومان واده زانین ژیا نی مندالی، ژیا نیکی ساده یه، که رهنگه نه توانین نووسینیکی گهوره ی لئ به ره م به ینین، به لام ئه و قوولاییه ی له مندالییدا هه یه، زهحمه ته له گهوره ییدا بیدۆزیتته وه.

– هه ر ئه مه یش وای لئ کردی کتیبی «مندالییم ئاسکیتک بوو به سه ر په لکه زپینه کاندای بازبازینی ده کرد» بنووسیت...!

* وهکو خۆت ده زانیت من هیچ چیرۆکێکم نییه باس له مندالیی نهکات، جا ئه و مندالییه هی خۆم بیت، یان هی کهسانی تر. یه ک دوو جاری دیکه ییش وتومه، که زۆر شت هه یه له مندالیی بیرم لئ کردوونه ته وه، به بی ئه وه ی زانی بیت من رۆژیک له رۆژان ده بمه نووسه ر و له و بیرۆکانه چیرۆک ده خو لقا نیم.

– چۆن کتیبی مندالییمان پئ ده ناسینیت؟ ده کرى به کورتی باس له م ئه زمونه ت بکه ییت...!

* رهنګه يه ک پېناسه بؤ ټو کتېبه بهس نه بېت، به لآم لېره هر ټه وهنده ده لېم، که کتېبې مندالېم کؤی دهنګی ټو کهسه جياوازانېه، که له وهتهی هه ن دهزګاکان دهيانخه نه پراوېزه وه، مه ګر ته نها بؤ شه ره يه ک له دواي يه که کان و کاری قورس و شتی له م بابه ته ده ريانبخه ن. ټو کهسه پراوېزکراوانه سه رچاويه کی گرېنگن له ټه ده بډا، چونکه ټه وانه ټه ګر له واقيعدا بېدهسته لات دېنه به رچا، به لآم له نووسيندا به ناسانی خؤيان به دهسته وه ناده ن. ده بې بلېم نووسين له سه ر که سيکی ناسراو ناسانتره له که سيکی نه ناسراو، چونکه يه که ميان به شيکی زؤری نه پېنيه کانی ده رکه وتووه، به لآم دووه ميان ده بېت هه ولى ناسکرکردنی ده بېت. لوغزه کانی هه لېه پېت. له جوګرافياي ټيکوټوميدا مه سه له يه که هه يه، ټه ویش ټه وه يه، که ټه ګر ټو بته وېت کار ګه يه ک له ولآتېکی پېشکه وتوودا دابه زرينت، که متری تېده چېت له وهی له ولآتېکی دواکه توودا دايمه زرينت، چونکه له ولآته دواکه وتووه که دا ته نها کار ګه که دانامه زرينت، به لکو ده بېت کؤمه لى نيش له ده ورپه رکه يدا بکه يت وه کو قيرتاوکردنی شه قام و راکيشانی کاره با و زؤر پېويستی دېکه، له کاتېکدا ټه وانه له ولآتېکی پېشکه وتوودا هه ن. من ټه وه م له قوتابخانه خوېندووه. ټه و مه سه له يه له ټه ده بيشدا هه مان شته، ټو ټه ګر باسی که سيکی نه ناسراو بکه يت، ده بېت کؤمه لىک وزه ي زياتر بکه يته کار له وهی باسی که سيکی ناسراو بکه يت. هه رپوېه من ناوی کهسه ناسراوه کانم خستوټه پراوېزه وه، بؤ ټه وهی باسيان نه که م. به لى، له و کاته ي باسی که سيکی ناسراو ده که يت، ټو له به رامبه ر ګيرانه وه يه کی روت دايته، به لآم بؤ که سيکی نه ناسراو ده بېت ټه و که ره ستانه بډؤزېته وه، که ده توانی ټه ويان پى خه لى بکه يت. لېره دا ټه م پړوسه يه ناچارته ده کات زؤر ته کنیکی نوې بکه يته کار. بؤ يه به بى ټه وهی به خؤت بزانی، کاره کته ره کانت به شيويه يه کی ميتامؤرفؤزيانه ده رده که ون. کات ټه و سيمافيزيکيه ي نامېنت و شوپنیش ته واو ده ګؤرېت. من له ريګای نووسينی ټه و کتېبه وه هه و لم داوه ټه و که سانه بډؤز مه وه، که له واقيعدا نه ناسراون، به لآم دنياي ټه وان زؤر له دنياي ټه و نووسه رانه ګه وره تره، که ناستی نزمی رؤژنامه ګه ريبی ناوبانگی بؤ په يداکردون. به لى، ټه و کتېبه پېش هه موو شتېک هه و لېکه بؤ بنياتنانه وهی شوپن له ريګای ياده وه ريبی خود و ياده وه ريبی به کؤمه لدا. ټيستا به هيچ شيويه يه ک ناګرېت ټه و کتېبه بکه يته مانوالېک و کؤلان و ګه ره که کانی هه ولېری پى بډؤزېته وه. ټه و کاره کته ره که سنده ديوانه ټه و تمؤسفيټريکی ټيکرؤټيکی «غرائيبی» يان هيناو ته کايه وه و جوړېک له فرده نگیان بؤ ټيکسته که فه راهه م کردووه.

– ټو له رؤمان و چيروکه کانيشته دا به رده وام بؤ مندالېت ده ګه رېته وه.. ټايا مه به سته بلېت ګه وره بې دريژکراوه ي مندالېه، يان قؤناغېکی جياوازه؟

* هه له يه کی ګه وره يه ټه ګر و ابزانين مندالې ته نها رابردو ده ګرېته وه. من پېم وايه مندالی ميتازمه نيکه، ناګرېت سنوره کانی ديارى بکه يت. مندالی له دنياي نووسيندا سه رمه ديبه و ته واو نابېت، کؤتايى نايته، بؤ يه نابېت چوارچېوه ي بؤ دابنپين. نووسه ر کاتى باس له مندالې ده کات، ګوئ به وه نادات ساپکؤلؤجيا چون قؤناغه کانی ته مه ن دابه ش ده کات. زانستی بايه لوچييش له به رچا ناګرېت. به لکو له ناو سيسته ميکی زمانه وانيدا مامه لى له ګه لدا ده کات. ده توانم بلېم مندالی دهنګی ناوه وه يه و ګه وره يی دهنګی ده ره وه. يه که ميان فه زايه کی بېسنوره و زمان تا ناستی وړپنه و هه لوه سه تيدا نازاده، به لآم دووه ميان، واته ګه وره يی پره له ترس. ترس له و هيرشانه ي له لايه ن ګه وره کانی تره وه ده کرينه سه رى. هه ر بؤ يه هه موو هه و لېکی ګه وره يی بؤ ګه رانه به دواي ټه و سيفه تانه ي، که له رووی کؤمه لايه تيبه وه په سه ندن. که واته ګه وره يی دهنګيکی ساخته يه، دهنګيکی رووکه شه، بؤ يه زو زو، به تايبه تی له دنياي ټه ده بډا بؤ دهنګی يه که م ده ګه رېته وه. ګه وره ييش هه ر

مندالییه، به لام مندالییه کی ساخته یه، بویه من ته نها له سه ر مندالیی دنووسم. ده کړی مندالیی ټو شوینه بیت، که هه ردو ره گزی مرؤف، نیر و می به یه کتر ده گه یه نیتته وه.

– که واته مندالییت چ کاریگه ریه کی به سه ر رهوت و سیمای چیرۆکه کانتته وه جیه شتووه؟ ئایا ټه گه ر ټو مندالییه نه بووایه، که له کتیبی «مندالییم ئاسکیک بوو به سه ر په لکه زپینه کاندایا زبازینی ده کړد» د باس ت کردووه، چیرۆکه کانت چ جوړه ئا کاریکی دیکه یان ده بوو؟

* ستایلی نووسین له خودی نووسه ره وه ده خو لقتیت. قوولی و ساد ه بيش په یوه نديان به ژيانی تايه تیی نووسه ره وه هه یه. بۆ نمونه کافکا و جیمس جویس ټه گه ر وه کو که سیکی ئاسایی بژیا بوونایه، ټو نه یان ده توانی به و قوولییه بنووسن. هه موو نووسه ره گه وره کانی تریش به هه مان شیوه. تۆ سه رنج بده هه موویان مندالییه کی جیاوازیان هه بووه. به لئ، مندالیی پیمان ده لئیت ئیمه نووسه ریکی چوین. لیره دایا نامه ویت و ابزانیت ده لئیم بۆ ټو وه ی نووسه ریکی گه وره دروست ببیت، ده بیت مندالییه کی خراپی هه بیت، نه خیر، به لکو ده لئیم ده بیت مندالییه کی قوولی هه بیت. ټو وه ی کتیبی «ده ره وه ی شوین» ی «ئیدوارد سه عید» بخوینیتته وه، هه ست ناکات مندالییه کی خراپی هه بووه. دایک و باوکیکی رۆشه نبیری هه بووه. هه ر له مندالییه وه ده یان گوڤار و رۆژنامه و کتیبیان به زمانی ئینگلیزی پی ناساندووه. مه به ستمه بلیم زۆر گرینگه تۆ مندالیکی جیاوازیان بیت و له ده وره رت نه چیت. له شه ری نیوان خود و ده وره ریشدا، هه رده م خود تیکده شکیت. ټو تیکشکانه واکات تۆ شته کان وه کو خو یان نه بینیت. له مه وه کیشه ی نیوان تۆ واکات، تۆ و ده وره ر ده ستپیده کات. ره نگه چیت تۆ مندالیی نه بیت، با ته مه نی دوانزده سالیشت نه برییت. ده شی هه موو کاتی هه ست به پیری و مه رگ بکه ییت. که واته وه ک پیشتر وتمان تۆ به بی ټو وه ی تیوری ریژیی «ټه نیشتاين» ت هه ر بیستبیت، یان یه ک لاپه ره ت له به ره ی کاته وه خویندبیتته وه، ټو تیروانینی خو ت لا دروست ده بیت. به شیوه یه کی جیاوازیان له کات تیده گه ییت. دیسان ده لئیم ټه گه ر خویننه ر له ته کنیکی چیرۆکه کانت تینا گهن، له به ر ټو وه نییه تۆ خو ت ویستووته به و قوولی و ئالۆزییه بیان نووسیت، به لکو تیروانینی تۆ بۆ کات و بۆ شوین و بۆ رووداو و بۆ هه موو شتیک جیاوازه. ټه مه یان وه کو کیشه ی نیوان تۆ واکات. لایه که ی دیکه ییشی، واته کیشه ی نیوان تۆ و شوین، یا خود ده وره ر، ټه مه شیان تراژیدیا یه کی دیکه یه. هه ست ده که ییت روو به ریک نه ماوه بۆ تۆ ټو وه جه سته یه تی تیدا جیکه یته وه، که به هیچ شیوه یه ک په سه ند نییه و دژایه تیی ده کړیت. زمانت له زمانی که سیکی ئاسایی ناچیت. مرؤفیکی گوشه گیرت لی درده چیت. لیره وه یه ته نیایی ده ستپیده کات. ټه ده بيش ته نها له و ته نیایه ده خو لقتیت. من نامه ویت باسی ټو وه بکه م، که من به مندالیی چو ن ژیاوم، چونکه کتیبه که له به ر ده ستی خویننه ره و ده توانیت بیخوینیتته وه، به لام جاریکی دیکه جه خت له وه ده که مه وه، که نووسه ر ټه گه رچی به گه وره یی ده ست به نووسین ده کات، به لام نه یزانیوه ټو له مندالییه وه نووسه ر بووه. هه ر بویه جیاوازیی زۆره له نیوان ټو وه ی به راستی مندالییه کی قوولی هه بووه و ټو وه ی به فه نتازیا مندالییه کی قوولی بۆ خو ی ده خو لقتیت. ټه ده بی ټو وه ی دووه میان ټه ده بیکی بیگیانه و به ئاسانی هه ست ده که ییت لاسایی که سانیکی دیکه ده کاته وه.

– ده توانین بلین ترسی تۆ به رامبه ر به جه سته بۆ سه رده می مندالیی ده گه ریته وه، به لام ئایا ټو وه هیچ کاریگه ریه کی هه بووه له سه ر چیرۆکه کانت؟ چونکه لای تۆ جه سته زیاتر له مه یدان ی شه ر ده چیت. هه روه ها ده پرسین ټو بایه خه ی تۆ به سه رتاپای جه سته، به بی جیاوازیکردن له نیوان شوینتیک و شوینتیک تریا له چیه وه سه رچاوه ده گړیت؟

* تېيىننىيەكى تا بلىيى جوانە. نووسەرى ئىمە لە جەستەدا تەنھا باسى ئەو شوپىنانەى كر دوو، كە زۆر زەقن. واتە ئەو شوپىنانەى كە زۆر بەزەقى لە زەينى خويئەردا ھەن. ئەگەر وەكو جۇگرافيا لەناو ئەدەيدا لە جەستەى خۆمان بىروانىن، ئەوا جەستەىيەكى شىپواو و ناتەواومان دىتە بەرچاۋ. بەشىكى زۆرى ئەو جەستەىيە ديار نىيە. لە زانستى جۇگرافىادا شتىك ھەيە بەناۋى بوون بە بىابان «تصحر». لىرە زانستى جۇگرافيا دەپەوئەت بزانتى ئەو ھۆكارانە چىين، كە خاكىكى بەپىت دەكەنە بىابانىكى وشك و ناھىلن چىيتر بۆ كشتوكال دەست بدات. جەستەيش وەكو خاك وايە. ئەو ھى دەتوانىت جەستە بەزىندووئى رابگرىت، تەنھا بىننىنە. ديارە وەكو وتمان بىننىنەكانىش جىاوازن. بىننىنى قول دەتوانىت زۆر زۆنەى دىكە لەسەر رووبەرى جەستەدا بدۆزىتەو، كە ئەمە لە نووسىندا گرىنگى خۆى ھەيە لەو ھى تۆ بتوانىت زمان لەو شوپىنە شاراوانەدا بخولقنىت. جارىكىان پىرسىارىان لە نووسەرىكى كورد كرد، ئاخۆ راي چىيە بەرامبەر بە لووتى ژن. ئەو وتى: «كاتى لووتى ژن دەبىنم، سەبرى چاۋى دەكەم، ھەتا بزنام چاۋى جوانە». ئەمە ئەو ھەندەى قسەيەكى كۆمىدىيە، دوو ئەو ھەندەيش ھەژارى و بىدەستەلاتى نووسەرەكەى دەردەخات. سەبىرە نووسەرىك بزانتى لەبارەى چاۋو ھە قسە بكات و نەزانىت ھىچ لەبارەى لووتەو بلىت. پىياو كاتى لە جەستەى ژن دەروانىت، دوو بەشى تىا دەبىنىت. ئەو بەشەى چىژ دەبەخشىت و ئەو بەشەى بۆ ئازاردان دەست دەدات. ئىنجا لەبەرئەو ھى پىياو ئەدەبى كر دۆتە ماسكىك و خۆى لەو دىويو ھە شار دۆتەو، ئەوا تەنھا لەبارەى ئەو بەشەو دەنووسىت، كە چىژى پى دەبەخشىت. ديارە چاۋىش شتىكى گرىنگە لەو بەشەدا، بۆيە دەتوانىت وەسفى چاۋمان بۆ بكات و سادە و ساكار پىمان بلىت جوانە. پىياو بۆ لووت زىاتر كردارى شكانى بەكارھىناو. بۆ نمونە دەللىت لووتى دەشكىنم، كە مانايەكى مەجازىي ھەيە، واتە سەرى پى دادەنەوئىنم. من لەو تىگەھىشتەنى خۆمەو، ھەولم داو بەتېروانىنىكى جىاوازنو ھەبارەى جەستەو ەنووسم.

– ئايا ئەمە ھۆيەكە لەو ھۆيانەى، كە تۆ زىاتر لەبارەى ژنەو دەنووسىت؟ ئىمە لە دىياى تۆدا تا پىياۋىك دەبىنن، سەد ژنمان بەرچاۋ دەكەوئەت. بۆچى وايە؟

* ئەمە نازانم جارى چەندەمە ئەم پىرسىارە بەشىو ھى جىاواز جىاواز ئاراستەى من دەكرىت. لىرەدا رەنگە ھەر ئەو شتانە بلىم، كە پىشتىرىش كەم و زۆر وتوومن. دەتوانم بلىم ژن لە بەرھەمەكانى مندا رىسۆرتىكە، كە پىياو لە كاتى تەنگانەكاندا بۆى دەگەرئىتەو. جا ئەو گەرەنەو ھىيە زۆر بەى كات بەو مەبەستەيە، كە پىياو لە دىياى خۆيدا شتىكى نوئى نەماو بىللىت و وادەزانىت ژن كۆدىكە بۆ چوونە ناو دىيايەكى تر. ديارە لىرەدا مەبەستم لە ژنە وەكو رەگەز، ئەگىنا ژن وەكو مرؤف خاۋەنى دىياى خۆيەتى بە ھەموو چاكى و خراپەكانىو ھە. ئەگەر رابردو ئەو سەردەمە بەسەرچوۋە بىت، كە ھەمىشە لە رىگاي نۆستالۆژىاۋە بۆى دەگەرئىنەو، ئەوا دەتوانن بلىن رابردو يەكسانە بە دايك، كە برىتەيە لە ھىمنى. ئىنجا عەشقى دايكىش بە مانا فرۆيدىيەكەى ئامانچىكى ونە و پىي ناگەين. لىرەو «فرۆيد» پىي وايە رەشبىنى دىتە كايەو ھە. ئىنجا ئەگەر رابردو دايك بىت، ئەوا بىگومان ئىستا و داھاتوۋ باوكن، بۆيە ئىمە ھەمىشە لە دەستىان رادەكەين. ئەو سىفەتانەى، كە لە واقىعدا كەلتورى ئىمە داۋىيەتە پال ژن وەكو مەكر و فىل و شتى تر، ئەوا ھەر ئەو سىفەتانە ئەدەيدا وەكو جۆرىك لە جوانكارى دەردەكەون. ئەو سىفەتانە خەرمانەيەكىان بە دەۋەرى ژندا پىكھىناو، وايان لى كر دوو وەكو كارەكتەرىكى ئالۆز و لوغزاۋى خۆى بنوئىت. بۆيە توانايەكى گەرەترمان پىويستە بۆئەو ھى باس لە دىياى ئەو بگەين. ديارە ئەگەر بە مانا ئەفلاتونىيەكەيش بىت، ئەوا ئىمەى پىياو دەمانەوئى لە ژندا نىو ەنوۋەكەى خۆمان بدۆزىنەو ھە.

– لێره دا تۆ چۆن خۆت له هه‌موو ئه‌و نووسه‌ره پیاوانه‌ی دیکه جیا ده‌که‌یته‌وه، که له‌باره‌ی ژنه‌وه ده‌نووسن؟

* رهنگه له‌م ده‌مۆده‌سته وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیا‌ریکی ئاوا ئاسان نه‌بیت، به‌لام ئه‌گه‌ر لێم بپرسیت نووسه‌ری پیاو چۆن ده‌توانیت له‌باره‌ی ژنه‌وه بنووسیت، که له‌لایه‌ک نه‌بیته نووسه‌ریکی ته‌قلیدی و له‌لایه‌کی دیکه‌یش ئه‌و کاره‌کته‌رانه‌ی ده‌یانخوڵقینیت، به‌راستی ژن بن، ئه‌وا ده‌لێم پیش هه‌موو شتیک ده‌بیت هه‌ول بدیت ئه‌و سیفه‌ته نیرینه‌یه‌ی به‌دریژایی میژوو دراوته پال ئه‌قل، بیگۆردیت. به‌لایه‌نی که‌م ده‌بیت نیوه‌ی ئه‌قل له‌ نیره‌وه بکریته می، ئه‌گینا ناتوانین باس له‌ ئه‌ده‌بی ژن بکه‌ین. ئیستا ده‌توانم که‌می له‌باره‌ی شیوه‌ی ئیشکردنی خۆمه‌وه قسه‌ت بۆ بکه‌م. من له‌باره‌ی ژنه‌وه نانووسم، به‌لکو هه‌موو که‌ره‌سته‌کان بۆ خۆی جێده‌هێلم، به‌و مه‌به‌سته‌ی خۆی له‌باره‌ی خۆیه‌وه بنووسیت. له‌ چیرۆک و رۆماندا گه‌وره‌ترین ده‌سته‌لات له‌ ده‌ست گیرانه‌وه‌دایه. واته‌ کاتیک یه‌کیک گیرانه‌وه ده‌گریته ده‌ست، ئه‌وا خاوه‌نی دنیا‌ی ناو تیکسته‌که‌یه. ژن له‌ به‌ره‌مه‌کانی مندا خۆی خاوه‌نی ئه‌و گیرانه‌وه‌یه‌یه. به‌لامه‌وه سه‌یره هه‌ندیک جار باه‌تیک ده‌خوینمه‌وه، که تیدا به‌زۆر و زۆرداری نووسه‌ریک کراوته نووسه‌ری ژن، گوايه باسی له‌ ژن کردووه. به‌بێ ئه‌وه‌ی ئاگای لێبیت، که ژن له‌ دنیا‌ی ئه‌و نووسه‌ره‌دا ته‌نها وه‌کو جه‌سته ژنه، ئه‌گینا ئه‌وه‌ی هه‌لیده‌سوورینیت، ئه‌قلیکی پیاوانه‌ی روته. ده‌سته‌لاتی گیرانه‌وه به‌ته‌واوی له‌ ده‌ست نووسه‌ره پیاوه‌که دایه. ئه‌و پیاوه‌ ژنی ته‌نها له‌وه‌دا ئازاد کردووه، که به‌جوانترین شیوه‌ خۆی برازینیته‌وه و کۆت و پیه‌نده‌کان فری بدات، بۆئه‌وه‌ی زیاتر هه‌ستی پیاوه‌تی ئه‌م بوروژینیت و زیاتریش چێژی لێ ببینیت. ئه‌و شیوه‌ نووسینه‌ ده‌یان‌ه‌ویت به‌وه چاوه‌ستمان بکه‌ن، گوايه ژن به‌جورته‌وه له‌ناو تیکسته‌کاندا ده‌رده‌که‌ون، به‌لام ئه‌و جورته‌وه وه‌کو وتم ته‌نها بۆ گه‌وره‌کردنی سنووری ئاره‌زووه ئایروسییه‌کانی پیاوه، چونکه ئه‌قلی پیاو هه‌لیانده‌سوورینیت. ره‌خنه‌گر کاتی بیه‌ویت له‌و ئه‌ده‌به‌ بکوڵیته‌وه، که باسی له‌ ژن کردووه، پیشه‌کی ده‌بیت بزانیته‌وه ئه‌و ئه‌قله‌ی له‌ناو ئه‌و تیکسته‌دا سه‌ره‌ره نیرینه‌یه، یان مینه. بیره نه‌چیت زۆر له‌و ئه‌ده‌به‌ی ژنان خویشیان به‌ره‌مه‌یان هێناوه، له‌ژێر سایه‌ی ئه‌و ئه‌قله‌ نیره‌دا نووسراون. ئه‌م مه‌سه‌له‌یه لیکۆلینه‌وه‌ی وردی ده‌ویت، که تا ئه‌م‌ڕۆش وه‌کو زۆر مه‌سه‌له‌ی گرینگی دیکه له‌ نووسینه‌ کوردیدا به‌ته‌واوی ونه.

– ئه‌گه‌ر له‌ ئاینده‌دا گه‌توگۆیه‌کی دیکه‌مان له‌گه‌ڵدا کردی، باوه‌رت وایه‌ یه‌کی له‌و پرسیا‌رانه‌ی لیت ده‌کریت، چیه‌؟

* ئیستا له‌گه‌ڵ «دوارۆژ»ی کورم، که ته‌مه‌نی چوارده‌ ساڵه، خه‌ریکی نووسینه‌ی رۆمانیکین و نزیکه‌ی دووسه‌د لاپه‌ره‌مان لێی نووسیوه. باوه‌رم وایه‌ جاری داها‌توو له‌و باره‌یه‌وه پرسیا‌ر چ له‌ «دوارۆژ» و چ له‌ منیش بکه‌یت. هه‌روه‌ها چه‌ند ئیشیکی دیکه‌شمان هه‌ر پیکه‌وه کردووه، که په‌یوه‌ندیان به‌ وه‌رگیرانه‌وه هه‌یه.

– دیا‌ره مندا‌له‌کانیشت چه‌ز له‌ دنیا‌ی نووسین و خویندنه‌وه ده‌که‌ن؟

* من کوریک و کچیک هه‌یه. دوارۆژ و رۆژیار. هه‌ردووکیان ده‌خویننه‌وه و ده‌نووسن. به‌لام با پیش ئه‌وان باسی نیگار مسته‌فا چه‌یرانی هاوسه‌رم بکه‌م، که ئه‌ویش هه‌ر نووسه‌ره. راسته‌ ماوه‌یه‌که نانووسیت، به‌لام ئیمه هه‌ر له‌ ریگای خویندنه‌وه‌وه یه‌که‌ترمان ناسیوه. شه‌وان تا دره‌نگ کتیبی بۆ دوارۆژ و رۆژیار خویندۆته‌وه و فیری نووسینه‌ی کوردی و عه‌ره‌بیشی کردوون. رۆژیاری کچم بیجگه له‌وه‌ی خه‌ریکی مؤسیقایه، زۆریش ده‌خوینیته‌وه. شیعری بۆ گۆرانی نووسیوه و ئاوازیشی بۆ داناوه. چه‌ند چیرۆکیکیشی نووسیوه. دوارۆژ هه‌موو جو‌ره کتیبیک ده‌خوینیته‌وه، به‌لام زیاتر پێی خۆشه له‌گه‌ڵ من خه‌ریکی نووسین بیت. بیره‌که‌ی ئه‌و رۆمانه‌ی، که ئیستا وا ده‌ینووسین، هی ئه‌وه و منیش شتی دیکه‌م خستۆته سه‌ر. رهنگه دوا‌ی چاپکردنی رۆمانه‌که، باسی ئه‌وه بکه‌ین

چۆنمان دەست پیکردووہ و چۆنمان نووسیوہ، بەلام جاری ہەر ئەوہندە بەسہ.

– سوپاست دەکەین بۆ ئەو چاویکەوتنہ.

* من دەمەوی سوپاسی ئیوہ بکەم.

ئەم چاویکەوتنہ بۆ رادیۆی ئازادی ئامادە کراوہ و بەچاکمان زانی بە نووسینیش بلای بکەینەوہ.
گۆران ھەلەبجەیی

کاروان عومەر کاکه سوور:

من که بستیک خاکی سەر ئەم واقیعهیان پی رهوا نه بینیم، دنیای گهره‌ی خه‌یالیم کرده هی خۆم



(کاروان عومەر کاکه سوور) هه‌رچه‌نده سهره‌تای نووسین و ده‌ست کردن به بلاوکردنه‌وه بۆ سالانی نه‌وه‌ده‌کان ده‌گه‌رینه‌وه، به‌لام له‌و ماوه کورته‌دا چه‌ندین کتییی چیرۆک و پۆمان و یاداستی بلاوکراره‌ته‌وه‌و چه‌ندانی دیکه‌ش به‌رپۆهن. له‌ نووسینه‌کانیدا به‌ زمانیکی هه‌ست بزۆین و ناسک و سه‌رنج‌پاکیش و ته‌کنیکی پیشکەوتوو و خه‌یالیکی بزۆو جیگه‌ی خۆی له‌ ناخی خوینه‌ردا کردووه‌ته‌وه. ئیستا دانیشتووی وڵاتی دانیمارکه‌ له‌ گه‌رانه‌وه‌ی ئەم دواییه‌ی بۆ کوردستان و به‌نیازی گفتوگۆکردن چه‌ند پرسیاریکمان رووبه‌رووی کرده‌وه، ئەویش به‌م شیوه‌یه‌ وه‌لامی داینه‌وه.

دنیای نووسین نزیک بيمه‌وه، به‌و مه‌به‌سته‌ی له‌ویدا به‌ دوای ئەوانه‌دا بگه‌ریم، که وه‌ک خۆم سه‌یرن و له‌ مرۆقی ئاسایی ناچن. من دوای ئەو هه‌موو ساله‌ی ته‌مه‌نم، هه‌شتا مندالیکم له‌نیوان (۰ - ۱۲) سالیدا دیم و ده‌جم. ئەدی من نووسه‌ری

* ده‌کرئ وه‌ک چیرۆکنووسیک، جیاواز له‌وه‌ی ئیمه‌ ده‌یزانین، پیمان بلتی کاروان عومەر کاکه‌سوور کتیه‌؟
- ره‌نگه‌ کاره‌کتەری هه‌ق‌ایه‌تیک‌ی خورافی بیت و له‌ واقیعه‌دا بوونی نه‌بیت. دیاره‌ هه‌ر ئەمه‌ش پالی پتوه‌ نام له‌

کتیښی «مندالیم ناسکتیک بوو به سهر په لکه زپړینه کاند ا بازایزینی ده کرد» نیم..؟!

*** چوڼ بیرۆکه ی چیرۆک له لای توله دایک ده بیت؟**

- ئەمەش هەر پتوهندیی به پرسپاری یه که موه هه یه. من که بوونیتکی خورافیم هه یه و له دنیای خه یالدا ن قوم بووم، چ زه حمه تیک له وه دایه باسی رووداو و خه لک و شته کانی ده وروبه ری خۆم بکه م. هه موو ئەو چیرۆکانه ی تا ئیستا نووسیومن، هی سه رده می مندالیمن. مه به ستم ئەوه یه ئەوسا بیرم لی کردبوونه وه و له خه یالدا گه وره بیوون. وه ک «خوان خۆزیه سایه ر» ته نیا کاتیک ده توانم خودی خۆم به دی بکه م، که له بیره وه ریبه کانی مندالیمدا ن قوم ده بم. من که بستتیک خاکی سه ر ئەم واقیعه یان پی رها نه بینیم، دنیای گه وره ی خه یالتم کرده هی خۆم. ئەگه ر ئیوه پیتان وایه من چیرۆکنووسیتکم و چیرۆکی فه نتازی ده نووسم، ئەوه له دنیای خۆمدا تا سه ر ئیسقان رپالیستم، بگه ر رپوژتاژنووسیتکم و دنیای واقیعی خودی خۆم وه ک خۆی بی هیچ ده سکار بیبه ک ده نووسمه وه. ده توانم بلیم من چیرۆک نا نووسم، به لکو ده بگپرمه وه.. خه لقی نا که م، به لکو هه ر خۆی هه یه. ئەمه ئەو کاته یه که وا ده زانم شتیکم نییه، بیلیم. یان قسه یه کی گرنگ و کاریگه رم نییه تا بیدرکینم و شایانی ئەوه بیت که س گوپی لی بگریت. که واته حالته ی چیرۆکنووسین لای من، حاله تیک ی بیده نگیه. حالته ی گه رانه وه یه بو مندالیم. ئەو حاله ته یه، که هه ست ده که م که سانیتک هه ن له من چاکتر ده وین و رای باشتریان هه یه، ژیانیان لای خه لکانی دی سه رنجراکیش ترن. له رووی کومه لایه تییه وه په سه ندرتن. لیتره وه یه کاره کته ری جیاواز جیاواز په یدا ده بن. زۆر جار ئەو خه لکانه واقیعین و ناوه کانیشان ناگۆرم. وا ریک ده که ویت دوو سه س بکه م به یه کتیک، به لام وا تیکه ل به خه ون و خه یالیان ده که م، زه حمه ته هه سته پی بکه ن. دیاره سه رنجت داوه له هه ر یه کتیک له و کاره کته رانه دا چه ند هه لسه که وت و تیروانینی جیاواز و دژ به یه ک هه ن، ئەمه هه مووی له به رئه وه یه زیاتر له که سیک له ناو ئەو جه ستانه دا ده ژین. من هه ندی سات ئەوان ده ناسمه وه و وه ک ناسپاویتک، دۆستیک، هاوړتیه ک، لییان ده روانم، به لام خۆم هه میشه به لای ئەوانه وه که سیک ی نامۆم. «جیهانگیر» ی پاله وانی سه ره کیی چیرۆکی «جیهان له فنجانی قاوه دا» به «بوودا» له دایک بووه، به «زه رده شت» فامی کردۆته وه، به «نیستشه» پیگه بیوه، به «کامۆ» یاخی بووه، به «مارسیتل پرۆست» ناومید بووه. ئەمه ته کنیکی «بوون به ویدی: تقمص» ه و چیرۆکه کی له سه ر بنیات نراوه. هه ر بۆیه له گه ل نووسینی هه موو چیرۆکیکه مدا، ئەو حاله ته لای خۆشم ده خولقتیت. وه ک «سۆمرست مۆم» ده که ومه ژیر کاریگه ری کاره کته ره کانم و

لاسیان ده که موه، بگه ر هه ندی جار به ته وای تیکه لیان ده بم. ئەو کاته ی خه ربکی نووسینی رۆمانی «ئای له قیلیا له قیلیا..!!» بووم، ژووریکم له پیاویتی دانیمارکی به کری گرتبوو. شه ویکیان کاتژمیر دوو له پرمه ی گریانم دا و کابرا له خه و راپه ری. هاته ژووره که م، بو ئەوه ی بزانیته چی روویداوه. منیش وتم: «هاله مرد». ئەو پرسى: «هاله کییه و به م دره نگى شه وه چونت زانی مردووه..؟! خو تله فه ونت بو نه کراوه..!!» منیش ده ستم بو کومپيوته ره که م درپژ کرد و وتم: «لیتره یه، کاره کته رتیکى زۆر خو شه ویسته ی ناو ئەم رۆمانه مه».. پرسى: «ناکری نه یکوژی..؟!»

*** ئینجا به راستی نه ده کرا نه یکوژی؟**

- نه خیر، چونکه لای من مردن پیش ئەوه ی هه ر شتیک بیت، کاریکی هونه ریبه. بۆیه ئەگه ر تو ئەو رۆمانه و چیرۆکه کانت خوتندبیته وه، ده زانی که مه رگ به و هه موو قورساییه ی خۆیه وه و به و فه زا دراماتیکیه ی ده به یئینته کایه وه، هیچ کاتیک کۆتایی نییه، به لکو ده ستپیکردنه وه یه کی دیکه یه به شتیاوتیکى جیاواز تر. ئەمەش ئەو جیاوازییه یه، که ده مه وئ له نیوان ناوی «مردن» و کرداری «کوشتن» دا بیدۆزمه وه. هه ر ئەو پرسپاره ی تو و هی ئەو پیاوه دانیمارکیه پرسپاری هه موو ئەو کاره کته رانه ن، که له دنیای مندا ده مرن و وزه یه کی زۆر ده خه نه کار بو ئەوه ی لیتی تیبه گه ن. ئەوان هه موویان له فه زایه کدا هه لده سووړین، که بیروکی «مسخ Metamorphosis» به سه ریدا زاله و له دنیایه کدا ژیان ده گوزه رین، که له سه ر پشتی ئەسپیدیلۆن بنیات نراوه. به تایبه تی «نه وال» که گومان له بوونی خۆی ده کات و نازانیت ماوه یان مردووه.. دوا جار وا ده چیتته ئەقلیه وه، که وه ک «گرېکوژ سامزا» ی کاره کته ری سه ره کیی «مسخ» ی کافکا بو زینده وه ریک گۆراوه. ئەمه ش زمانیتکی تیکشکا و و نامۆی به سه ر هه موویاندا سه پاندووه. زمانیتک که له واقیعه ا کاری پی ناکریت و گۆراوه بو هیتا.

*** کاتی چیرۆکتیک ده نووسی، پتووستت به وه نییه بزانی چه ند لای خوتنه ر سه رکه وتووی، ئینجا ده ست به نووسینی چیرۆکتیکى دیکه بکه یت؟**

- ئەمه هه مان ئەو پرسپاره یه، که ده لیت: «بو کى ده نووسی؟». «سان ژۆن پیرس» خۆی ئەو پرسپاره ی له خۆی ده کرد و هه ر خویشی وه لامی ده دایه وه و ده یوت: «بو خۆم». من هه رگیز گوئ به وه ناده م کى به ره مه کانه ده خوړتینته وه، به لام به لامه وه گرنه گه له چ ئاستیک بنووسم و ئەو ته کنیکانه چین، که ده بیت به کاریان به ینم. خه می یه که مم نووسینه، نه ک سه رکه وتن، چونکه نووسین پتوهندیی به خۆمه وه هه یه و سه رکه وتنیش به وانی دیکه. تا راده یه ک له گه ل «سارته ر» دام، که پتی وایه هه لسه گاندنی ئەوانی دیکه بو ئیمه

ماوه په کی کورتدا بهرهمیځکی زږت پېشککش کرد، بهلام له گهل نهوهدا بهرهمهکانت به رادهی پیویست به خویندهواری کورد نهگهیشتون. نایا نهو دواکهوتنه له بهر نهو بوو درهنگ دستت دایه خویندنهوه، یان هوکاری دی هه بوون؟ نهگه بکریت باسی نهزموونی خویندنهوه و خوپیڅه یاندنی خوشتمان بو بکهیت.

- نهگه چیروک وک نهفراندن و گپړانهوه باس بکه، نهک وک نهفراندن و به تیکست کردن، نهوه دلیم من هه له مندالییهوه چیروکنووسم. له کتیبی «مندالیم ناسکیتک بوو بهسهر په لکه زپینهکاندا بازایزینی دهکرد» دا نهو حاله تهم درخستوه، که چوون گورانی شوپن بووه هوئی نهوهی منیځکی مندال له «نیستا» دا تووشی جوړیک له بیغراب بم و سوزی «پاردوو» له ناخمداد بووه ههستیځکی بههیز. نهوه بوو بوئهوهی سهرنجی هاوړتیانی گهړه که نوپیه کهم بو لای خووم رابکیشم و گویم لی بگرن، ههمیشه چیروکم هه لدهبهست و بووم دهگپړانهوه. نهو چیروکانه روخساریکی کو میدیایان هه بوو و نیستاش زوریانم له بیر ماون. سهرده میکیش بو نهوهی خووم له دارکاریه کانی باوکم و ماموستاکانم بیاریزم، هه په نام بو چیروک ده برد. نهگه نه مری کو میدیا له چیروکه کانی مندا ده بینی، نهوه هی نهو روژگاریه. من هه له ههولپیر له سی گهړه کی زور جیاوازا ژیاوم و خه لکی جیاوازا جیاوازیشم ناسیوه، که نه مه یارمه تیده ریکی چاک بوو تا پروداوی هه مه جوړ بیینم و له شیوهی ژیانی جیاوازا تیځگم، دواتریش له چیروکدا به کاریان بهیتم. به حوکمی نهوهی پارتی بووم، نهو نووسه رانهم خووشده ویست، که بو بیروباوه په که میان دنووسی. له قوناعی سهره تای زوریه ی شیعه رکانی «مام هه ژار موکریانی» م له بهر بوو. به قه دهر هه موو دنیا دلیم به دیوانی «من تینویتییم به گر ده شکیت» ی شپیرکو بیکه س ده کرایه وه. «عه بدوللا په شیوی» و «شه هید جه میل په نجبه ر» یش کوړی گهړه ک و کولانی خووم بوون و خووشم ده ویست. له قوناعی ناوه ندی دهستم دایه نووسی شیعیری هه زلی، که ناوم نابوو شیعیری فله. نهو شیعرانه شم هه به شیوهی گالته جاری له سهر خه لکی گهړه ک و ماموستاکانم ده نووسی. گورانیی

جوړیکه له کوئترول کردنی خودمان و بوونمان ده خاته نیو چوارچیوه په که وه. روژگاری سوور ده مزانی نهوانه ی من ده یان نووسم، له سانسوری هیچ ده زگا و روژنامه و گوڅاریکدا ده رباز نابن و ته نیا هاوړی نریکه کانم ده یان خویندنهوه، که چی هه له سهر نهو کاره ی خووم به ردهوام بووم. نایشارمه وه نهو کاته ی چیروکیک دنووسم، له ززه تیکی زور ده بیینم. ده یان جار به دهنگی بهرز ده یخوینمه وه و لاسایی یه ک به یه کی که سه کان ده که مه وه. هه ندی جار له سهر کاسیت تواماری ده کهم و گوئی لی ده گرم، به لام خووشه ختانه زووی لی تیر ده بم و نهو تامه زرزییه م بوئی ناپیت، بویه پیویستم به وه یه یه کیکی دی بنووسم و له گهل کوهم لی که سی تری جیاوازا تر بژیم. نهگه رچی ده زانم په خنه ی نیمه به گشتی له ناستیکه، ته نیا نهو بهرهمه مانه به سهر ده کاته وه، که به ناسانی خویمان به دهسته وه ده دن و ده توان به شیوه یه کی دیکه بیانگپړنه وه. مه گه جار جار، نه گینا نهو تیکستانه ی به کوهم لی پرسیری فله سه فییه وه ده رده که ون و شه ر له دژی تابووه کان به ریا ده کن، ناویرن خویمان لی بدن، به لام نه مه تا نیستا نه بوته موتیفیک بو نهوه ی لهو ناسته دا بنووسم و ههمیشه خووم به خویندنی یه که می خووم ده زانم. من لام پروونه زوریه ی نهو تیکستانه ی به قوولی نووسراون و هه لگری نهیتین، له روژگاری خویماندا ناخویندنهوه، به لکو روژگاریکی درهنگتر په خنه گری زیره ک هه موو نهو به هایانه یان ده رده خات، که کهسانی دیکه پیشتتر له توانایاندا نه بووه ده رکیان پی بکن، یان هه ولی شکاندن و بی نرخ کردنیان داون. چ له نه ده بی گه لان و چ له نه ده بی خووشماندا نمونه زورن. شانزده سال له مه و بهر نووسه ریک چیروکی «پوشایی» ی «ماموستا نه حمده محمه د نیسماعیل» ی له دوو دیردا کورت کرده وه و پیی وابوو خالییه له هه موو به هایه کی نه ده بی و هونه ری. چهند سالی دواتر «کاک زاهیر روژیه یانی» زیره کانه نهیتنییه کانی نهو چیروکه ی دوزیه وه و ده ریخت، که به راستی هپزیک کی گه وه ی نووسی نی تپدا بهرجه سته بووه و خویندنی ناچار کرد به دیدگایه کی دیکه ی نوپوه پییدا بچیتته وه. «نه دویس» له وه تی هه یه، نه وه ندی نه م یه ک دوو ساله نه بوته جیگای سهرنجی په خنه گران. هه بو

جاران له تنگوچه له مه کانی
مروف د دوام، نیستا له
مروف خوئی
د دویم

گورانی بیژه کانم بو شتی سهر سهر ده گوړی و هه ر کاتیکم ده زانی وا مندال و هه رزه کاری نه مسهر تا نهو سهری شار ده یانلپنه وه. براده ریکم هه یه زوریه ی نهو شیعرانه ی لای خوئی پاراستوه و خووشم هه ندیکیانم له بیر ماون. له پال نه وانه دا شیعیری نه ته وایه تیشم داده نا. له گهل «شوان سلیمان یابه» ی

نمونه کوا تومه ته کانی نووسه ریکی وهک «جیهاد فزیل»، که له گووشه یه کی بچووی گوڅاریکی سیاسیدا ده یخسته پال نهو داهینه ره و وهک دز و نوکری سه هیونیزم به خویندنی ده ناساند...؟! * تو به بهر اوړد له گهل نووسه رانی نهوه ی خوت درهنگ له دنیای نووسیندا ده رکه وتی، که چی له

نه ده ویست، چونکه نیمه شیوعییه کافان به لادهر ده زانی، به لآم نهو و «ماموستا دلزار» یشم به شاعیری چاک ده زانین. نووسینی نهو نووسه رانم له به رده کرد و به خویننه رانم ده ناساندن. له ریگه ی نهوانه وه زور نووسه ری سه ر به قوتابخانه ی ریالیزی سوسیالیستیم ناسی. له هه ر کوپیه ک «مایکوفسکی» و «ناراکون» و «پاپلوق نیرودا» و نهوانی دیکه م بدییا، ده مخویندنه وه و له ده فته ری تکدا ده منووسینه وه. ته نانه ت نهوانه شم ده خویندنه وه، که نهو ری پینانه م دژیان ده وه ستان، وه ک «سارته ر» و «کامز» و «کافکا» و «جیمس جویس» و «بیکیت». «فرزید» و نهوانی دیکه شم هه ر ده خویندنه وه. نهو هه ر بز نه وه ی منیش شاره زاییم لیتیانه وه هه بیت و بتوانم له باره یانه وه رای خو شم بلیم. به هه ندی ته کنیکی چیرۆکنوسین ناشنا بووم و زور وشه و ده سته واژه ی نوئی فیتر بووم. هه ر نهوسا به ژماره کونه کانی هاوکاریدا چوممه وه و هه موو نهو گفترگو یانه م خویندنه وه، که له سه ر نه ده بی روانگه دا کرابوون. بیگومان من لای «که مال» و «فوناد» هکانم ده گرت. ته نانه ت پیم وابوو «فازیلی مه لا مه حمود» یش له سه ر هه قه، نه گه رچی به ده می خوی ده بوت، که نهو هه یچ له نه ده ب نازانیت، به لکو ته نیسا وه ک کو مونیستیک نهو نه ده به بوژروازییه به لاهو ده نیت و شه ری له دژدا ده کات. نایشارمه وه نه وه ی لهو ماوه یه دا فیتری بووم، زور لهوانه ی پی شسوم زیاتر بوو. نه مه رابردوی منه و هه یچ کاتیکیش لیتی په شیمان نیم. جیاوازی من و سه رجه می هاو ریکانیشم نه وه بوو، من به پله ی یه که م بایه خم به نه ده ب ده دا و نهوان نه ده بیان به که م ده زانی، ته نانه ت له سه ر نه وه زوریش ره خنه یان لی ده گرتم. هه ر بزیه من زوو گو پرام. «عه زیز سه سه ن مه ولان» ی هاو ری شم وه ک من نه ده بی خو شده ویست، به لآم به پله یه کی که متر. نه ویش هه ر وازی هینا. نهو رۆژگاره کاتخ ده مانویست له به رامبه ر رژی میکی دیکتا تو ری دا یاخی بین، هه ر نهو ری گایه مان شک ده برد. پیم خو شه نه مرۆ ره خنه لهو ری بازه نه ده بییه ده گیریت، به لآم به لامه وه سه یه نهو نووسه رانه ی که نهوسا له ده زگاکانی رژی مده کاربان ده کرد، نیستا بز شکانده ی هه ندی نووسه ر نه مه ده که نه تۆمه ت و ده یده نه پالیان. من دوی راپه رین هه ستم کرد له ناو نهو قالبه دا جیگام نابیتته وه و به دیدگایه کی فره وانتره وه روانیمه دنیای نووسین. ده بووا یه نه وه ش بلیم له زانکو کاتم زیاتر بوو و زورترم ده خویندنه وه. ناخر من هه یچ له قوتابی نه ده چوو. هه فته ی دوو رۆژ ده چووم بز ده وام. هه ندی جار له ناو محازه ره یش کتیبیکم پیبوو و ده مخویندنه وه. سکر تیره که مان زور خو شیده ویستم و هه رگیز ناوی منی له مه له فی غیابدا تۆمار نه ده کرد، نه گینا هه ر زوو ده رده کرام. نهو هاو رییه تیبیه شمان به شپوه یه کی سه یر ده سته ی پتکردو چیرۆکی

هاو ریتم، که من «شوان عاره ب» م پیخ دهوت، زور جار به و زمانه ساکاره ی خو مان باسی نه ده بمان ده کرد و شیعرمان بو یه کدی ده خویندنه وه. هه زم له میژوو ده کرد، به تاییه تی میژوی ئیسلام. خو شه ویستیم بو ئیمامی عه لی پالی پیوه ده نام هه ر شتیک بخوینمه وه، که له باره ی نه وه نووسرایت. رۆمانی «۱۷ ی ره مه زان» ی «جو رچی زیدان» م له به ر بوو، که باسی تیرو رکرده که ی ده کات. هه شتا پیوه ندیم به پار تییه وه ما بوو، کاتخ له گه ل هه لگی رسانی راپه رینی قوتابیان هه زم له کتیبی مارکسی کرد. هه ر کتیبی ناوی مارکس و نه نگلس و نهوانی دیکه ی به سه ره وه بووا یه، ده مکرین و ده مخویندنه وه. جار یکیان له په له په لیان کتیبی «الأمومة والبالوجیا» م لی ببوو «الأمیة والبالوجیا». کاتخ له ماله وه به دزییه وه خویندنه وه، له قاقای پیکه نیم دا. ناخر من به دزی باو که مه وه کتیبیم ده خویندنه وه. له باغه لده ده مشاردنه وه و ده مه یانه وه. نه گه ر نامیلکه بووا یه، له ناو ده ریپ کورته که م جیگی ده بووه وه و به گرینتی ده گه یشته شوینی نارام. ده چوممه هه مام، گوا یه خو م ده شو م، به لآم بز چاوبه ست ناوه که م به رده دایه وه و کتیبه کانم ده خویندنه وه. شه وان له باغه لده ده مناندن. نیجا لیم گیرا و گری له هه مو بیان به ردا. کاتخ ده ها قه وه، ده پیشکنیم. منیش فیلیکی دیکه م دۆزییه وه. لقی دار پرته قاله کافان به سه ر دیواری هه وشه دا شو ری بوونه وه و له ژیر نهوانم داده نان. به بی ترس ده چوممه ژووری و هه یچم پی نه بوو. دوا یی ده مه یان و له هه مام یان پاش نه وه ی نهوان ده نوستان، ده مخویندنه وه. نهوسا خووم دابوو نووسینی چیرۆکیش. تا نهو کاته ته نیسا هه ندی چیرۆک و رۆمانی ناسانم خویندبووه وه وه ک رۆمانه میژووییه کانی «جو رچی زیدان» و نهوانه ی «نیحسان عه بدولقه دووس» و «گیله پیوا» ی عه زیز نه سین و یه ک دوانیکی دیکه کتیبه کانی «نه نیس مه نسور» یشم پیخوش بوو. پیشتر که ناینپه روه ریکی زور وشک بووم، هه زم له چاره ی «نه وال سه عداوی» نه ده کرد، به لآم لهو رۆژگاره دا بیرو پرام گورا و نه ویشم خویندنه وه. راپه رینی قوتابییان له سه ره تای هه شتا کاند رۆلیکی گه وه ی له سه ر پیگه یشتنی مندا بینی. به هه ماسه وه ده مان خویندنه وه و گفترگو مان له سه ر ده کردن. قوتابخانه ی دوانا ونده یی رزگاری کوران نهو سه رده مه وه ک مه لبه ندیکی رۆشنیری وابوو و زور سوودی پی گه یاندم. رووم کرده نهو نووسه ره کورده نی، که پشتی چه وسا وه کانیان ده گرت و به گز رژی می سه رمایه داریدا ده چونه وه. نه مه یان به هه ماسیکی بی وینه و خو شه ویستیه کی سه یر. «فوناد مه جید میسری» و «فوناد قه ره داغی» و «شه هید دلشاد مه ریوانی» و «که مال میراوده لی» و «هه مه سه عید هه سه ن» و «مه مه د فه ریق هه سه ن» م ناسی. «ره فیق سا بییر» م خو ش

خوی ههیه. رۆژتیکیان من جلی قوتابیانم له بهر دانه بوو و ئیشیکیشم که وتبووه لای ئه. «دکتۆر ئیبراهیم خهلیل» ی سه رۆکی به شه که مان له ژوره که ی خۆیه وه منی بینی به ویدا تپه پریم و پیتی وتم مادام من ئه و جلهم له بهر دانیه، به هیچ شیوه یه ک وه لایم نه داته وه، به لایم ئه و به ئیشاره ت بانگی کردم و ئیشه که ی بۆ راپه راندم. له شپزه ییان له جیاتی لیقاییکسه که ی خۆم، یه ک مه له فی گه وره ی ئیشوکاری قوتابیانم له سه ر میتزه که ی هه لگرتبوو. به ناو ئه و راپه و به رده م زانکۆیه دا پیا سه م ده کرد و قوتابییان لیم راده مان.

ئاوریان ده دایه وه و پیم پیده که نین. له پر براده رتیک ی خۆم بینی و به سه رسورمه انه وه پیتی وتم: ئه ری

مردووت نه مرئ ئه وه چیه پیت..؟! ده لیتی ته مسیل ده که یه ت و ده وری موه زفه که نه کانی تاپۆی سه رده می مه دحه ت پاشا ده بینی..!! کاتئ له خۆم روانی و ئه و شته سه یه رم به ده ستمه وه بینی، دیمه نیک ی ئیجگار عه نتیکه م هه بوو. ته زوویتی سارد له سه ره وه تا خواره وه وه ک چلووره به ستمی. ئه گه ر به قه ده ر ئه وه تی ئین تیم پین بوایه، ئاوا شپزه نه ده بووم. ئه مه تیکشکانیک بوو بۆ گه نجیک ی وه ک من. نه شم ده ویترا له ترسی سه رۆکی به ش بۆی به رمه وه. ئه و زۆر رقی له من و هاوړپیکانم بوو، چونکه رۆژانه هه ولئ له گه ل ده داین بمانکات به به عسی و نه ده بووین. چه ند جار هه ره شه ی لیکردبووین و پیتی وتبووین ئیمه ده ستمان له گه ل تیکده ره کان تیکه ل کردووه. ده یتوانی تۆمه تیکم بداته پال و شوونبزم بکات. کاتئ ده رفه تم هینا و گه یاندمه ده سستی سکر تیره که مان، له پیکه نینا هه ر پچرا. پیتی ده وتم، من که وا هه موو مه رجیک ی ئه کته ری کۆمیدیم تیدایه، بۆچی ناچم بۆ ئه کادییا. ده بوت: «هه رچه ند تۆ ده بینم، هه سه ن فایه قم بیر ده که ویته وه». ئه و ئه کته ره کۆمیدیه ی له گه ل «ئه نه ور وه جدی» و «له یلا موراد» و «زینات سدقی» دا ته مسیلی ده کرد. منیش ئه و جار هه سه ره اتیک ی خۆم بۆ گپه راپه وه، که هه ر له و کۆلیتری په روه رده یه دا تووشی ببووم. ئیدی به راده یه ک پیکه نی، که وته سه ر میتزه که ی و هینده ی نه مابوو ببوریتنه وه. وینه گری هه بوو له ناو باخه کانی زانکۆدا به چه ند په نجاییه ک وینه ی قوتابیانی ده گرت و دوایی زانیمان سیخووری رۆژیمه. من و هاوړپیکانم گالته ی خووش خو شمان له گه لدا ده کرد و له سنوور بردبوومه ده ری. رۆژتیک له سه ر قادرمه کاندای دکتۆر تیکم بینی و به ره و ژوره که ی خۆی ده چوو، که دوایی زانیم هی به شی زمانی عه ره بییه، بالای هه مان بالای وینه گره که و قاته په رپووته که ی به ری هه مان شت بوو،

ئه گه ر به هوئ له ناو ئه و هه موو ده نگانه دا جیاوازم و بخویندریمه وه، ده بیت له فۆرمی دیکه ی چیرۆک بگه ریم

من وامزانی خۆیه تی. یه ک شه قی قایم له شویتیک ی زۆر خراپی دا و به سه رسورمانیک ی عه نتیکه وه ئاوری دایه وه. لیم راما و چاوه کانی گریان ده هاویشته. تووشی شوک بووم. ئه وه نده تووره بسوو، ده رفه تی نه دام بۆی روون بکه مه وه و داوای لیبور دنی لئ بکه م. بۆم هات و رام کرد. خۆم گه یانده به رده رگا و به پیتچوپه ناکاندا تا سه ر شه قامی به رده م زانکۆ نه وه ستام. له وئ تاکسیم گرت و چومه وه بۆ ژوره که م له ده وواسه. تووشی حاله تیک ی زۆر ناخووش بووم و چه ند رۆژ نه مده ویترا بچمه وه بۆ ده وام. دوایی باش بوو، که س باسی نه کرده وه. ئه مانه

حاله تی نووسین بوون و خه یالی کاریگه ریان پی ده به خشیم.. زانکۆ بۆ من پری بوو له

به سه ره اتی سه یه سه یه ر، که هه ندیکیان زۆر خووش و برتیکیان تا بلتی تالئ. دیاره رۆژگاری هه موویان ده نووسمه وه. له وئ هاوړیتی خوینده وار و هوشیارم بۆ په یدا بوون. زۆر وشه ی نوئ فیبر بووم. «عه زیز هه سه ن مه ولان» م ناسی و زۆریه ی کات به یه که وه بووین. ئه و به سه روشتی خۆی زمانیک ی زۆر ره وانی هه بوو. کاتئ قسه ی ده کرد، من دیکه تم له و هونه ره ده دا، که ئه و وشانه ی به یه که وه کۆکردۆته وه و ده توانیت تا ئه و ئاسته کاریگه ر بیت. هه ر چیم ده نووسی، پيشانی ئه وم ده دا. من ئه گه ر هه ندئ که س پیتیان وایه به زمانیک ی ره وان ده نووسم، ئه وه به شیک ی هونه ره که ی بۆ ئه و هاوړپیه م ده گه رپته وه. جارتیکیان چیرۆکی «هونه ری چیتشت لیتان» ی منی خوینده وه. وتی بیروکه ی زۆر جوانی تیدایه، به لایم هه ر که سی خه لکی لادی بیت و ئه مه بخوینیته وه، له قاقای پیکه نین ده دا. هه ندئ وشه م به هه له به کار هینابوو و ئه و راستیه کانی پین وتم. ئه و چیرۆکه باسی کورپیک ی عه ره بی لادیی ده کرد، که له به شه که ی خۆمان بوو و ته نیا بۆ ئه وه یان هینابوو، تا قوتابییان بکاته به عسی و ببیته سیخوور به سه ریا نه وه. بنه ماله که ی بۆ ته عرب کردن هاتبوونه بناری که رکوک و کوردیشی ده زانی. رۆژانه شه ری به ئیمه ده رفوشت. من نه متوانی ژبانی ئه و ریک وه ک خۆی بنووسمه وه، بۆیه گۆرا و بووه که سیک ی دیکه ی ته واو جیاواز. له مه وه زانیم هونه ری چیرۆک هه میشه رپگه ره له وه ی ئیمه که سانیک بخولقتین، ته واو خراب یان ته واو چاک بیت. له و دوو ساله ی به هۆی به شداری نه کردنم له «مه شقی هاوینه ی سه ربازی» له زانکۆ ده رکرام، هه موویم بۆ خویندنه وه ته رخان کرد. زۆر چیرۆکیشم نووسی، به لایم چونکه کۆمۆنیستیک ی دوگماتیسته بووم، سه رم له کاره کته ره کانم شیواندبوو و نه مده هیشت به ئازادیی خۆبان بژین. بیجگه له یه ک دوویکیان، ئه وانی دیکه م

دهکهم. به بې وېستی خوځم له کات و شونښيکي دياربکر او دا بوونم هه بووه و هه يه. هه و لير و سليمانی و مووسل و به غدا و دواتر ته لمانيا و دانمارک و ههر شونښيکي دی، که تيباندا ژباوم، بؤ من قه ده رېکن و هيچ ده سته لاتيکم له هه لېزار دنياندا نه بووه. باوهرم به وه نييه شونښيک هه بيت له شونښيکي دی چاکتر، يان خرابتر. شونښيک نييه بؤ نووسين ده سته دات و شونښيکي دیکه ده ست نه دا. ههر شونښيک تاييه تمه نديتبي خوځي هه يه و له شونښيکي تری جيا ده کاته وه. ههر بويه چيروک و رومان و شيعری جزواو جزو ريش هه ن، ئينجا باسی توانای خه لفرک د نه وهی ته شونښانه دپته گورې، که کن ده توانيت هونه رمه ندانه بؤ ناو دنيای نووسين بيان گوتېزېته وه. ته و بيابانه ي پيمان و ايه له لمی و شک زياتر هيچي دیکه نييه، چيروک نووسی شاره زا ده توانيت هه زاره ها کانيی سازگار و ميترگی جوان و گه وه هری به نرخی تيدا بدوزېته وه. شونښيک نه وه نده ي روويه ريکي ده وهی مرؤفه، نه وه نده ش هې ناوه وه يه تی. ته مه ته و لوتېکه يه، که من ويستوممه له زور به ي چيروکه کاندا ئيشی پې بکه م، به تاييه تی له «کارگه ي بوکه شوشه» دا. پتو ه نديی مرؤفه به شونښه وه هميشه له فله سه فده پرسيارېکي جددی بووه. پينچ هزار سال له مه وه بهر چينييه کان و توويانه: چونکه ئاسمان خرپه و زهوی چوارگوشه بييه، بويه سه ريش خرپه و پي چوارگوشه بييه. مادام ئاسمان روژ و مانگ و نه سته يره و با و باران و هه وره ترېشقه و برووسکی هه يه، ته وه مرؤفېش چاو و ددانی هه يه، دنگ و جووله و تووره بوون و ئاسووده بيی هه يه. ته گهر زهوی خاوه نی شاخ و دول و تاویر و به رد و گزوغيا و دره خته، ته وه جه سته ي مرؤفېش شان و بنه نگل و مه مک و چالوچولې و ماسوولکه و تووکي هه يه. چوار په له که، واته ده ست و قاچ له بری چوار وهرزی سالن. دوازه برکه که وهک دوازه مانگه که ی سالن. رهنکه «ئيبن خه لدوون» يه که مين که سيک بيت له رووی سؤسؤلؤژييه وه له و پتو ه ندييه ي کوليبېته وه، بويه له رووی تؤؤگرافيا وه گؤی زهوی به سه ر سئ ناوچه دا دابه شکر دووه و ههر يه که يان جوړی له مرؤف به ره م ده هيتيت، ته و مرؤفانه ش هه لگري کومه لي خاسيه تی جيا وازن. له تيروانيی «رؤسو» شه وه مرؤف خولقاوی ده سته سروشته و به شيکی دانه پراويه تی. سه ير نييه ته گهر شونښيک تا ئيستاش گرنگترين په که زی چيروک و رومان بيت. ده رکه وتنی شونښيک به و زه قيبه لای من له وه شه وه سه رچاوه ده گريت، که رابردو و گرنگترين کاتي سه رجه می چيروکه کاغه. پيم و ايه ته و پرسياره ي تپوه ته وه ش ده خوازی باس له و حاله تی گه رانه وه يه بؤ رابردو و بکه م، که من تيروانيی خوځم بؤی هه يه و پيم و ايه ته نيا «مندالېونه وه» و «هسته کردن به گونا ه» نين، وهک تيؤری سايکولؤژي پيمان

به که لک نه هاتن. به هه ر حال من له پؤلی شه شه می ئاماده ييه وه ده نووسم، که ده کاته سالی ۱۹۸۵، به لام ميژوويه کی زور کورتم له بلا وکر دنه وه دا هه يه. يه که مچار سالی ۱۹۹۴ له گوڅاری «وان» دا، که له سوید ده رده چوو چيروکيکم بلا وکرايه وه و دواتر له ۱۹۹۸ کؤچيروکی «ئه سپيديلون» م به چاپ گه ياند. سالی ۲۰۰۰ يش رؤمانی «نای له قیلیا له قیلیا...!!» م که وته به رچاوی خوښه ران، ته مساليش به شی يه که م و دووه می کتیبی «منداليم ئاسکيتک بوو به سه ر په لکه زېرپنه کاندا بازيازيتی ده کرد» م ده رچوو. به ليخ، من وهک پيوست لای خوښه ری کورد نه ناسراوم. له و کورې که له «۲۰۰۱/۶/۱۳» لقی هه وليری يه کيتیبی نووسه رانی کورد بؤی ساز کردم، له مه دوام و نامه وئ جارېکي دیکه بجمه وه سه ری، به لام له گه ل ته وه شدا زور نووسه ر له باره ي چيروکه کانم نووسيويانه، که هه نديکيان ليرن. به لامه وه سه يره نه وه نده خوښه ره به ره می منيان خوښدؤته وه، ته وه له کاتيکدا ده دانه نه گه يشتؤته کوردستان. هه نديک کؤبييان کردوه و هې واش هه ن داوام لي ده که ن، کاتي گه رامه وه، بزبان بنيرم. شتی نوئ که ليرده ا بجه وئ بيليم ته وه يه زياتر پيم خوځه له ريگه ي کتیبه وه ده رکه وم و زور چه ز له گوڅار و رؤژنامه کان ناکه م. هه ندي له و گوڅار و رؤژنامه م وه که قه يسه رييه کانی ناو بازار و نووسه ره کانم له شتوه ي ته و دوو کاندارانه دپته به رچاو، که ههر جاري به ويدا برويت، ده يانينيت و هيچ له جووله و هه لسوکه وته کانيان ناگوريت. برپک له و نووسه رانه زياتر بؤ ته وه ده رده که ون باس له گه وره يی ته و تیکستانه يان بکه ن، که تا ئيستتا بلاويان کردونه ته وه. من تا ته مرؤ سئ کتیبم چاپ کردوه و يه کتیکشم له ده زگای موکريانی چاوه رپي چاپ بوونه، ته نيا کؤريکم گيتراوه و ته مه ش يه که مين چاوپيکه و تنمه. زور به ي ته وانه ي له و گوڅار و رؤژنامه هه دا خه ريکی تايپ کردن، زمانی کوردی به چاکي نازانن، بويه له ههر لاپه ر په که دا ده يان هه له ي چاپ و هې رپنووس و خالبه نديت به رچاو ده که ویت. من زور گرنگی به شيوازی نووسين ده دم و ده ترسم تیکسته کانم وهک ته وه ي خوځم ده مه وئ، نه که ونه به رچاوی خوښه ر. هيوادارم تپوه ش ئاگاداری ته م خاله بن.

*** هه نديک شونښيک به رده وام لای تو دو ياره ده بنه وه وهک هه ولير به قه لا و سه رجه م گه ره که کانييه وه. نایا ته م بايه خدانه ي تو به شونښيک، مه به ستيکی تاييه تی له پشته وه هه يه !؟**

– من هه رگيز بؤ نووسين پلانم نه بووه، بويه له هيچ کارتيکدا مه به ستي تاييه تی ناخه مه به رچاو، به لام هه نديک تيگه يشتنی خوځم له شته کانی ده ور به رم هه ميشه ده بنه بيروکه و لای کاره کنه ره کانم رهنکه ده ده نه وه. من باس له خوځم

ده لیت، نهو حاله ته مان لا ده خولقتین، به لکو هوکاری دیکه ش همن. نهویش نهو دیه پروداوه زور و ترسناکه کانی ده ورو به رمان همیشه ریگرن له وهی نیمه به شپوهیه کی سروشتی و فیزیکی کاتی خو مان بپرین و ساته کان به ناگاییه وه پر بکه بینه وه. ده زگاگان رور به رور به ها روحیه کانی نیمه داگیر ده کن و هستی بینینی جوانیه کلمان تیدا ده کوژن. ههروه ها «سوپر ئیگو» له کو ماله لگای نیمه دا به هیزیکه گه ورتو و کاربگه رتر کونترولی خو له سهر خود ده سه پیتیت. نیمه درهنگتر له وهی پتویسته به هوشیاریه کلمان ده گه یین. دواتر کات هندی هوشیاری به ده دست ده هینین، تووشی راجه نین ده بین. نهو هوشیاریه به شی ئیستا پتی بژین، به لکو بو ته مه نیکه زووتر ده دست ده دات. لیره وهیه کاربگه ری نو ستالوژیا به هیزیکه گه ورتو ده دره که ویت. ئیدی کات هه موو سیفته واقعییه کانی خو له ده دست ده دات و ده بیته خه یال. خه یالیکه په رتوبلاو و تیکشکاو. نه گه ر نهوسا به یین ناگایی و بی ویستی خو مان ته نیا به ستوونی پتیدا تپه رپوون، نهو ئیستا به ستوونی و ئاسوبیه وه به سهری ده که بینه وه. ئینجا نهو وه همانه مان لا ده خولقت، که ته نیا له ناو شوپنه کاندای بگه رپین. من هیشتا قسم ماوه له باره ی نهو وه بیکه م، که بوچی شوپن له هه ر هگه زیکه دیکه زیاتر له ئیشه کاندای ده دره که ویت. چه ند سالتیکه تووشی نه خوشیه کی سهر بووم، نهویش نهو دیه هه هستی بینینی شوپنم زور کز بووه، یان به ئیجگاری له ده دستم داوه. نهو عاده تی جووله «العاده الحریکه» یه من بو ئیره و نهوئ په لکیش ده کات. ده دسته کانم هه ر وه ک راهانتیک کلپه که له گیرفانم دره ده هین و دره گای یین. قاچه کانیشم به هه مان شپوه ده مگه یه ننه کتیبخانه، گوایه من فه رمانه رم و رورانه لهوئ حوت سه عات کار ده که م. به بی نهوئ ناگام لی بیت، ده دسته کانم کتیبه کان له یه کتر جیا ده که نه وه و ده بانخه نه سهر ره فه کان. رورژیک «چومان هه ردی» له له نده نه وه هاتبوو بو کوپنه اگن. له پر ده ستی بو نه خشی سهر دیواری ئاپارتمانیکه زور گه ورتو راکیشا و وتی: «نه مه چه ند جوانه ...!!». من سهرم هه لپری و لپی پامان. نهو هه موو جاره به ویتا روریشتبووم، که چی نه که هه ر نه خشه که، به لکو نهو ساختمانه گه ورتو ده شم نه دیوو. هی نهو نه بوو نه بینریت. ... چه ند مانگ پیتت ئیستا له نریک ستاشیونی شاره که م، که چه ند مه تریک له ماله که مه وه دووره، به لای چه پدا روانیم و دره ختیکه ئیجگار گه ورتو که ورتو به رچاو. نهو دره خته به راده یه ک سهره، نه گه ر ببینی، ناکری بو ماوه یه ک لپی ورد نه بیسته وه. لقه کانی، که به شپوهیه کی هونه ری به رز شورپوونه ته وه و به قه در پانتایی قوتابخانه یه ک شوپنیا ن داگیر کردووه، باز نه یه کی جوانیا ن له سهر نهو گیایه دا کیشاوه،

که چی من سی سال هه موو رورژیک دوو جاره و سی جار به لایدا تپه ری بووم و نه مدیوو. نهو چ نه هاهمه تپه که من دراوستی دره ختیکه فه نتازیم و نه مزانیوه. نهوسا «جیهانگیر» م بپرکه ورتووه، که له پر لهو ریگایه ی هه موو رورژیک هاتوچوی پتیدا ده کات، کووخیکه له به رده مدا قوت ده بیته وه و پیره ژنیکه لی دیته ده ری. ... نهو جاره خاوه نی ماله که م هات و پتی وتم سه د کرون له کری خاوه نه که م زیاد ده کات، چونکه نرخی کاره با به رزبوتووه. منیش نارپه زاییم دره ری و وتم: «براده رکانم زور له من هه زانتر ژوریا ن به کری گرتووه». نهویش له په نجه ره که وه ده ستی راکیشا و پتی وتم: «به لام نه وان باخی ئاویان هه یه ...؟!» نهو راستی ده کرد نهو باخه ی به رده مم زور فره وان، به لام ده توانم بلیم من هه رگیز نه مدیوه. پارهی باخیک ده دم، که تا ئیستا هه ست ناکه م هی منه و تپیدا ده ژیم. نه گه ر سه رنج به دیته کو ماله ی «نه سپیدیلون»، نهو ده بینی مه نفا باه تی هاویه شی هه موو نهو چیرو کانه مه، که له «۱۹۹۲-۱۹۹۷» نووسراون، به لام له وه به دواوه تا قه چیرو کیکم نه نووسیوه باس لهو باه ته بکات. نهو حاله ته نه گه ر رورژانه تووشی ته نگوچه له مه م ده کات، به لام هیزیکه گه ورتووه شی پنه خوشیوم، که شوپن به شپوهیه کی زور جیا ورتو بیینم. ده زانم دوا ی چه ند سالتیکه دیکه ئینجا نه م شوپنانه هه ست پتیده که م و ده توانم له ریگه ی زمانه وه بیانخولقتیمه وه. به لام من وه ک چیرو کونوسیک هه رگیز مه به ستم نهو نیبه راپردوو بگه رپنمه وه بو ئیستا، هه تا نه گه ر بشمه وی، هه ر ناتوانم، به لکو گه ره که لهو وزه به سه رچووه که لک وه ربرگم و دنیا یه کی جیا ورتو پنه بخولقتیم. من ته کنیکه چیرو که کانی خو م له سهر نه م بنه مایه دارشتووه و مه به ستم لهو گه رانه وه به مدا هه موو نهو شتانه دره یخه م، که نهوسا نه مدیووون یان سه رنجیا ن رانه کیشا بووم. لیره وه یه لای من شوپن وه ک کاره کتر پتویستی به گیان هه یه و ده بیت کاربگه ر بیت. له ره هه ندیک زیاتر له خو ی بگریت.

*** نهو ره هه ندانه چین؟**

- نه فسانه، سومبول، میژوو، ئیستاتیکا ... تاد.

*** چیرو کونوسانی کورد چون مامه له یان له گه ل شوپندا**

کردووه؟

چیرو کونوسی نیمه چونکه شوپنیا ن راسته وخو له میژوو وه و راگوپزاو ته وه، بو به نه یان توانیوه وه ک ره گه زیکه گرنگ و سه ره به خو ئیشی پنه بکه ن. شیوازی میژوو نووسین، نه ک فه نتازیا به سه ر زوریه ی چیرو که کانیاندا زاله. هه له بجه و که رکووک و شوپنه کانی دی لای میژوو نووس و چیرو کونوسه کلمان هه مان سیما یان هه یه. واته شوپن ته نیا ره هه ندیکه میژووی به خووه گرتووه، که پیتشتر له یادوه ری کو ی نیمه دا ئاماده بووه. نه مه ش له لایه ک پتینه ندی به

جيهانبنينيانه وه هه يه ، که هه مان جيهانبنينی سياسیيه کانه . واته نه وان زمانیک به کار دهينن ، که پيشتر نایدیولوتزیا نه زمونی کردوه و به ته وای سواوه ته وه . له لایه کی دیکه ش ته کنیکی گتیرانه وهی راسته وخو ، که له بنه رته دا ته کنیکی گتیرانه وهی روودای میژوو ییه ، تا ئیستاش ئیشی پټ ده کریت . نه م ته کنیکه ش به زمانیکی ساکار جیبه جی ده بیت و له وزهیدا نییه نه شوین و نه کات و نه روودا ویش به شیوه یه کی دیکه بخولقتیتیت . نه مه نه وه ناگه یه نیت ، که چیرۆکنووس و رۆمانووسمان نییه وهک چه مکیکی سه ریه خو مامه له یان له گه ل شویندا کردبیت و له سیما واقعییه که ی خو بان دابریبیت ، به لām نه وه هولانه زۆر زۆر که من .

*** چیرۆکه کانت زیاتر له رۆمان نزیکن تا له چیرۆکی کورت؟**

- تو مه به ست له کۆمه له چیرۆکی «ئه سپیدیلۆن» ه ، که دوای راپه رین نووسراوه و به قو ناعی دووهم داده نریت له میژووی نووسینی چیرۆکی مندا ، به لām نه وانیه پيش راپه رین به ره هم هیتان و ماوه یه کی دی به ناوی «سه ده ی که می خه یال» چاپ ده کرین ، زۆر کورتن . دباره نه مه یان پتوه ندیی به جیاوازی بابه ت و نه زمون و بیرکردنه وه و تیگه یشتن له ته کنیکی نووسینه وه هه یه . روونتر بلیم کاره کته ری وا هه یه زیاتر وشه ی پتویسته ، بو نه وه ی به راستی ده رکه ویت و به شیک له کیتشه کانی خویمان بو ده ریخات . سه رته مه به ستی یه که مم نه وه بوو که سی سه ره کیی چیرۆک باس له خه مه کانی بکات و ته نیا له گوشه نبگایه که وه له ناخی خو ی پروانیت ، وهک چیرۆکی «خوله کانی فیرکردن» و «مانگا» و «شیری مادهس» و نه وانی دیکه ، به لām کاره کته ری چیرۆکه کانی دوای راپه رینم خه مه کانیان گه وره تره و دنیا یه کی جیاوازی تریشیان هه یه ، بۆیه پانتاییه کی زیاتر له خه یال م داگیر ده که ن . نه مه ش وا ده کات له ناو قالبیکی ته سکدا جیگیان نه بیته وه و به دوای رووبه ری فراوانتردا بگه رین . به مانایه کی دیکه من جارن له ته نگوچه له مه کانی مرۆف ده دوام و ئیستا له مرۆف خو ی ده دویم . نه وه بوونی مرۆفه ته نگوچه له مه یه کی گه وره ی له گه ل ده رووبه ر پیکه هیناوه ، بۆیه هه ر نه ویش سه نته ری رووداو و به سه ره اته کانه . جارن نه گه ر له باخچه یه کدا گوئیکی جوان سه رنجی رابکیشامایه و بمویستایه بو یه کیکی دیکه ی بگتیرمه وه ، نه وه ته نیا باسی نه وه م ده کرد نه و دیمه نه چه ند له زه تی پټ به خشیوم ، به لām ئیستا ده زانم جوانیی نه و گو له به ته نیا هی خو ی نییه ، به لکو قه د و لاسک و گه لا و سه رجه می باخچه که و تاوه وه وا و باخه وانه که ش له و جوانییه دا رۆلیان هه یه . ده زانم نه و گو له رۆژتیک سیس ده بیت و درهنگ یان زوو باخه وانه که ش ده مریت ، ره نگه سه رجه می باخچه که ش ویران بیت . بۆیه هیچیان فه رامۆش نا که م .

که واته زیاتر له مه سه له یه ک ها ته گو ی و ره گه زی جیاواز جیاوازیش ده رکه و تن ، وهک مرۆف ، سروشت ، میژوو ، به لām هه مرویان پتوه ندییان به یه کدیبه وه هه یه . سالی ۱۹۹۳ کاتی به شه مه نده فه ر له شاری «کۆننهانگن» وه به ره و شاری «ئه لبۆرگ» سه فه رم ده کرد ، ده یان شار و شارۆچکه م ده بینی و هه زاران دیمه نی جوان سه رنجیان راده کیشام . دوای نه وه به ئوتۆمبیل به ناو هه مان نه و شارانه دا چومه وه ، نه وسا هه ستم کرد دیمه نی جوانی دیکه ی جیاواز جیاواز دینه به ربیناییم ، که زۆر له وانیه پتیشو جیاواز بوون و وامده زانی من هه رگیز به و شارانه دا تینه په رپوم . ناخر شه مه نده فه ر به قه راغی شاره کاندان تیده په ریت و ئوتۆمبیل به ناوه راستیاندا . بۆم ده رکه و تن ناخی مرۆفیش تاوایه ، ده بیت به قه راغی و به ناوه راستیدا تپه ری و زیاتر له سه فه ریکی به ناودا بکه یه ت . نه مه م کرده ته کنیک . یه که م جار له چیرۆکه کانه م و دوایی چتر له رۆمانی «ئای له قیلیا له قیلیا . . .!» دا به کارمه ینا . من هه ر روودا ویتک ، دیمه نیک ، کاره کته ریکم زیاتر له جاریک و به شیوه ی جیاواز و له کاتیکی جیاوازا ده رده خست ، بۆیه نه وانیه له و ته کنیکه تیناگه ن ، پتیمان وایه درێژدا دریم کردوه . میژووی ئیمه به درێژیی خو ی نه وه ندیه هه شتاکان و نه وه ده کانی سه ده ی رابردو و گۆرانکاری به خۆبه وه نه دیوه . هه لگیرسانی شه ری عیراق و ئیران ، گرتن و شونبزرکردنی هه زاره ها بارزانی له چه ند سه عاتی کدا ، راپه رینی قوتابییان ، شه ری براکوژی ، نه نفال ، هه له بجه ، داگیرکردنی کویت ، شه ری که نداو ، راپه رین ، کۆره و ، جاریکی دیکه و دوان و ده ی دیکه شه ری براکوژی ، کۆچی به کۆمه ل . من له هه شتا و پتینه وه ، که چیرۆک ده نووسم ، له ناو نه و رووداوه خیرایانه دا سه ریران و سه راسیمه م . هه ست ده که م به رده وام پتویستم به ته کنیکی نویتر و زمانی قوولتره بو ده رپینی نه تینییه کانی نه و میژووه پر له کاره ساته . نه مه هۆیه کی دیکه یه له وه ی چیرۆکم له درێژبوونه وه دایه . جا به حوکی نه وه ی نووسه ر لای ئیمه زیاتر له ناو رووداوه واقعییه کاندان ده خولقتیت ، نه ک له ناو خودی خو ی ، بۆیه نه و رووداوانه ژماره یه کی زۆر له نووسه ری هاوشیوه یان هیناوه ته ناو گۆره پانه که وه . نه وانیش نه ده بیکی هاوشیوه یان به ره هم هیناوه . نه مه ش نه رکی منی وهک چیرۆکنووسیک قورس کردوه ، چونکه بو نه وه ی بیه ویت له ناو نه و هه موو ده نگه دا جیاوازیم و بخویندریمه وه ، ده بیت له فۆرمی دیکه ی چیرۆک بگه ریم . نه و فه زایه ی دوای راپه رینیش له خواری کوردستاندا ها ته کایه وه ، بووه هۆی نه وه ی ژماره یه کی زۆر له نووسه ری به شه کانی تر رووی تیبکه ن و به ره هم یان بلا و بکه نه وه . دیاره من چ نه مه یان و چ زۆربوونی ژماره ی نووسه ران پۆزه تیشانه ده بینم ، به لām نه رکی هه ر یه که شمان له وه دا قورستر ده کات ، که ده مانه ویت وهک

دهنگیکی نوئی دهریکه وین. که واته نم سهردهمهی نیمه وزه ی زیاتری دهوی لهو سهردهمانهی «گوران» و «حوسین عارف» و «شیرکو بیکهس» و «شیرزاد هسهن» و دواتر «بهختیار عهلی» که وهک پینج دهنگی جیاواز خویمان ناساند. دیاره نم پینج دهنگم هر وهک نمونه هینایه وه، نهگینا هر لهو سهدهمانه دا دهنگی دیکهی هاوشانی نمانهش هن، وهک «رهفیق سابیر» له هفتاکان و «ریبوار سیوهیلی» له رۆژگاری نهمرماندا. من پیم وایه ههموو نمانه رتخوشکهرن بو پیدابوونی چیرۆکی دریز و رومان، بو نهوهی له ویدا خویمان له یه کدی جیا بکهینه وه. له نهدهبی گهلانیشدا شتیکی سهر نییه، که زور له روماننوسه چاکهکان به چیرۆکی کورت دهستیان پیکردوه و دواپی بهرهو دنیای رومان ههنگاویان ناوه. «جیمس جویس» پیش نهوهی به نیجگاری روو بکاته نووسینی رومان، چیرۆکنووسیکی زور سهرکهوتوو بوو. نهگهر بشی من دهلیم مههسته چیرۆک له شیوهی رومان و رومان له شیوهی چیرۆک بنوسم.

*** گرنگیهکی زور به ئافرهت دهدهیت. نم گرنگیدانه سهرچاوهیهکی دیاریکراوی ههیه؟ نایا کاتی پیاو دههویت له بارهی ئافرهتهوه بدویت، چ تنگوجه له مهیهکی دیته سهر ریتگا؟**

- دوو تا سنج پرسیار له پرسیاریکدا.. شتیکی جوانه!!
پیاوانی دیکهی پیش من نهوهندهیان له بارهی ئافرهتهوه وتوو، شتیکیان بو نههیشتوومه تهوه، تا لیته دا بیلیم. وهک ههله بجه و نهنفالی لیتهاتوو. ههست دهکهم ههرچی من له م رووهوه باسی بکه، سواوتهوه. من نیستا ههقم بهسهر ئایدۆلۆژیا و سیاسهتهوه نییه، که چۆن لیتی دهروان. خوشم لهوه دهپارێزم پهنا بو تیوری سایکۆلۆژی بهرم، بهلکو تهنیا وهک چیرۆکنووسیکی دهویم. با سهرهتا رووبه ریک بو نهوه بهجیهیلین، که روارای «عهفهویهت» بهشیکه له پرۆسهی داهینان و کهم و زور دهستهلاتی نووسهر کۆنترۆل دهکات. پیشتریش وتم من بو نووسین هیچ پلانیکم نییه. بهلئی، کاتی کۆمونیست بووم، زور مهههستم بوو لهسهر ژنی چهوساوه بنوسم و باس له یهکسانیی نهو و پیاو بکه، بهلام تیتیدا سهرکهوتوو نهبووم. بیجگه له چیرۆکی «قهههج»، که دواتر سالی ۱۹۹۴ له دهستم بهرههلا بوو و له گۆفاری «گزینگ» دا بلاوکرایهوه، نهوانی دیکه لای خۆم گلدایهوه. دواي نهوه بیرم نایهت ویستبیتم له ریتگهی ئافرهتهوه په یامیتک رایگهیهنم و به چاکیش لهوه تیناگه بوچی ئافرهت بهو شیوه زهقه له دنیای مندا ههیه. نهوهی لام روونه نهوهیه، که بو من نووسین له بارهی ئافرهتهوه جیاواز نییه له نووسین له بارهی مرۆف بهگشتی. که واته من نیستا ده توانم تهنیا وهلامی نهو پرسیارهت بدهمهوه، که وهک چیرۆکنووسیکی پیاو چ

تهنگوجه له مهیه کم ههیه، کاتی باس لهو رهگهزه دهکهم. پیم وایه کهم و زوریش پیتوهندیی به پرسیارهکانی دیکه وه ههیه. گرفتیک که من لیته دا ههستی پی بکه، تهنیا تهکنیکه. روونتر بلیم من وزهیهکی زورم دهوی تا نهو «من» ه نیره به «من» ی می بگۆرم. رهنگه نهمه به تهنیا گۆرین نه بیت، بهلکو دروست کردنیش بیت، چونکه نهو «من» ی میتیه له ناو زمانی کوردیدا به تهوای ونه و له گراماتیکی نیمه دا خاوهنی سیمای هیچ دهستهلاتیک نییه. به پینچه وانهی زور له زمانهکانی دیکهی وهک عهرهبی و ئینگلیزی، که تیتیاندا راناوی کهسی «personal pronoun» سهر به خوپی خویان ههیه، له زمانی نیمه دا تهنیا راناوی کهسی گشتی ههیه، که نهویش به تهوای هیمما بو پیاو دهکات، یان ده توانین بلین پیاو دهستی بهسهر دا گرتوو. ههرهها راناوی ئاماره «demonstrativt pronomen» ییش، واته جیاکردنهوهی رهگهزی نیر و میی کهس و شتهکان هر یه کیکه. بویه کاتی کاره کته ریکی می له چیرۆکی پیاو ییکدا بهو «من» ه دهویت، نهوه خوینهر وهک نیریک وهری دهگرت. من ناچارم هر له سهرهتا وه ناسنامهی نهو میتیه دهریخه م. نهویش له ریتگهی ههندی سیگنالی تایهت به خوینه وه. بو نمونه چیرۆکی «خوینی کونه په پوو» ناوا دهست پیندهکات: «که کاره با بر و گلۆیه کان کوژانه وه، من خهریکی بویه کردنی نیوکه کانم بووم». ئیدی خوینهر ده زانیت نهوه کچی که یان ژنیکه، دنا و تیدهگات خۆم یان پیاو یکی دیکه یه. جاریکیان له گهل براده ریکم له ناو پاسیکدا بووم، که ژنیک لیتی دهخوری. بهو هاو رتیه م وت مه ته لیکم ههیه با ههلی بینیت. له شوفیتریکیان پرسی: «نهو کورهی له گه لته، چیی تویه؟». شوفیتره که وتی: «کورمه و باوکیشی نیم». نهو هاو رتیه م ههرچه ندی کردی و کۆشای نهیزانی بلئی شوفیتره که ژن بووه، که واته دایکیه تی نهک باوکی. له کاتییکدا نهو به بهرچاویه وه پاسه کهی لیده خوری. نهو مه ته له به زمانیکی دیکه بوایه، هر زوو ده ده کهوت، به لام نهو هاو رتیه م له بهر دوو هۆ نهیزانی. یه کهم: سهرجه می شتهکان هی پیاو و پیاو نمونه یه کی ئاماده یه بو ههموو کاریک، چاک یان خراپ. به کورتی پیاو نهک هر پاس، بهلکو ههموو دنیا به ژنیش هوه لیده خوریت.. دووم: زمانی کوردی بنه مایه کی پیاوانهی ههیه. ئیدی نه مه کاری نیمه له نووسهری هر نه ته وه یه کی دیکه زحمه تتر دهکات، کاتی ده مانه وی ژن له کاره کامدا بکه ین به بابته، نهگینا من به هیچ شیوه یه که له گهل نهو رایه دا نیم، که ده لیت تهنیا ئافرهت خوی ده توانیت له بارهی خوینه وه بنوسیت. نهو رایه چه مکی «تینگه یشتن» ده کاته مه حه ک. له کاتییکدا لای من ریک لیته وهه خوی پوچ دهکاته وه، چونکه نووسین بو نهو شتانه ن لیان تیناگه ین،

بهینمه وه. خۆزگه هه موو ئافره تی دنیا به جاری گۆزانیان دهوت...!! چهند خۆشحالتم له وهی که ئه وه ئه زموننه تاله ی له ژبانی تایبه تی خۆم له گه له ژندا هه مه و ئه و تراژیدیایه ی له و ریگایه دا پیتی گه یشتووم، نه بوته هۆی ئه وه ی چیژی ئیجگار گه وه ی دهنگی ئه و له گوێچکه مدا تۆزقالتی که م بیهته وه...!!

*** له و کۆره تدا باسیکت له باره ی ئه زمونی چیرۆکنوسی نی خۆته وه پیتشکه ش کرد و چیرۆکی «جیهان له فنجانی قاوه دا» ت خۆینه وه، رای جوراوجۆر له لایه ن نووسه رانه وه هه بوون و تۆ وه لامی که ست نه دایه وه..؟**

- ئه گه ره له بیرت بیهت، من له و باسه ی خۆینه مه وه، وتم: «ته نیا ئه و کاته هیز له به ره مه می خۆمدا ده بینم، که له گه له مدا ده ژین و ته واوم نه کردوون، ئیدی دوا ی ئه وه ئه و بایه خه ی جارانیان نامیه تی، بو به ناشتوانم له باره یانه وه بدویم». من ئه و چیرۆکه م سه ره تای سالی (۱۹۹۳) نووسیوه. واته هه شت سال و نیو پیش رۆژی کۆره که. به شایه تی زۆر له ئاماده بوونیش چیرۆکی سهرکه وتوو بو، به لام من دوا ی ئه وه کۆمه لیک چیرۆک و رۆمانیک و چوار به ش له کتیه ی «مندالی...» م به ره هم هینا وه و تیروانی زۆر جیاوازم بو نووسین هه یه. که واته ده میکه ئه و شیوازم به جیه یشتووه. ئه وه ی بیه ویت به راوردی نیوان ئه م چیرۆکه و چیرۆکی «کارگه ی بوکه شووشه» بکات، که ابزانم له م زووانه بلا و ده بیهته وه، ده زانی دوو ستایلی ته واو جیاوازن. زۆر له وانه ی گویم له بوون، ته نیا بو سهرینه وه ی چیرۆکه که م بوون و گفتوگۆیان هه لئه ده گرت. یان شتیکیان دهوت، که من هه ر لیپانه وه نه دا بووم. «ئه دۆنیس» ته نی: «تۆ باست له دیه نی خۆرئاوا بوون کردووه و ئه وان له سه ره دیه نی خۆرکه وتن سه ره زه نشتت ده که ن». سه یرم له وه هات من به باسیکی دووردریژ بیروبوچوونی خۆم له مه ر چیرۆک و رۆمانه وه خسته روو، که چی ئه وان هه ره به لاشیدا نه چوون. هی واش هه بو هه قی به خۆی ده دا باس له ژبانی تایبه تیم بکات، که ئه مه یان نه پیه ندی به چیرۆکه که و نه به باسه که وه هه بوو. به هه ره حال له و کۆرانه دا نووسه ری وشیار له ئاستی نووسی نی خۆی تیده گات. تۆ کاتیک پیشتر نووسی نی ئه و نووسه رانه ت بینیه و ده زانی له چ ئاستیکدان، هه روه ها ئاگاداری ئه وه یشی که ئه وان چ پیه وانه یه کیان بو قه بوولکردن و سهرینه وه هه یه، ئیتر به ئاسانی ئاستی به ره مه که ی خۆشتت بو ده رده که ویت. که سانیک هه ن له هه موو کۆره کانه دا ئه و قسانه ده لێن و ده لێنه وه، که چی و تارکیکیان له باره ی ره خنه و چیرۆک و شیعر نابینی، چونکه ئه وان ده زانن له م ریگایه وه ئه ودیوی خۆیان بو خۆینه ره درده خه ن و هه موو ئه و وه همانه به لاره ده نین، که سه له هایه گه وه ری بی خۆیانیا ن له په نادا شار دۆته وه. ئه وانه له و کۆرانه دا ده رفه ت ده هین و ده یانه ویت جه خت له سه ره «من ماوم» و «من به رده وامم» و «من کۆتاییم نه هاتوو» کانی خۆیان بکه نه وه. ئه مه حاله تیکی سایکۆلۆژییه

نه ک ئه وانه ی نه یه نییه کانیان ده رکه وتوون. ئه گه ره بکریت و ته یه کی «رۆلان پارت» به که مه ی ده سکاریه وه وه ریگرم، ئه وه ده لیم من کاتی چیرۆک ده نووسم، باسی ئه و شتانه ناکه م، که ده یانزانم، به لکو له گه له خۆینه ردا له و شتانه ده گه ریم، که نایانزانم. ئیستا من لیسه ردا به هۆی ئه و پرسیا رانه وه گه یشتمه ئه وه ی بلیم ئافره ت وه ک ئه وه ی لپی تینا گه م، ده بیه ته کاره کته ری چیرۆکی من. ژنی ئایدیالکرا و لای من بوونی نییه. له و هه موو ژنه ی له دنیای نووسی نمدا هه ن، یه کتیکیان ناسم تایبه ته ندیه کی جیاواز له هی پیاوی هه بیت. هه موو ئه و شتانه یان له ده ست دیت، که پیاو له واقیعه دا پیهانه وه بوته خاوه نی ده سته لات. هه روه ها سه رجه م ئه و خه تایانه شیان له ده وه شیه وه، که پیاوی پچ تاوانبار ده کریت. «هیوا قادر» ی ها وریم، کاتی بو یه که مین جار بینمی، پتی وتم: «وامده زانی ئه وه ی ئه و چیرۆکانه ی ئه سپیدیلۆنی نووسیوه، جووتی مه مکی جوانی وه ک هی کچانی پیه وه». له به شی سییه می کتیه ی «مندالی...» دا باسی شکستی ناکاوی پیاویک ده که م، که ده یه وی به زووترین کات ژن بینیت و له کوره کانی قاره مانی دیکه بخولقینیت، و توومه: «ئه مه به یرکردنه وه ی هه موو ئه و قاره مانانه یه کاتی له نه به رده کانه دا تیکده شکین و باوه ریان به توانای خۆیان نامیه تی، ئه نجام بو دامیه تی ژن ده گه رینه وه و پیه یان وایه ده توانن له وی قاره مانی له خۆیان به رزتر بیننه دی». من خۆم هه رگیز له شکسته وه باسی ژن ناکه م و هینانه دنیای قاره مانیش له گوێدا نییه، به لکو ئه و ته نیا وه ک ئیسه کالییه تیک بو من ده بیه ته جیگای پرسیا ر... به هه ره حال من هه ستم به وه کردووه ژن له دنیای مندا گرنگتره له پیاو و ژماره شیان زیاتره، به لام وه ک وتم به ئایدیال نه کراون. له واقیعه دا هه ندی جیاوازم. هه سته که م ئافره ت ئه و به شه یه که رۆژگاری لیم جیاکراوه ته وه و ده مه ویت بو خۆمی بگه رینه وه. یان به مانایه کی دیکه خۆمی پیتشکه ش بکه م. هه ر کامیان بیه هه ره ئه وه یه، که ئه و به شتیکی «میینه» ی له جه سته و رۆحی «نیرینه» ی مندا خولقاندووه. ئه گه ره بیه ته ژووره که م، ئه وه نده ت کاسیت به رچا و ده که ویت، به راده یه ک وا ده زانی من تۆمارگام هه یه و کاسیت ده فرۆشم. جا کاتی سه رنجیان له ده ده یه ت، ده بینن ئه و گۆزانییه ژانه بیجگه له یه ک دوویه کیان، که ئه وانبش به رۆحیکی ئافره تانه وه گۆزانی ده لێن، ئه گینا سه رجه میان ژن. باوه ر ناکه م بتوانم یه ک دپر بنووسم، ئه گه ره گویم له دهنگی گۆزانیی ئافره تیک نه بیت، جا گرنگ نییه به چ زمانیک ئه و گۆزانییه ده چریت. رهنگه ئه و دهنگه بیت به رده وام ئه و رۆحه «میینه» یه م ده ورۆژینیت و وام لیده کات زیاتر له پیاو باس له و بکه م. من ده لیم گه وره یی ژن له ناو له ره ی ده نگیدا یه، به لام ته نیا به گۆزانی ئه و گه وره ییه ی ده رده که ویت. هه ره ده لپی من بو ئه وه گوئی له گۆزانییه کانی ده گرم، تا به رده وام گه وره یی ئه و به یری خۆم

له درته نجامی پرۆسه ی و پیرانبوون و دارووخانه. حالته تی ئیغترابیکه، که ئەوان ئەمرۆ له دنیای نووسیندا تیبیکه و توون. هەر بۆیه ئەوان زیاتر له گه‌ل «پرووخاندن»، نه‌ک «بنیاتنان» دا ئیش ده‌که‌ن، که زۆر جار ئەو دارووخانه له‌سه‌ر حیسابی رابردوی خۆشیانه. ئەوان به‌و قسانه‌یان هه‌موو ئەو رایانه‌ی خۆیان هه‌لده‌وه‌شینه‌وه، که رۆژگارێ له به‌رامبه‌ر که‌سانیتکی دی پیتانه‌وه به‌رگرییان له شتووانیتکی نوێ نووسین کردوه. هه‌موو ئەمانه‌ نیشانه‌ی ده‌رکه‌وتنی نه‌وه‌یه‌کی نوێیه، که به‌ ئەقلیتکی دیکه و به‌ ستایلی جیاواز له‌ کایه‌ رۆشنییری و ئەده‌بیه‌کاندا کار ده‌کات. سه‌یره هه‌موو ئەو ده‌قانه‌ی له‌ کۆره‌کاندا ده‌خوینرینه‌وه، دواتر له‌ گۆقار و رۆژنامه‌کاندا چاپ ده‌بن، که‌چی ئەوان به‌ نووسین هه‌یچ ناره‌زاییه‌کیان نییه. ئەوان ئەگه‌ر ده‌توانن توونیتکی تووره‌ له‌ ده‌نگی نه‌وه‌ی ئیمه‌دا بخولقیین و به‌ شه‌رتیکه‌وه‌ خه‌ریکمان بکه‌ن، که‌ کم و زۆر پیتوهندی به‌ داهیتانه‌وه‌ نییه، به‌لام له‌ ئاستی ئەو نه‌وه‌یه‌ی دوامانه‌وه، که به‌ هه‌رتیکه‌ی گه‌وره‌تره‌وه‌ به‌ ریتگاوه‌یه، هه‌یچیان له‌ ده‌ست نایه‌ت. ئینجا توو پروانه‌ زمانی رۆژنامه‌گه‌ری و بزانه‌ به‌و ساکاریه‌ی خۆیه‌وه‌ تا چ ئاستیتک ده‌توانیت چاوبه‌ست بیت و خوینهر فریو بدات. ئەو رۆژنامه‌نووس و ریبورتاژنووسانه هه‌میشه هه‌ندێ رسته‌ی ئاماده و له‌به‌رکراویان له‌ باره‌ی ئەو کۆرانه‌وه‌ هه‌یه‌ وه‌کو «فلان و فیسار به‌ گفتوگۆکانیان کۆره‌که‌یان ده‌وله‌مه‌ندتر کرد»، ئەوه له‌ کاتیتکدا ده‌بیت ئەوان ئەمه‌ وه‌کو کیشه‌یه‌کی جددی سه‌یر بکه‌ن و ئەو دیارده‌یه‌ بخه‌نه‌ ژنیر پرسیاره‌وه، چونکه‌ به‌ راستی ئەمه‌ زیاتر کیشه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و سایکۆلۆژییه، نه‌ک ئەده‌بی و فیکری... به‌هه‌ر حال ناکرێ توو که‌سیتک ده‌مکوت بکه‌ی، یان ریتگای قسه‌کردنی پێ نه‌ده‌ی، گوايه‌ رای باشی نییه. من که‌ دوو کاتژمیر زیاتر قسه‌م کرد و ئەوان گوئیان لێ گرتم، بۆچی ده‌ ده‌قه‌ بیده‌نگ نه‌بم و گوئیان لێ نه‌گرم...؟! کێ ده‌لتی ئەوانه‌ی من وتم، شایانی ئەوه‌ بوون، گوئیان لێ بگیریته‌...!! من هه‌رگیز وه‌ک ئەو نووسه‌رانه‌ نیم، که هه‌ر که‌سه‌ی دیرتکیان له‌ باره‌یه‌وه‌ بنووسیت، دره‌نگ یان زوو به‌ گیانیتکی خه‌له‌کیانه‌وه‌ وه‌لامی ده‌ده‌نه‌وه‌ و ناهه‌لن هه‌قیان به‌سه‌ر که‌سه‌وه‌ بچیت. ئیستاش ته‌نیا وه‌ک کیشه‌یه‌ک، که ئەمرۆ له‌ فه‌زای رۆشنییری ئیمه‌دا بوونی هه‌یه، باسی لیتوه ده‌که‌م. له‌گه‌ل هه‌موو ئەمانه‌شدا هه‌ستم کرد جیاوازییه‌ک هه‌یه له‌نیوان ئەوانه‌ی ده‌ سالییک له‌مه‌وبه‌ر له‌ کۆره‌کاندا ده‌مبین و ئەوانه‌ی ئەمجاره‌یان روویه‌روویان بوومه‌وه. خه‌لکانیتک هه‌بوون ده‌یانزانی به‌ شتووانیتکی شارستانیه‌یه‌ی جوان گوێ بگرن و را ده‌برن و رهنه‌ش بگرن. ئەمه‌یان بۆ من جیگای خۆش‌حالی بوو. من پیم وایه‌ به‌ه‌ای هه‌ر تیکستیک له‌وه‌دایه، که‌ چه‌ند له‌ ئاستی تیگه‌یشتنی ئەوانی دیکه‌دا کراوه‌یه و تا چ ئەندازه‌یه‌ک ده‌توانیت ریتگیان بدات له‌ باره‌یه‌وه‌ را ده‌برن. من یه‌کیک له‌و په‌یامانه‌ی، که ده‌مه‌وی

له‌ ریتگای نووسینه‌وه‌ بیگه‌یه‌نم، ئەوه‌یه‌ باوه‌رم به‌ جیاوازیی ده‌نگه‌کان هه‌یه. دلنیام دره‌نگ یان زوو نه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ ده‌رده‌که‌ویت، که ئەوه‌نده‌ی به‌ دواي ئەوه‌دا ده‌گه‌ریت ناخۆ چه‌ند قه‌بوولکردنی جیاوازییه‌کان له‌ نووسینی ئیمه‌دا هه‌بووه، ئەوه‌نده‌ نایه‌ویت بزانیته‌ کێ شیعریکی جوان، چیرۆکیکی فه‌نتازی، رۆمانیتکی گه‌وره، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی چاکی نووسیه‌وه. گه‌وره‌یی «گۆته» به‌ ته‌نیا له‌وه‌دا نه‌بوو، که به‌ توانایه‌کی بالایی فیکری و ئەده‌بیه‌وه‌ ده‌ینووسی، به‌لکو هه‌ی ئەوه‌ش بوو رووی کس‌رده‌ رۆژه‌لات و دانی به‌ ئەده‌ب و فیکره‌که‌یدا نا، که ئەوسا رۆژئاوا به‌ چاوپیکه‌ی نزمتر له‌وه‌ی ئیستا لیتیان ده‌روانی. ئەو وتی: «ئەده‌بی نه‌ته‌وه‌یی هه‌یچ مانایه‌کی نییه و ئیمه‌ ئەمرۆ به‌ره‌و سه‌رده‌می ئەده‌بی جیهانی هه‌نگاو هه‌لدینن. ده‌بێ هه‌موومان هه‌ولێ هاتنی ئەم سه‌رده‌مه‌ بده‌ین». ویستی ئەو تیروانینه‌ به‌ته‌واوی بگۆریت، که ئەده‌بی جیهانی ته‌نیا ئەده‌بی رۆژئاوا ده‌گه‌رتوه‌وه. له‌ پروانگه‌ی «گۆته» دا قه‌بوولکردنی ئەوانی دیکه، توانایه‌کی بێ سنووری پیتووسته، که له‌ ئەقلی گه‌وره و کارادا ده‌رده‌که‌ویت. ئیمه‌ به‌ دیرتایی میترووی نووسینی خۆمان هه‌ندیک ته‌کنیکمان بۆ سپه‌نه‌وه‌ی ده‌نگه‌ دژه‌کان داتاشیوه و به‌رده‌وام په‌نایان بۆ ده‌به‌ین، که ئەمانه‌ش له‌ بریک ناوی وه‌ک «ره‌خنه‌ی زانستی و ئەکادیمی» و «نووسینی جددی» و «ئەده‌بی به‌پیتن» و کۆمه‌لتیکه‌ی دیکه‌ی هاوشیوه و هه‌ی پیتچه‌وانه‌ی وه‌ک «به‌ره‌می لاواز» و «نووسینی ساکار» و «ئەده‌بی وشک» و شتی دیکه‌دا به‌رجه‌سته‌ بوون. یان وه‌ک له‌ کۆره‌که‌شدا وتم له‌ ریتگه‌ی ناولینانه‌وه‌ ده‌ست به‌سه‌ر تیکسته‌کاندا ده‌گرن و هه‌موو به‌هاکانیان ده‌کوژین، که له‌ راستیدا هه‌موو ئەمانه‌ له‌ سانسۆری ده‌زگاكانه‌وه‌ ده‌رچوون و به‌ نووسه‌رئانمان گه‌یشتون. من هه‌یچ جیاوازییه‌ک له‌ نیتوان قه‌بوولکردنی رها و سپه‌نه‌وه‌ی رها‌دا نابینم، چونکه‌ له‌ هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا سیسته‌میتکی بیرکردنه‌وه، که له‌سه‌ر بنه‌مای لیکدانه‌وه‌ و ره‌خنه‌ دامه‌زراییت، بوونی نییه و پۆلینکردنیتکی ئاسان له‌ گۆریدا، که عه‌قلیتکی دۆگما کاری پیده‌کات و پابه‌ندی هه‌ندێ حاله‌تی سایکۆلۆژییه. ئیمه هه‌رگیز ناتوانین سیسته‌میتکی ره‌خنه‌یی له‌ناو ئەده‌ب و فیکری خۆماندا دا‌هه‌زینین، ئەگه‌ر پیتستر گوتاری سپه‌نه‌وه‌مان بۆ قه‌بوولکردن نه‌گۆری بیت. واته‌ قه‌بوولکردن ئینجا ره‌خنه، نه‌ک سپه‌نه‌وه‌ ئینجا ره‌خنه. چونکه ره‌خنه هه‌رگیز له‌سه‌ر شوینه‌واری سپه‌نه‌وه‌دا دانامه‌زیت. من پیم وایه‌ چیرۆکنووس ده‌بیت له‌ هه‌ر که‌سیتکی دیکه‌ زیاتر تۆله‌رانس بیت و به‌ره‌می خه‌لکانی جیاواز جیاواز قه‌بوول بکات. با پیتشی وابیت ئەمانه «لاواز» و «ساکار» و «وشک»ن. ئەدی ئەگه‌ر وانه‌بیت، چون ده‌توانیت ئەو کاره‌کته‌رانه‌ بخولقییت و خۆشیشی بوین، که ته‌واو پیتچه‌وانه‌ی خۆین...؟! به‌لام ئەمه‌ مانای ئەوه‌ نییه له‌باره‌ی

دیارده‌کان بیده‌نگ بیت و دیدگای رهنه‌یی نه‌بیت. تو بروانه ماموستایان «نه‌حمده محمه‌د ئیسماعیل» و «ره‌ووف بیت‌گه‌رد» به چ گیانیتی گه‌وره‌ه بایه‌خ به و ده‌نگه نوتیانه ده‌دن.!! شاعیرتیکی وهک «ره‌فیق سابیر» بو یه‌که‌مین جار ناوی منی بینی و له نامه‌دا سه‌رسامیی خوی له ناستی چیرۆکه‌کانم ده‌بریی. به‌بی نه‌وه‌ی بزانیته من کیم، نامه‌ده بوو کتیبم بو چاپ بکات. «تارامی کاکه‌ی فه‌للاح» و «به‌ختیار عه‌لی» و «جه‌مال جه‌لال غه‌ریب» و «عه‌بدو لموته‌لیب عه‌بدو لالا» ناوی منیان له هیچ شوپتی‌کدا نه‌بیستبو و له‌سه‌ر «ئه‌سپیدبلۆن» یشیان نووسی. کاک «سابیر ره‌شید» ده‌بان ناوی ونی نه‌مسهر و نه‌وسهری ولات و هه‌نده‌رانی به خوتنه‌ری ئیمه‌ ناساندووه. به‌ پیچه‌وانه‌ی «سابیر ره‌شید» براده‌ریک لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر چیرۆکی نه‌وه‌ده‌کانی کوردی کردووه. کاتی ته‌واوی ده‌که‌ی، به‌ سه‌ره‌نجامیت‌ک ده‌گه‌ی، نه‌ویش نه‌وه‌یه هه‌رچی چیرۆکنووسی چاک هه‌ن، خه‌لکی شاره‌که‌ی نه‌ون و خراپه‌کانیش هی شاره‌کانی دی. هه‌قیشم به‌سه‌ر نه‌وه‌دا نییه، که نه‌و براده‌ره‌ چۆن له هونه‌ری چیرۆک تیگه‌یشتووه. نه‌مه هه‌مان قسه‌ی نه‌و شاعیره‌یه، که خه‌لکی شاریکی دیکه‌به و پیتی وایه ته‌نیا باژیری وی نه‌مرۆ شاعیری گه‌وره‌ی تیدایه. چیرۆکنووسیتیکی دیکه‌ی کورد هیرشی کردبووه سه‌ر چیرۆکنووسان و وتبووی، گوايه میژوویان پیس کردووه. من هیچ له‌وه تیناگه‌م چیرۆکنووس چۆن ده‌توانیت میژوو پیس بکات. تو بلایی تاوان بیت که‌سیتک تیکستیکی لاواز بنووسیت. نه‌دی خوی چۆن دلنیا به، که نه‌وانه‌ی نه‌و ده‌یاننووسیت، شاکارن و میژوو پاک ده‌که‌نه‌وه. نه‌مه هه‌مان قسه‌ی نه‌وانه‌ن، که ساله‌هایه له ده‌زگاکان به بیانووی جۆراو جۆر سانسۆر ده‌خه‌نه سه‌ر ده‌نگی نووسه‌ران. نه‌مانه هه‌موویان به لایه‌ک، به‌لام چیرۆکنووسیتیکی دیکه‌مان له چاوپیکه‌وتنیکیدا وتبووی: «ئیسستاش رقم له هه‌موو پیاویتی ره‌ش پیسته، چونکه به‌به‌رچاومه‌وه عه‌ریفیتی ره‌شپیست و ده‌ده‌گه‌را به‌جه‌سته‌ی باوکم و پیاوانی گوند». نه‌وه‌ی لیره‌دا بۆم ده‌رکه‌وت نه‌وه‌بوو، که نه‌و چیرۆکنووسه به‌بی نه‌وه‌ی ناگای لیبیت به‌شیتیکی گه‌وره‌ی له خه‌یالی خۆیدا سه‌ریه‌ته‌وه و ملیۆنان که‌سی له دنیا‌که‌یدا به‌ده‌رناوه. راسیسته‌کانی نه‌وروپا تا ئیسستا جورته‌تیان نه‌کردووه رسته‌یه‌کی له‌م شیوه‌یه ده‌برین و هه‌رگیز به‌ زمانی ناوا ساده و رووکه‌ش نادوین. ده‌زانم من ئیسستا به‌ ناچاری بازم دایه سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌کی دی، نه‌ویش نه‌وه‌یه بو نه‌وه‌ی دنیا‌یه‌کی گه‌وره‌تر بخولقیین، ده‌بیت زمانیکی چتر و ده‌وله‌مه‌ندترمان هه‌بیت، که بتوانیت به‌ گیانیتی فه‌لسه‌فییانه و به‌ عه‌قلیتیکی مه‌زن کار بکات، نه‌نجام نه‌و توانایانه به‌ده‌ستبه‌ینیته، که گۆرانکاری و تازه‌کردنه‌وه‌ی به‌رده‌وامیان له‌سه‌ر وه‌ستاوه، به‌لام هیشتا پیوه‌ندی به‌ مه‌سه‌له‌یه‌ی پیشووه‌وه ماوه. ده‌مه‌وی بلیم زمانی ئیمه تا ئیسستا هه‌ژاره و نه‌یتوانیوه خوی

له مه‌سه‌له گه‌وره‌کان بدات و خوتنده‌وه‌ی جیاواز هه‌لناگریت. هه‌مان زمانی ئاخفتنه، که له پیوه‌ندی به‌ کۆمه‌له‌یه‌تییه‌کاندا ئیشی پیده‌که‌ین و بو تیرکردنی پیداو یستییه‌کانی رۆژانه‌مان له بازاره‌کاندا به‌کاری ده‌هینین. هه‌ر بۆیه نه‌وه‌نده له‌باره بو شه‌ره‌جنیو و په‌لاماردان و له توانایا نییه جیاوازییه‌کان قه‌بوول بکات. «ها برماز» دره‌نگ دره‌نگ زانی «رۆت‌کاز» و «بیکه‌ر» نازین و دره‌نگ‌تریش بۆی ده‌رکه‌وت «هایدگه‌ر» یش نازییه، یان نیمچه‌نازییه. تا ئیسستاش ره‌خنه‌گره‌کان بۆیان ساغ نه‌بوته‌وه، ئاخۆ «کافکا» جووله‌که‌یه‌کی ره‌گه‌زه‌رستی دژ به‌ عه‌ره‌ب و موسلمان بووه، یان به‌پیچه‌وانه‌وه. به‌ته‌واوی لایان روون نییه «سارته‌ر» و «کامۆ» له‌گه‌ل یان دژ به‌ نه‌ته‌وه ژێرده‌سته‌کان بوون. له‌م باره‌یه‌وه رای زۆر جیاوازیان هه‌یه. «نه‌زرا پاوه‌ند» به‌ ئاشکرا له‌گه‌ل فاشیسته‌کاندا کاری ده‌کرد و درایه دادگاش، که‌چی زۆر له ره‌خنه‌گره‌کان ده‌پرسن ئاخۆ بییری فاشیستی له دنیا‌ی نه‌ودا هه‌بووه، یان نه‌، چونکه نه‌وانه به‌ نه‌قلتیکی گه‌وره‌وه ئیشیان به‌ زمان کردووه. دوا جار توانیویانه فه‌زایه‌کی فراوانی دیالۆگ له ناستی جیا جیا دا به‌یننه کایه‌وه، به‌لام تو ده‌توانی ده‌ره‌ق به‌و رسته‌یه‌ی نه‌و چیرۆکنووسه ده‌ریه‌یه‌وه، چی بلییت، له کاتیکیدا خوی روون و ئاشکرا هه‌موو شتیکت پی ده‌لیت و هه‌لگری هیچ نه‌ینییه‌ک نییه. من له‌وه کۆره‌مدا هه‌ستم کرد رووبه‌رووی زمانیکی ناوا بوومه‌ته‌وه، که دیالۆگ هه‌لناگریت و ده‌بووایه به هه‌مان ناست بیمه ده‌نگ. دیاره هه‌رگیز نه‌مه‌یان ناکه‌م. بو نمونه گویم له زاراوه‌ی «رۆمانی فه‌لاحی» بو، که من نه‌ شتیکی ناوام وتبوو و نه‌ده‌شکرا له‌باره‌یه‌وه هیچ بلیم. نه‌وه‌ی ده‌کرا، کردم. نه‌ویش نه‌وه‌بوو وتم: «..... خوش‌حالم که له ریکه‌ی نووسینه‌وه فیتری نه‌وه بووم جیاوازییه‌کان قه‌بوول بکه‌م». ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وه‌یه‌ر کاک «سه‌مه‌د نه‌حمه‌د» ی چیرۆکنووس ره‌خنه‌یه‌کی له‌باره‌ی رۆمانی «ئای له‌فیلیا له‌فیلیا...!!» دا بلاو کردبووه‌وه. زۆر له بۆچونه‌کانی دژ به‌ من بوون و ده‌متوانی وه‌لامی یه‌ک به‌ یه‌کیانی بده‌مه‌وه، دیاره به‌و مانایه‌ی منیش تیگه‌یشتنی خۆم بلیم، نه‌ک نه‌وانه‌ی نه‌و به‌سه‌ر مه‌وه، به‌لام هه‌ستم کرد نه‌و نووسه‌ره هیچ مه‌به‌ستی نه‌بووه من بشکینیت، به‌لکو راستگۆیانه تیگه‌یشتنی خوی له‌سه‌ر نه‌و به‌ره‌مه‌ نووسیوو. من بیجگه له کارتیتیکی پیروزیایی، نامه‌یه‌کیشم بو نارد و پیم وت، که نه‌و جورته‌ت و راستگۆییه‌یم خوش‌بووستووه. هه‌روه‌ها بۆم نووسی، له‌وه جیاوازیانه‌دا دنیا‌یه‌ک شت فیتر بووم، که نه‌مه‌ش جوانیی نووسینه‌که‌ی نه‌و ده‌رده‌خات. نه‌ویش به‌ فاکس نامه‌یه‌کی بو ناردووم و هه‌ستیکی زۆر له‌وه‌ی من جوانتری ده‌رپه‌وه.

**گوناهى رۆمانىنوس چىيە كە خويىنەر لە ئىلەكانى گىرانەوۋە تىناگات!
چاوپىكەوتىن لەگەل كاروان عومەر كاكەسوورى رۆمانىنوسدا
سازدانى: تۋانا ئەمىن**

جارتىكى تر قىسەردىن لەسەر رۆمان لە پىرسىياري تەقلىدى و وىرانى بۇ نووسىن رىزگارمان دەكات و دەمانخاتە يىش پىرسىياري چۆن نووسىن . گىرانەوۋەش پىتر لە كارەكتەر، زەمەن، روۋداۋ، تەكنىك و ھەر بونىيادىكى تر دەھىنەت بىيىتە بابەتى گىتوگۇ . خويىنەرى سادە و رۆمانى سادەگۇ رۆمانىنوسى دۇگما، ئەۋدى بە ئىشكردن بەتەنھا ستىلىك خويىنەرى بىن پىرسىياري و ساكار دروست دەكات، ئىشكالەتەكانى پەيوەندىي رۆمانىنوس و خويىنەر، ئەمانە بابەتى گىتوگۇبەكى ئىيەن لەگەل كاروان عومەر كاكەسوورى رۆمانىنوسدا .

* ئەگەر ئەدەب درۆيەك بىت و راستىيەكان بنووسىتەۋە، ئايا رۆمان وەكو زانرىكى ئەو ئەدەبە چۆن درۆيەكى وەكو زىانى بۇ دەنوسرىتەۋە . . ؟

– رۆمان، كە بەرھەمى شارستانىيەتى رۆژئاۋايە، ھونەرى دژەكان و دەنگە جياۋازەكانە، ھەر بۆيە گىرانەۋە «Narration» گىرگىرىن رەگەزى ئەو ژانرە ئەدەبەيە . رۆمان كە لەچاۋ ژانرەكانى دىكەي ئەدەبدا تەمەنىكى كەمىرى ھەيە، بەلام لەۋ ماۋە كورتهيدا تۋانىۋىيەتى كۆمەلەك قوتابخانە و فۆرمى جياۋاز جياۋاز بىنەتە كاپەۋە . تەنانت تۋانىۋىيەتى چۆرىك جياۋازى لەناۋ خودى قوتابخانەكانىشدا بخولقىنەت . . تۆ ھەر بۇ نمونە سەپرى ئەو شەپۆلە بىكە، كە لە پەنجاكان تا ھەفتاكان بەناۋى «رۆمانى نوئى» لە كاردا بوو . ئەۋانە ئەگەرچى ناۋىك كۆي دەكردەۋە و ئامانجيان تىكشكاندى شىۋازى بەلزاكىيانە بوو، بەلام ھەريەكەيان لەۋى تر جياۋاز بوو . «ئالان رۆب گرى» بايەخى بە وردەكارىي شتەكان دەدا، چۆرىك لەيەكچوون و تەماھىي لەنىۋان مرۆف و شتدا دەخولقاند . لاي «مىشال بۆتۆر» «ھەستى ھۆمانىستىيانە» ئامانچ بوو و لاي «ئاتالى ساروت» يىش «رەھەندى سايكۆلۇژى» . ئەو شىۋە رۆمانەي ئەمەرىكاي لاتىنىيىش، كە بە رىپالىزىمى سىخىرى

ناسراوه، له پال هندی رووخساری له یه کچوودا، دنیا یه ک جیاوازیښ له نیوان هم نووسه و نه نووسه ریاندا هه یه. لیره دا من ناسوودهم به وهی، که تو ده لئی «نه و ژانری نه دهب چوډ درو یه کی وه کو ژیا نی بو دنووسر یته وه» و نالی چوډ ژیا نی دنووسر یته وه، چونکه نه دهب به گشتی و رو مان به تایبه تی هه رگیز ناتوانیت ژیا نی بنووسر یته وه. راسته ژیا نی واقعی سه رچاوه ی نیلهامی نووسینه و نووسه به که ره سه کانی نه و ژیا نه دنیا ی تایبه تی خو ی ده خو لقی نی ت، به لام خو لقا ندن، نه ک گوا سته وه. به بروای من کاری نووسه که م و زو ر له کاری فر و کوه وان و دایقه ر «غواص Diver» ده چیت، یه که میان ده چیته ناسمان و دووه میان بو ژیر ناو رو ده چیت، به لام هه رووکیان له سه زه وی فی ری هونه ری خو یان ده بن. نه وهنده هه یه نووسه ری نه دهبی له وه دا له فر و کوه وان و دایقه ر جیاوازه، به وهی لای نه و دووانه فی ربوون تا نه و کاتیه، که دهیا نکه یه نی ته ناس تی نه وهی به چاکی کاره کانیان نه نجام بدن و له مه وه پشت به نه خشه و پلان ده به ستن، به لام لای نووسه فی ربوون کو تایبی نایه ت. نه و فی ربوونه نایته پلان و نه خشه. که واته ناتوانیت زه ویی واقعی یش به جیبه یلی ت. به لئی، نه دهب له سه زه ویی واقعی دا مامه له له گه ل چه می وهم «Fancy» دا ده کات، به وهی که بو گه یشتن به وه هم پیویستمان به زیاتر له شیوه یه ک گه ران و کو مه لیک هه ول هه یه بو ده رخس تنی لایه نه نارو شنه کان و دوا جار خو لقا ندنی وه هی می کی تر له وه هه مه دا، نه وه له کاتیکدا خو مان غه رقی ژیا نی ن. هه ر بو یه زو ربه ی رو مان ی نیمه له وه دا سه رکه و توو نه بوون، که ویستوویانه ژیا نی بنووسنه وه. لیره دا رو مان نووسی نیمه به می تو دی می ژو نووس کار ده کات و که ره سه که یشی هه قایه تی کو رده واریه، که نه و هه قایه ته یش بمانه وی و نه مانه وی ستره که چه ری کی لاواز و تاکره هندی هه یه. خو نه دهب به گشتی و رو مان به تایبه تی، نه گه ر ژیا نی یش بنووسر یته وه، نه و ژیا نه دنووسر یته وه، که هی شتا نه هاتووه، نه ک نه وهی هه بووه یا نی نی ستا هه یه. واته گرنگترین پرسیا ر دوا ی خو یندنه وهی هه ر تیکستی کی نه دهبی نه وه یه، که چ بو تو پیایه کی خو لقا ندووه. چ نه هامه تی به که نیمه نه نفال و کو ره و و شه ره کان وه کو خو یان بنووسینه وه!! ده کریت نیمه نه نفالی تر و کو ره وی تر و شه ری تر بنووسین، به لام له دیدگای جیاوازه وه و به شیوه یه کی هونه ری. هه مو مان چیرو کی نه و نه نفال کرا وانه مان بیستوه، که به ری که وه تی سه ی رزگاریان بووه و گه یشتوونه ته وه زی دی خو یان. کاتیکیش هاتوونه ته وه، هیچ شو نی ک به خو یانیه وه نه گرتوون. به لئی، نه مه چیرو کی کی واقعی یه و ته و او. چوډ ده کریت نه مه جار ی کی تر بنووسر یته وه و ناوی لی بنی ت رو مان!! کی هه یه نه زانیت با سی که سی کی بی مال بکات، که له که لاهه و سه ر شه قام و ته رمینا له کاند

دەخەوئیت، بەلام ئەو زەحمەتە تۆ باس لە کیشەى مرۆڤیک بکەیت لە باشتەین ڤیلادا دەژى و هەستى پى ناکات. «تۆنى مۆرىسۆن» ئەگەر ژيانى زنجییهکانى وەکو خۆى بنووسیاپەتەو، ئەوا رۆمانەکانى ئەویش وەکو دەیان رۆمانى تر تیکەل بە مێژوو و فۆلکلۆر دەبوون، بەلام ئەو هاتوو ژيانى دیکەى جیاوازی خولقاندوو، کە نازانى لە کۆیدا لە ژيانى راستەقینەى ئەوان دەچیت و لە کۆیدا جیاوازه. کارى ئەدەب دەرخستنى نەهینیهکانە، نەک گێرانەوێ رووداوێ ئاشکراکان. من لە شوێنێکدا وتووومە واقع لای من چیرۆکنووسیکە و هەموو ساتى چیرۆکەکانى خۆى دەنووسى، بۆیە من وەکو چۆن نامەوى لاسایى هیچ چیرۆکنووسیکى دى بکەمەو، هەر بەم شىوێهەش نامەوى لاسایى واقعیش بکەمەو. دیارە واقع یاخود وەکو لە پرسىارەکەى ئیویدا هاتوو ژيان چەمکى زۆر گشتییه و دەکریت وردى بکەینەو. واتە کایهکانى دیارى بکەین. رۆمان بەتایبەتى لە رۆژئاوا سوودى لە کایهکانى وەکو مێژوو، ئەفسانە، کەلهپوور، سایکۆلۆژیا وەرگرتوو، کە هەر یەکى لەو چەمکانەیش وەکو چەمکى رۆمان پرن لە پرۆبلەماتیکى تیگەشتن و خویندنهو و تەوزیفکردن. بەکارهێنانى مێژوو و ئەفسانە و کەلهپوور پىوستیان بە خویندنهو یەکى وردى فەلسەفیانە هەیه. «فۆکنەر» بىرۆکەى رۆمانى «دارخورماى درنده»ى لە تەورات وەرگرتوو. «کامۆ» لە دیدگایهکى فەلسەفیهو «ئەفسانەى سیزیف»مان پى دەناسینیت. «ئۆمبیرتۆ ئیکۆ» لە هەردوو رۆمانى «ناوى گۆل» و «دورگەى رۆژى پيشوو»دا رەگەزى مێژووى بەکارهێناو. «ئەمین مەعلوف» و «نۆرمان پامۆک»یش لە رێگای مێژوو هەو دەهێنانى چاکیان کردوو. شتیکى بەلگەنەو یستە، کە هەموو رۆمانیک پەيوەندى بە مێژوو، یاخود بە واقعەو هەیه، بەلام گرنگ ئەو یه رۆماننووس واقعىکى تايبەت و مێژوویکى تايبەت بەخۆى دروست بکات، چونکە بەکارهێنانى مێژووى واقعى، یاخود با بلین مێژووى رەسمى وا دەکات کارەکتەر لە سنووریکى تەسکدا هەلبسوریت و بەناسانى نەهینیهکانى دەر بکەوئیت. واقع و مێژوو دەبنە دەستەلاتیک و کۆنترۆلى دەکەن. مێژووى رەسمىیش هەمیشە مێژووى دەستەلدارانە، بۆیە رۆمان بواریکى فرەوانە بۆ خولقاندنى واقعیکى جیاواز و مێژوویهکى جیاواز. کەواتە کارى رۆماننووس نووسینەوێ رووداوى مێژوویى، یاخود بە مانایهکى تر نووسینەوێ ژيان نییه، بەلکو پيشبینیکردن و خولقاندنە. روونتر بلیم نووسەرى ئەدەبى هەتا ئەگەر بە واقع و مێژووى رابردووشدا بچیتەو، ئەوا لە دیدگایهکى جیاوازه دەیانگێریتەو، وەکو ئەوێ «گۆنتەر گراس» لە رۆمانەکانیدا دەرەق بە مێژووى ئەلمانى سەردەمى نازى کردوویەتى. «گۆنتەر گراس» مێژوویهکى

لەبیرکراوی لە ڕیگای چیرۆکەکانیەو دەرخستوو، کە ھەندیکیان لەسەر زمانی ئازەلان و بەشیوەی ساتیرنامیژ نووسراون. مامەلەکردنی ڕۆمان لەگەڵ میژوودا وای کردوو ئەو چەمکە بێتە بەشیکی گرنگ لە کارەکانی «سیگمۆند فرۆید» و «جۆرج لۆکاش» و «لۆسیان گۆلدمان» و «میخایل باختین» و «رینیە جیرار». ئەمە دەربارەی میژوو و کەلەپوور و ئەفسانە. دیارە ڕۆمان سایکۆلۆژیای بۆ دۆزینەوێ نەینییەکانی دیوی ناوھەوی کارەکتەری ھاوچەرخ بەکارھێناو. رەخنەگران پێیان وایە نووسەرانی وەکو «دۆستۆفسکی» و «جیمس جۆیس» لەپیش زانایانی سایکۆلۆژیا دەرکیان بە ھەندی دیاردەیی سایکۆلۆژی کردوو. کەواتە ڕۆمان وەکو «میلان کۆندیرا» دەلیت ھونەری ئیستا و رابردوو و لە توانیدا ھەبە ھەموو شتیک قەبوول بکات... بۆیە من پێم وایە لە دەستی دیت ژيانیکی جیاواریش بخولقینیت.

*** باسی گێرانیوەت کرد، کە رەگەزیکى گرنگی رۆمانە . ئایا تۆ پیت وایە ئەو گرنگیە تەنھا لە شیوازەییە، یان دەبیتە پیکھاتەییەک لە جەستەى تیکستدا . ؟ ئایا شیوازی گێرانیوە دەتوانیت بابەتی گێرانیوە قوول بکاتەو، یاخود بە لایەکی تریشدا بەرەو سادەیی و کاتۆرچیی ئاراستەى بکات . . ؟**

– تیۆری گێرانیوە، واتە ناراتۆلۆژیا یەکیکە لەو چەمکانەى، کە بۆتە جیگەى سەرنجى زۆر لە نووسەرانی دنیا و گرنگییەکی بەرچاوی پێ دراو. رەخنەگرانی ئەدەب دەلێن رەگورپیشەى بۆ لای «ئەرستۆ» دەگەریتەو. بەلام لە کۆتایی پەنجاکانی سەدەى بیستەمدا زیاتر برەوى پەیدا کرد. «کلۆد لیفى شتراوس» لە کتیبى «ئەنتروپۆلۆژیای بونیادگەرى»دا بایەخى بە تیۆرى گێرانیوە دا و دواى ئەویش «رۆلان پارت» و «جیرار جینیت» و «والاس مارتن» چەمكى ناراتۆلۆژیان بەشیوەیەکی بەرچاوی بەکارھێناو. چیرۆک و رۆمانیش توانیان گۆرانیکى گەورە بەسەر ئاستەکانى گێرانیوەدا بێن. لای «مارسێل پرۆست» و «فرجینا ولف» و «جیمس جۆیس» و «ولیم فۆکنەر»دا شیوازی گێرانیوە زۆر گرنگترە لە بابەتی گێرانیوە. ھەرۆھا نووسەرانی «رۆمانى نوێ»یش شۆرشیکى گەورەیان لە دژی سادەیی و رەوانى ھەلگیرساند و تەکانیکى بێوینەیان بە شیوازەکانى گێرانیوە دا. «کلۆد سیمۆن» کۆمەلێ بابەت و رووداوى جیاوان، کە نە لە زەمەن و نە لە شوێندا ناگەنەو یەک، تیکەلێ کردوون، بەرادەییەک ئاسان نییە خوینەر بتوانیت پیکەوھیان بلکینیت. دیارە چیرۆکنووسانى کوردیش لە ھەفتاکان، بەتایبەتی ھسەین عارف و و یەک دوو ناوی تر لە ڕیگەى زمانى عەرەبییەو ھەندی شارەزایان لەو

بوارهدا پهیدا کرد و توانیان گۆرانیک به سەر شیوازی گێرانه و هدا بێن. ده بووايه
 رۆمانیشمان له گهڵ خۆیدا فۆرمیکى جیاوازی بهینایه ته کایه وه و په ره ی به و شیوازه
 دابووایه، که له ههفتاکان له سەر دهستی ئەو چهند چیرۆکنووسه، به تایبه تی له
 کوردستانی باشووردا هاته کایه وه، به لām به داخه وه رۆمانى کوردی ئاسته کانی ته کنیکى
 گێرانه وه ی به ره و سالانى پيش ههفتا دابه زاند. زۆریه ی رۆمانه کانی ئیمه، نالیم
 هه موویان، به ته کنیکى گێرانه وه ی ئاسایى نووسراون. من پیم وایه گێرانه وه بێجگه
 له وه ی ده توانیت نهینیه کانی رابردوی کاره کته ر ده رجات و سه ره به ستیه کى زیاتری پی
 به خشیته، تا زیاتر ته عبیر له خودی خۆی بکات، ئەوا لایه نیکى ئیستاتیکیشی هه یه، که
 خۆی له کۆمه لى فیلى هونه رییدا ده بینیه وه. گێرانه وه جیاوازی جیاوازه کان له ناو
 تیکستیکدا ده توانن دهنگه جیاوازی و دژه کان ده ربه خه ن، که ئەمه خۆی تایبه ته ندیه کى
 ژيانى شاره، به وه ی پیچه وانیه ی لادى، به فره دهنگى و فره رهنگى ده ناسرینه وه و خودی
 رۆمانیش زاده ی ئەو سه ره ده مه یه. من با وه رم نییه گێرانه وه ته نها په یوه ندیه ی به فۆرمى
 تیکسته وه هه بیته، به لکو پيش هه موو شتیک ئایدیاکانى نووسه ر ده ره خات و ئاسته کانی
 بینینى ئەومان بۆ ئاشکرا ده کات له ی په یوه ندیه دا، که له نیوان کاره کته ر و رووداو،
 کاره کته ر و زه مه ن، کاره کته ر و شوین، کاره کته ر و زماندا ده یخو لقیته. شیوازی
 گێرانه وه له چیرۆک و رۆماندا وه کو ئاوازی وایه له گۆرانیه دا. زۆر جار له شیعریکدا هیه چ
 جوانکاری و توانایه کى هونه رى نابین، که چی میلۆدیه ستیکى شاره زا میلۆدیه کى چاکى
 بۆ داده نیت و سه رساممان ده کات. من ئیستا هه ول ده دم به نمونه ی ساده ئەم
 مه سه له یه ی شیوازی گێرانه وه و بابه تی گێرانه وه یه ده ربه خه م. ژنیک له ده سه ته خوشکه که ی
 پرسى: ئەرى ئەو پیاوه چیه له به رده مى ئەو بیره وه ستاوه و هه ر ده لى ده .. ده .. ده؟!
 ئەم به سه رسورمانه وه وتى: نازانم!! ئەوه که میک له مه و پيش ده بیوت نۆ. نۆ. نۆ.
 میرده که م چوو لى بپرسیت، تا بزانی ئەمه ی له چیه، که چی پالیکى پیوه نا و خسته
 ناو بیره که وه. ئینجا له مه وه ده ستى کرد به ده .. ده .. ده .. تۆ پروانه «کاک توانا ئەمین».
 ئەگه ر ئیمه له سه ره تاوه ئەو چیرۆکه بگێرینه وه، واته به شیوه یه کى کرۆنۆلۆژى، ئەوا ئەو
 رووداوه هیه چ گرنگیه ک نابه خشیته و دیالۆگه کان سه رساممان ناکه ن، چونکه ره گه زى
 تامه زرۆیى و ناکاوى و جوانکاری و زۆر شتى دیکه ی له ده ست ده دات و حاله ته
 سایکۆلۆژیه کانیش ئاوا به قوولى ده رناکه ون. هه ر لیره دا سه رنجى تیکه لبوونى کات و
 شوینیش ده. بیره که ی ئەو چیرۆکه ئەوه یه، که پیاویک هه ر خه لک ده خاته ناو بیره وه و
 ده یانژمیریت. ئەمه چ گرنگیه کى تیدا یه، ئەگه ر هیژى گێرانه وه نه بیته!! خو ئەگه ر ئەو

ژنه بهو شیوهیه باسی میږدهکهی خوئی نه کردایه، ئیمه هرگیز حالهتی نویهکهی تریشمان نه دهاته بهرچاو. واته نهو دیاؤگه، بهو شیوه گپړانهوه سهیره، کهسهکانی له ژمارهوه گۆری بۆ رۆح و هاوکات زهمه نیکی پچرپچریشی بۆ ئاشکرا کردین، که زهمه نی زینده به چالکردنی ده مرؤفه.. پارادوکسالی نهو گپړانهوهیه، له دوو برگیه نه زانراو و زانراو پیکهاتووه. سهرهتا وتی «نازنام»، نه مهی به تۆنیکي زۆر جدی و بهرپرسیارانوه دهربری، وای تیکه یاندين ئیمه له زمانی نهوهوه هیچ زانیاریه کمان دهستناکه ویت، کهچی شهش رسته کهی تری، که گرنگی مهسه له که دهردهخن، زۆر به بی بایه خ گپړایهوه... نه مهیش نمونه یه کی تر: دکتوری سایکۆلۆژیا به نه خو شه کهی وت: کاکه مادام تۆ ده لپی له گهرمه ی ئیشکردندا تووشی دل راوکی و ماته مینی ده بیت، ده هه ول بده له و کاته دا گۆرانی بلیت. پیاوه که وتی: ناتوانم، ناتوانم!! نه مه زۆر زحمه ته!! دکتور وتی: بۆ زحمه ته؟! شتیک هه یه له وه ئاسانتر؟! پیاوه که وتی: قوربان من مردووشۆر و گۆره لکه نم... نه گهر پیاوه که ههر له سه ره تاوه بیوتایه مردووشۆر و گۆره لکه نه، نهوا تیروانین و نامۆزگاریه کانی دکتوریش ده گۆران و چیرۆکیکی هونه ری لی دهرنه ده چوو. ئایا ئیستا ناتوانین بلین شیوازی گپړانه وه نه گهر له بابه تی گپړانه وه گرنکتر نه بیت، نهوا به قه دهر نهو گرنکه...؟! به لام گوناھی رۆماننوس چیه، که خوینه ر له فیله کانی گپړانه وه تیناگات و هندی نووسه ریش تیکسته کهی به ورینه تاوانبار ده که ن...؟! نه گهرچی ورینه له گپړانه وه دا گرنگیه کی زۆری هه یه، به تایبه تی له و رۆمانانه ی به ریگی شه پۆلی هۆش نووسراون.

*** تیکست له ووی له مولکابه تی نووسه ر ده ره ده جیت، وه ختیک به که م خوینه ر ده یسینیت . . کامه**

تیکست له دواي نووسینی نووسه ر که ی خوئی ناکوژیت . . ؟

– لیردها نابیت خو کوشتن و مردن تیکه ل به یه کدی بکهین و ناچاریشین ماهیه ت و باکراوه ندی نهو خوینه ره له گه ل جوړی تیروانینی دهربخهین. واته مه به ستمان له چ خوینه ری که و له چ ناوه ندیکي که لتووری و رۆشه نبیریدا پیکه یشتووه...؟! نهو خوینه ره چه ند تیکستی قورسی خویندۆته وه...؟! چه ند له هونه ری نووسین شاره زایه...؟! بۆچی و به چ مه به ستیک ده خوینیته وه...؟! مردن پرۆسه یه کی سرووشتییه و وه کو مه سه له یه کی دوالیزمی و نه نتونیمی پیچه وانه ی ژیا نه، به لام خو کوشتن پرۆسه یه که کم و زۆر له ناو سیسته میکی ئیراده گه رییدا به ریوه ده چیت. خو کوشتن له دیدی «نه لبیرت کامۆ» وه شیوازیکی یاخیبوونه و نه نجامی دهرککردنی ته وای واقیعیکی دیاریکراوه. به لی،

خۆكوشتن ئەو كاتەيە، كە كېشەي نېوان خود و بابەت بە بنبەست دەگات. تېكستېك خۆي دەكوژىت، كاتېك زەمىنەيەكى باشى دەستناكەوئىت بۆ ژيان. لېرەدا دەبىت ئەمە لە مەسەلەي زانستى بايەلۆژىيى روتوت جيا بگەينەو، بەوہى دەيان جۆر مرؤف و ئازەل و بالندە و ماسى بە مانا دارووينىيەكەي بەپئى ياساى مانەوہ بۆ چاكتىرىن و لە ئەنجامى نەبوونى دەوروبەرى گونجاو، يان تېكچوونى ئەو دەوروبەرە لەناوچوون، واتە لەژىر جەبرى واقىعدا مردن، نەك وەكو ئىرادەيەك مەرگيان ھەلئىزارد. جياوازىيەكە لە مەرگە وەكو كۆ و وەكو تاك. ديارە بابەتى كېشەكەيش جياوازه. ئەگەر باوەرمان ھىنا، كە تېكست رۆحى دووہمى نووسەرە، ئەوا دەبىت باوەر بەوہيش بېنىن، كە بوونەوہرىكە و پىويستى بە ژىنگەيەكى گونجاو ھەيە. بەدەگمەن تېكستە جدييەكان، ئەوانەي ھەلگىرى كۆمەلئىك پىرۆبلەماتىكى فيكرى و ھونەريين، ژىنگەي گونجاويان دەستدەكەوئىت. ئەو تېكستانە خۆيان دەكوژن، كە دژايەتئى لەگەل تىروانىنى باوى واقىعدا دەھىنە كايەوہ. ئەوانەي بەئاسانى خۆيان بەدەستەوہ نادەن و دۆزىنەوہى كۆدەكانيان پىويستى بە گەرانە بەدواى مەعريفەي زياتردا. بەلام بىرت نەچىت لە روانگەي «بوودا» ھوہ رۆح سەرمدەييە. ئەمرؤ لە شتېك تەواو دەبىت و سبەينى لە شتېكى ترەوہ دەست پىدەكاتەوہ. ئەو مەسەلەي ئىرفانايە بۆ ئەدەبىش ھەر راستە. كەم نىين ئەو تېكستانەي رۆژگارېك وەكو مردوو حىسابيان بۆ كراوہ و دواتر تا ئەبەد بەزىندووئى ماونەتەوہ. كىن ئەوانەي ژيان و مردن بە تېكستېك دەبەخشن.؟! بە مانايەكى دى كىن ئەوانەي وا لە تېكستېك دەكەن ئاسوودە بژى و وا لە يەكئىكى تر دەكەن خۆي بكوژىت.؟! ئىستا جارېكى تر مەسەلەي خويئەر دىتە كايەوہ. لېرەدا مەبەستمان لە خويئەر ئەو كەسانەن، كە دەكەونە دەرەوہى نووسەرى ئەو تېكستەوہ. دەشى ئەو خويئەرە ھاوكات نووسەرىش بىت. ھەردەم لەگەل چەمكى خويئەرىش، چەمكىكى تر ھەيە، ئەوئىش چەمكى رەخنەيە. ئايا ئىمە خويئەرىكى رەخنەگرمان ھەيە، كە لە توانايدا بىت وەكو كەسئىكى ئاكتىف تېكستەكان بخويئىتەوہ و چاوەرئى نەبىت لە دەستى دووہمەوہ ھوكمەكان وەرېگرىت.؟

* يەكئىك لە رۆماننووسە ناوہارەكان دەئىت دەبوو كارەكتەرىكى ناو رۆمانەكەم بكوژم، زۆرم ھەولدا نەكوژئى و چار نەبوو، ھەر دەبوو بكوژابايە . . دواچار كوشتم، بەلام چەند رۆژئىك بۆي گريام . تۆ باوہرىت وايە ئەم راستگۆييە لەوہوہ ھاتووہ، كە رۆماننووس كۆنترۆلى خۆي لە دەست دەدات، يان ئەوہ كارەكتەرەكانن، كە وەكو سرووشتى خۆيان ناچنە ژىر ركىفى نووسەرەوہ . . ؟

– نازانم ئەو رۆماننوسە كىيە، بەلام من خۆشم لە گەرمەى نووسىنى رۆمانى «ئاي لەفيليا لەفيليا...!!»دا كاتى دەمويست يەككى لە كارەكتەرەكانم بكوژم، حالەتتىكى ئاوام بۆ پيش هات. لەو چاوپىكەوتنەمدا، كە گوڤارى «رامان» سى سالى لەمەوبەر لەگەلدا كردووم، ئاماژەم پىي داوه. لەویدا وتوومە لای من مردن پيش ئەوهى هەر شتىك بىت، كاریكى هونەرییە. ئىستایش وەكو ئەوسا دەلیم مەرگ بەو هەموو قورسایىەى خۆیەوه و بەو فەزا دراماتیکییەى دەهینیتە كایەوه، هیچ كاتىك كۆتایی نییە، بەلكو دەستپىكردنەوهیەكى دیکەیه بە شیوازىكى جیاوازتر. ئەمەش ئەو جیاوازییە، كە دەمەوى ئىنیوان ناوى «مردن» و لەو كردارەى لە چاوكى «كوشتن»دا وەردەگیرىت، بیدۆزمەوه. مەبەستمە بلیم ئەو كردارە لەژێر دەستەلاتى گراماتىكدا دەرچوو و لە روى لۆژىكیشەوه ئەركى راستەقىنەى خۆى لە دەست داوه. رۆونتر ئەو رۆحانەى لەناو تىكستا دەكوژىن، ناوى مردوویان بەسەردا ناسەپىت، بەلكو لەناو فەزایەكى بىسنوردا بۆ شتى تر دەگوژىن. «ماكس فیبەر»یش لە محازەرەى «زانست بەو مانایەى بانگەواز و پيشەیه»دا دەلێت: «مردن بۆ مرۆقى مۆدىرن، مرۆقى كەلتور، هیچ مانایەك نابەخشىت، چونكە ژيانى ئەو غەرقى پيشكەوتن و سەرمەدییهتە... ناکریت ژيانىكى ئاواهى كۆتایی هەبىت.... كەسىك نییە لەوانە بگاتە لووتكە، چونكە ئەو لووتكەیه تەنها لە فەزای بىسنوردا بوونى هەیه... ئىبراهیم خەلیل، یاخود جوتیارەكانى رابردو دواى ئەوهى لە ژيان تىر بوون، ئینجا مردن، چونكە ئەوان لە چوارچىوەى ژيانى ئۆرگانىكىدا دەیانگوزەرانند... ئەم ژيانەش لە كۆتایی تەمەنیاندا هەموو مانایەكى پى دەبەخشىن و هیچ لوغزىكىان لە بەردەمدا نەدەمايهوه، تا هەلپىن». بەهەر حال ئەم پرسىارەت تەواوكرى پرسىارى پيشووتە. من پىم وایە ئەوهى مافى خولقاندنى رۆحىكى هەبىت، مافى ئەوهىشى هەیه بىكوژىت، بەچاوپۆشین لەوهى چى ناچارى دەكات و چ نازارىك دەچىژىت. بەلێ، ئەگەر خەلقکردن، هونەرىك بىت، ئەوا كوشتنىش هونەرىكى ترە. ئەو كوشتنەپيش، كە لەلایەن نووسەرەوه دىتە كایەوه، پرۆسەیهكى جیاوازه لەو پرۆسەیهى، كە لە دەرەوهدا، واتە لەلای خۆینەرەوه جىبەجى دەكرىت، وەكو لە وەلامى پرسىارى پيشووتدا ئاماژەم پىي دا. تۆ كارەكتەرەىك دەكوژى، تا جیاوازییەك بىنیتە گوژى. تا كۆمەلێك تىروانىنى ناكۆك ناكۆك لەمەر مەرگ و ژيانەوه پيشان بەهیت. تا كىشەى نیوان خود و بابەت بورژىنىت. تا گرنگى بوونى ئەو كارەكتەرە لای خۆینەران ئاشكرا بكەیت. من سەرنجت بۆ بەرەمەكانى خۆم رادەكیشم، بەوهى كارەكتەرەكانم دواى ئەوهى دەمرن، ئینجا زیاتر لەناو تىكستەكەدا ئاكتیف دەبن، چونكە لە گىرانەوهدا كرۆنۆلۆژیا هیچ بایهىكى نییە،

بگره زالبوون بەسەر دەستەلاتی ئەو کرۆنۆلۆژیایە، ھەر خۆی سەرپنەوێی سنوورەکانە لەنیوان ژیان و مەرگی کارەکتەرەکاندا، بەلام من کە بۆیان دەگریم، لەبەر ئەوەیە لە پشت ئەو پرۆسیسە ھونەرپێوە، کە دەبێت بەناچاری ئەنجام بدریت، دنیاپەکی ترم لی دیارە، کە بەلای خۆینەرەو جۆریکە لە غەیب. لە سەرچەمی ئەمانەدا دەمەوی پیت بلیم پرۆسەیی کوشتن لای من ئارەزوویک نییە، بەلکو ملکەچیە بۆ دەستەلاتیکی ھونەری. واتە مەرگ لەناوھەوی کارەکتەردا روو دەدات، نەک لە دەرھەوی. سەرھەتای ژیانمی لی دەرچیت، ئەگینا ھەرگیز بیرم نایە هیچ کارەکتەریک لەپیناوی خۆشەویستکردنی مەسەلەپەکی ئایدۆلۆژی گیانی لە دەست دابیت.

*** ھەست ناکەیت زۆر جار چیرۆکبێژ لە رۆمان و چیرۆکیشدا خۆی نووسەر خۆی بێت، بەوێی تۆدەرەتیک ئیلاھی ھەبە بەسەر رووداوەکان و وردەکارییەکانی ناو چیرۆکەکاندا، یان بە جۆریکی تر کارەکتەری سەرەکی و چیرۆکبێژ و نووسەر ھەر بەکێک بن بەتایبەتی لای ئەوانەیی بەکەم رۆمانیان نووسیوە . . ؟**

– بەلی، ریک وایە، بۆیە «جیمس جۆیس» دەلیت: «رۆماننووس تەنھا یەک رۆمان دەنووسیت». واتە ئەوانەیی تر تەواوکەری ئەوێی یەکەمن. من پیم وایە ئەوێی جیاوازیی نووسینی نووسەرێک لەگەڵ نووسینیکی تریدا دینیتە کایەو، ئەو گۆرانەن، کە بەسەر کات و شوین و حالەتە سایکۆلۆژییەکانیدا دین. دیارە ئەوانە بەشپۆھەیی کی رێژەیی کار لە نووسەر دەکەن. مەبەستم ئەوێی مەر ج نییە بە یەک ئاراستە و بە یەک رادە کار لە ھەموو نووسەرێک بکەن. نووسینیش وەکو «سیگمۆند فرۆید» بۆی دەچیت رەنگدانەوێی بیرکردنەوێی نووسەرەکیە، نەک ئەزموونی راستەقینەیی ژیانمی. واتە نووسەر بەشیک لە خەیاڵەکانی خۆی بە ئیمە دەلیت. بێجگە لەوێی لە رێگەیی سۆمبولەکانەو کۆمەلیک تەمومژی بەدەوردا دەخولقینیت، ئەوا تا بۆشی بکریت لە خۆی دووری دەخاتەو. بۆ نموونە ئەو نووسەرێی کچی یان کوری شارە و باس لە جوتیارەکان دەکات، مەر ج نییە ھەزی لە لادی بێت، بەلکو مەبەستیەتی خۆینەر چاوبەست بکات و بە نھینییەکانی نەزانیت. ھەر بۆیە «لۆسیان گۆلدمان» باوھری بەو نییە تیکستی ئەدەبی تەنھا لە رووی سایکۆلۆژییەو بخویندریتەو، چونکە یەکیک لەو ھۆیانەیی رێگرە لەوێی ئەو پرۆسەیی بەچاکی بەرپۆھ بچیت، ئەوێی کە ئیمە ناتوانین زانیارییەکی زۆر لەبارەیی ژیانمی راستەقینەیی نووسەرەو بەدەستبھینین. کارەکتەری سەرەکی ئەگەرچی سەرھەتای لای نووسەر خۆشەویستە، بەوێی دەبیتە بەرەبەستیکی لەنیوان «ئیکۆ»ی ئەم و ھیرشی

ده‌وروبەر، واته هه‌موو ئاره‌زووه‌کانی نووسەر ده‌خاته ئه‌ستۆی خۆیه‌وه و دواچار ئه‌وه له‌جیاتی نووسەر ریسوا ده‌بیت، به‌لام هینده‌ی پێ ناچیت وه‌کو دوژمن دیته به‌رچاوی، چونکه جیگای ئه‌و داگیر ده‌کات و بیرۆکه‌کانی ده‌شپۆینیت. کۆنترۆلی ده‌کات و ناهیلیت به‌ ئازادی و راشکاوانه هه‌ست و ئاره‌زووکانی ده‌بریت. ئیستا نووسەر ئه‌وه‌نده هه‌له‌په‌ی ئه‌وه‌ی نییه تیکستیکی تر بنووسیت، به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستیه‌تی شوینی راسته‌قیینه‌ی خۆی وه‌ر بگریته‌وه. گه‌ره‌کیه‌تی ئازادیه زه‌وتکراوه‌کانی به‌ده‌سته‌بهنیته‌وه، به‌لام تووشی هه‌مان ترس و دل‌ه‌راوکی ده‌بیته‌وه و ناچاره کاره‌کته‌ریکی تر و دوان و ده‌ی تر بخولقینیت. به‌ مانایه‌کی دی کۆمه‌لێک تیکستی تر بنووسیت. با مه‌سه‌له‌که له‌ ئاستیکی تر و به‌ ئاراسته‌یه‌کی تر دا بخوینینه‌وه. په‌یوه‌ندی نیوان کاره‌کته‌ر و نووسەر به‌ دوو شیوه‌یه. یه‌که‌میان ئه‌وه‌ی، که نووسەر ده‌به‌وێت له‌ رێگه‌ی ئه‌و کاره‌کته‌ره‌وه ته‌عبیر له‌ شته‌ هه‌رامه‌کان بکات. ئه‌و میکانیزمه له‌ سایکۆلۆژیادا به‌ «Projection» ناسراوه. شپۆانیزیکی پاساوه‌ینانه‌وه‌یه به‌ مه‌به‌ستی به‌رگریکردن له‌ خود. نووسەر هه‌موو ره‌فتاره ناپه‌سه‌نده‌کانی خۆی، ئه‌وانه‌ی کۆمه‌لگا به‌ تابوویان ده‌زانیت، ده‌خاته ئه‌ستۆی ئه‌و کاره‌کته‌ره‌وه. ئه‌مه له‌و حاله‌ته‌ی، که نووسەر کاره‌کته‌ری نیگه‌تیف ده‌خولقینیت، ئه‌و کاره‌کته‌ره‌ی گۆی به‌ ترادشپۆنه‌کان نادات. ئه‌مه‌یان له‌ ئه‌ده‌بی ئیمه‌دا هه‌ر زۆر زۆر که‌مه. به‌لام به‌ لاکه‌ی تر دا، واته له‌ حاله‌تی ده‌رخستنی کاره‌کته‌ری پۆزه‌تیف دا، ئه‌وه‌ی په‌یره‌وی دا بونه‌ریته باوه‌کانی کۆمه‌لگا ده‌کات، ئه‌مه‌یان له‌ سایکۆلۆژیادا خۆی له‌ میکانیزمی کاردانه‌وه‌ی پێچه‌وانه «Reaction Formation» و به‌رزگه‌راییی «Sublimation» دا ده‌بینیته‌وه. ئه‌و دوو میکانیزمه، ئه‌گه‌رچی هه‌ندیک له‌ یه‌کتر جیاوازن، به‌لام له‌ زۆر شته‌دا وه‌کو یه‌کن. یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه مرۆف، دیاره لێره‌دا مه‌به‌ستمان کاره‌کته‌ری ئه‌ده‌بییه، به‌شیوه‌یه‌کی جیاواز سیفه‌ته‌کانی خۆی پیشان ده‌دات. بۆ نمونه پیسکه‌یه‌ک وه‌کو به‌خشنده‌یه‌ک، یان ترسنۆکیک وه‌کو ئازا خۆیمان پێ دناسینیت. ئه‌مه له‌ ئه‌نجامی دل‌ه‌راوکیوه دیته کایه‌وه. دووهمیان کاتی مرۆف، دیسان مه‌به‌ستمان کاره‌کته‌ری ئه‌ده‌بییه، ناتوانیت ئاره‌زووه‌کانی له‌ واقیعه‌دا جێبه‌جێ بکات، به‌تایبه‌تی ئاره‌زووی سیکسی، ئه‌وا ناچار ده‌یانگۆریته‌وه بۆ چه‌ند ئاره‌زوویکی تری وه‌کو وه‌رزش و خویندنه‌وه، که له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه په‌سه‌ندن. ئه‌و شیوه کاره‌کته‌ره، واته ئه‌وانه‌ی به‌پێی ئه‌و دوو میکانیزمه به‌ریوه ده‌چن، له‌ ئه‌ده‌بی ئیمه‌دا زۆر زۆرن. به‌تایبه‌تی له‌و تیکستانه‌ی به‌مه‌به‌ستی ئایدۆلۆژی و ئاینی نووسراون. ئه‌وانه‌یش، که ره‌چاوی کۆنترۆلی کۆمه‌لایه‌تی ده‌کن. بۆ نمونه کاره‌کته‌ره سه‌ره‌کییه‌کانی «سه‌لاح عومه‌ر» هه‌میشه چاکه‌خوازن. زۆلم له‌ که‌س

ناکهن و بهردهوام له لایه نئوانی ترهوه دهچهوسینهوه. هه موو خه تایهک لهسه ر خۆیان لادهبن و دهیانخه نه ئهستۆی ئه م و ئه وه وه. تا بۆیان بکریت خۆیان له گه ل دابونه ریته کاندایه گونجین. نوێژ دهکهن، دوعا دهخوین. یارمهتی لیه و ماوانی دیکه ی وهک خۆیان دهدهن. ئه مه ش وای کردووه زمانیکی شه فاف، ئه و زمانه ی هه ر که سه یکی تری ئاسایی که لتوری کوردی پیی دهوئ، به کار بهین. سهیر نییه ئه گه ر له سه ر زمانیان گویمان له دهیان په ند و ئیدیۆم و ئامۆژگاری بیته. ئه گه رچی «سه لاه عومه ر» له م سالانه ی دوا ییدا، به تاییه تی دوا ی دهرچوونی یه ک دوو رۆمانی جیاوازی کوردی، گۆرانکاری له و شیوه زمانه ییدا کردووه، به لām هیشتا ته و او دهسته بهرداری نه بووه. «شیرزاد هسه ن» هه ر له سه ره تاوه کاره کته ری نیگه تیقی هیناوه ته ناو چیرۆکه کانی، به لām ئه ویش له رۆمانه کانییدا به تاییه تی له «ته می سه ر خه رهند» دا به هه ندی جیاوازی له گه ل «سه لاه عومه ر» دا زۆر پاساو بۆ بیگونا هه ی و پاکیی کاره کته ره سه ره کییه کانی ده هینته وه. لای «به ختیار عه لی» مه سه له که به و ساده ییه نییه، به تاییه تی له «مه رگی تاقانه ی دووه م» دا. جۆریک دژایه تی هه یه له نیوان نووسه ر و هه ر یه کیک له کاره کته ره کانییدا. ئه مه ییش وای کردووه کۆمه لئی دهنگی جیاوازی خۆیان دهربخه ن و زیاتر له ئه تمۆسفیریکیش به دی بکه ین، که به رای من ئه مه گرنگترین شتی ناو ئه و رۆمانه یه. رۆمانی «دنیا له کتیبیکدا» ی «جه بار جه مال غه رب» ییش له م رووه وه هه ولکی باشه. «ئه ندیشه ی مرۆفیک» ی «حسین عارف»، که له نیوه ی دووه می هه شتا کاندایه نووسراوه پیچه وانه ی رۆمانی «شار»، نموونه یه کی دیاره له خولقاندنی کاره کته ری دژ. ئه و رۆمانه ئه گه رچی زۆر که م بۆته جیگای مشتومر، به لām هیزی ته کنیک و شیوازی گپرا نه وه ی بیوینه ن.

*** رۆمان له نه ده بی کوردییدا هیشتا نوئیه و له دهره وه ییش شه پۆلیک هه یه باس له مه رگی رۆمان دهکات . . لات وایه ئه م ژانره لای ئه یه ییش نووشی ئه م مه رگه ناوه خته بیته . . ؟ ئه گه ر وابوو ئه و رۆمانی کوردی نا ئیستا چی خستۆته سه ر جیهان بینی ئه مه . . ؟**

– له میانه ی وه لāmی پرسیاره کانی پیشووتدا که م و زۆر له دیدگای تاییه تی خۆمه وه باس له رۆمانی کوردی کرد. ئه وه ی ماوه ته وه لیژهدا هه ر له دیدگای تاییه تی خۆمه وه بیلیم ئه وه یه، که رۆمانی کوردی جۆریک ئاسانکاری هیناوه ته گۆری و خوینه ری له سه ر گوێگرتن راهیناوه. دیاره که وا ده لیم، له بیرمه یه ک دوو رۆماننووسی به هه ره مه ندیشمان هه ن. رۆماننووسی کورد به پیچه وانه ی «بۆرخیس» ه وه، که ریگومه که «Maze» ی ده خولقاند و چیژی له ریسکه کاندایه بینی، ئه و خۆی له ریگومه که کان لاده دات و هه زی له

مهترسییهکان نییه. ترسیکی گه‌وره‌ی له تیکشکان و ریسوابوونه، بۆیه ههمیشه به‌دوای ئەوه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتوو بیت. ئەو میکانیزمی به‌رزگه‌راییه رۆماننوسی ئیمه‌ی کردۆته پیاوچاکیک و کاره‌کته‌ره‌کانی وه‌کو که‌سانیکی دانه‌برای که‌لتوری کوردی ده‌رده‌خات. هه‌رگیز رێگایان پێ نادات وه‌کو «دۆنکیخۆت»ی «سیرفانتس» به‌تیکشکاو‌ی و به‌ریسوا‌یی بۆ ناو ئاوه‌دانی بگه‌رپنه‌وه. ئەو ئاشی بایه‌ی «دۆنکیخۆت» به‌گژیدا چوو، که ئەمرۆ گۆراوه بۆ ده‌سته‌لاتی خیزان و قوتابخانه و مزگه‌وت و داموده‌زگا‌کانی ده‌ولت، هه‌یچ کیشه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ ئەو کاره‌کته‌ره‌ ناهێننه‌ کایه‌وه، بگره‌ جوړیک ته‌ماهی له‌گه‌ڵدا کردوون. رۆمانی کوردی له‌ سه‌رجه‌مدا گوتاریکی پۆتینسی «Potency» «فحولی»ی خولقاندوو، به‌وه‌ی تا ئیستایش ره‌گه‌زی پیاو به‌هه‌مان شیوه‌ی پیاوی ناو واقعیی که‌لتوری کوردی، هه‌لسورپنه‌ری تیکرای رهوداوه‌کانه و هه‌موو ئەنجامه‌کانیش به‌پێی خواسته‌کانی ئەو ته‌واو ده‌بن. ئەمانه‌ییش به‌شیکیان له‌وه‌وه‌ هاتوون، که رۆماننوسی کورد رۆشه‌نبیرییه‌کی فره‌لایه‌نی نییه. تا ئیستا زۆر زۆر به‌ده‌گمه‌ن ریککه‌وتوو هه‌یچ بیره‌که‌کانی رۆمانیکی کوردی له‌ تیروانینی فه‌یله‌سووفیکه‌وه‌ نزیک بن، یاخود پالیان پێوه نابین له‌ فه‌لسه‌فه‌وه، یان له‌ ناو تیوره‌کانی سایکۆلۆژیا و سوۆلۆژیا و کایه‌کانی تردا بۆ کردنه‌وه‌ی کۆده‌کانیان بگه‌رپین، به‌لکو هه‌میشه‌ ده‌مانه‌نه‌وه‌ ناو واقعیی باوی ژیا‌نی ئاشکرای خۆمان. ئەوه‌نده‌ی شته‌کانی خۆمانمان به‌بیر ده‌هێننه‌وه، ئەوه‌نده‌ ناچارمان ناکه‌ن به‌دوای نه‌پنی و لوغزی که‌سانیکی جیاوازا‌دا بگه‌رپین. ئەمانه‌یش هه‌ندی رسته‌ی ئاماده‌ی وه‌کو «خۆم تیدا بینیه‌وه» و «ده‌توانین هه‌موو موعانه‌ته‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مانی تیدا ببینین» و چه‌ندانی تری له‌ وابه‌ته‌یان خسته‌وته‌ ناو لیکۆلینه‌وه‌کانه‌وه. رۆماننوسی ئیمه‌ ده‌توانیت سه‌رجه‌می رۆمانی خۆی بۆ خۆینه‌ر بخوینیته‌وه و هه‌یچ کیشه‌یه‌کی تیگه‌یشتنی لا دروست نه‌کات. «سه‌لیم به‌ره‌کات» و «شیرزا‌د هه‌سه‌ن» دوو رۆماننوسی کوردن. ئەمیان به‌عه‌ره‌بی ده‌نوسیت و ئەویان به‌ کوردی. ئاسان نییه‌ لای «سه‌لیم به‌ره‌کات» له‌ دێرپکه‌وه‌ بگه‌یته‌ دێرپکی تر. ورده‌کارییه‌کان ناهێلن به‌ئاسانی تیپه‌ریت. ئەو زمانه‌ راتده‌گریت.. له‌ ناو رێگومه‌که‌کاندا ون ده‌بیت و نازانی به‌ چ ئاراسته‌یه‌که‌دا ده‌رۆیت.. هه‌رگیز ریک ناکه‌ویت خۆینه‌ر بتوانیت بیره‌که‌کانی رۆمانی «سه‌لیم به‌ره‌کات» کورت بکاته و بۆ که‌سیکی تری بگه‌رپته‌وه، چونکه «به‌ره‌کات» به‌هه‌مان شیوه‌ی «به‌ختیار عه‌لی» تیگه‌یشتن به‌ جوړیک له‌ داگیرکردن ده‌زانیت. داگیرکردنیش واته‌ کوشتنی هه‌موو به‌ها هونه‌رییه‌کانی ناو تیکست.. به‌لام دانیام «شیرزا‌د هه‌سه‌ن» له‌ کۆرپکه‌دا «ته‌می سه‌ر خه‌رند»ی خۆی بخوینیته‌وه، زۆربه‌ی گوێگران بێ هه‌یچ ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ک لێی تیده‌گه‌ن.

بەلّی، ئەو چیرۆکنووسەمان لە کورێکدا چیرۆکیکی درێژی خۆی خۆبەدۆتەو، پێش ئەووی
 بلّوی بکاتەو، برادەرێک لیکۆلینەوێهەکی دووردرێژی لەبارەوێهەو نووسیو. ئایا ئەمە
 کارەسات نییە؟! من بۆیە «شیرزاد حەسەن» بە نموونە دەهێنمەو، چونکە
 چیرۆکنووسیکی باشی ئەمرۆمانە و تا ئێستا تەنیا بەلایە پۆزەتیفەکەیدا خۆبەدۆتەو.
 من لێرەدا تەنها مەبەستم ئەوێهە، کە من زۆر بەئاسانی لە چیرۆک و رۆمانەکانی
 «شیرزاد حەسەن» تێدەگەم، چ وەک کارەکتەر چ وەک رووداو چ وەک زەمەن و چ وەک
 تەکنیکی خۆلقاندنی پەيوەندی نیوانیشیان. تا ئێستایش هەموو ئەو لیکۆلینەوانەیی لە
 بارەیی ئەو چیرۆکنووسە بەهرەمەندەشمان نووسراون، بەلای شێوازی نووسینیدا
 نەچوون. لەیەكچوونی تێکستەکان یەكێکە لە تاییبەتەندییەکانی رۆمانی کوردی. دیارە
 لێرەدا مەبەستم لەیەكچوونی دیدگایە، نەك رووداو و کارەکتەر و شتەکانی تر. رۆمان، کە
 وەک پێشتر وتمان بەرەمی شارستانیەتی رۆژئاوایە، رۆماننووسی کورد هەوڵی داو بە
 شێوازی گێرانەوێ هەقاییەتی کوردەواری مامەلەیی لەگەڵدا بکات، ئینجا چونکە هەقاییەتی
 کوردی سترەكچەرێکی لاوازی هەیه، ئەوا ناتوانیت هیچ وزەیهکی پێ ببەخشیت و
 تاییبەتەندییەتی بۆ بخۆلقینیت، بگرە هەموو رەمزیهتەکانی دەکوژیت. یەكێک لە
 تاییبەتەندییەکانی ئەو شێوازە هەقاییەتیە ئەوێهە، کە کارەکتەر دەبێت سادە و رووداو
 تەواو بێت. ئەمەیش خۆبەدۆتەوێکی پاسیقی خۆلقاندووه. «مارکیز» سەرەتا لەژێر
 کاریگەرێتی «فۆکنەر» دا دەینووسی، بەلام چونکە گێرانەوێ لە فۆکلۆری ئەمەریکایی
 لاتیندا خاوەنی جوړیک لە دەستەلاتی هونەری بوو، ئەوا ئەدەبی رۆمان لای «مارکیز» و
 زۆربەیی رۆماننووسانی ئەوێ فۆرمیکی باشتتری دەستکەوت. نووسەری ئیمە نەیتوانیو
 خۆی لە دەستەلاتی ئەو هەقاییەتە رزگار بکات، بەلکو ئەو تەکنیکانەیش، کە بەرەمی
 دەرکەوتنی تەنکەنەلوژیای رۆژئاوان، ئەم دەیانەینیتە سەر ئاستی ئەو شێوازی
 هەقاییەتیە و بەئەقڵی مانیفاکتۆریانە بەکاریان دەهێنیت. بۆ نموونە ئەو شێوازی، کە پێی
 دەوتریت «التداعی الحر» «Free Association» و لە سەرەتای سەدەیی پێشووهو لەسەر
 دەستی رۆماننووسانی وەک «جیمس جویس» و «فرجینا ولف» و هەندیکێ تردا هاتە
 کایەو، ئەو سالی زیاترە گەشتۆتە ئیمەیش، بەلام بەشیو هەرە سادەکەیی، بەو
 شیوێهەیی، کە لەگەڵ بنەمای هەقاییەتی خۆمائی دژایەتی ناھێنیتە گۆرێ. رستەکانی
 چیرۆک و رۆمانی ئیمە لە رووی گراماتیک و لوژیکەو تەواون. لێرەدا مەبەستم ئەوێهە
 نووسەران پەیرەوی گراماتیکیان کردووه، نەك چاک بەکاریانەیناوه. بێرۆکەکان هەمان
 ئەندازەیی ئەو وشانەیان هەن، کە رستەیهک پێکدەهێنن. لە رستەشدا کردار گرنگترین

شته، بۆیه تېكىستى چىرۆك و رۆمان تهنها يهك ئاراسته‌ى ئاسۆپيان هه‌يه، كه به‌رده‌وام خوينه‌ر به‌سه‌ر رېگايه‌كى فلاتدا ده‌بن و ناهي‌لن به‌ملا و به‌ولادا بچيت. واته‌ نووسه‌ر له هه‌ولئى به‌رده‌وام دايه، كه رينومايى خوينه‌ر بكات و بىرۆكه‌كانى خۆى به‌سه‌ردا به‌سپينيت، هه‌ر بۆيه له كۆتاييدا يهك جوړ خوينه‌رمان هه‌يه و ئەو خوينه‌ره‌يش ئەوه‌نده‌ى نووسه‌ر بئى كه‌م و زياد به‌ دنياى ئەو تېكسته‌ ئاشنايه. زه‌مه‌نيس هه‌ر ئەو زه‌مه‌نه‌يه، كه ئەو رسته‌يه له دريژه‌ى تېكسته‌كه‌دا ده‌ريده‌خات. گيڤره‌وهر «Narrator» يك هه‌يه ئاگاي له ته‌واوى ژيانى كاره‌كته‌ره‌ سه‌ره‌كويه‌كه‌يه و به‌زمانئى شه‌فاف و پر له ئاگايى كه‌م كه‌م هه‌موويان بۆ ده‌گيڤرئته‌وه. له‌سه‌ره‌تاوه تا كۆتايى كوئنترۆلمان ده‌كات و تهنها وه‌كو گوڤگر به‌كارمانده‌هينيت. «زاهير رۆژبه‌يانى» ناو له‌و شي‌وازه‌ ده‌نيت «مؤنتاژى ميكانيكى» و وه‌كو ته‌كنيكئى سادەش ده‌يناسينيت. زۆربه‌ى ئەده‌بى «شي‌رزاد حه‌سه‌ن» به‌م شي‌وازه‌ نووسراوه. مه‌به‌ستم ئەوه‌يه، كه له هه‌موو چىرۆك و رۆمانه‌كانيدا گيڤره‌وهر ئەركى بنياتنانى پرد ده‌بينيت، بۆئوه‌ى خوينه‌ر به‌ئاسانى له‌ رووداويكه‌وه بگه‌يه‌نيتته‌ رووداويكى تر، كه زۆربه‌ى كاتيش ئەو رووداوانه‌ به‌شي‌ويه‌كى كرۆنۆلۆژى ده‌رده‌خري‌ن. ئەوه‌نده هه‌يه گيڤره‌وهر له پيش ئيمه‌وه ئەو زانياريانه‌ى پئى گه‌يشتووه و ئەويش به‌ ئيمه‌يان راده‌گه‌يه‌نيت. راسته ئەو رووداوانه‌ سه‌رنجراكيشن، پرن له بوڤرى، به‌لام ئيمه‌ ئيستا باسمان له لايه‌نى هه‌ونه‌رييه. ئەو رايانه‌م ئەوه‌م له‌بىر نابه‌نه‌وه، كه «شي‌رزاد حه‌سه‌ن» له هه‌ندئى روى تره‌وه گۆرانكارى گه‌وره‌ى له چىرۆكى كوريدا كردووه. نابئى هه‌موو خه‌تاكان بخه‌ينه ئەستۆى رۆماننووسانه‌وه، به‌لكو زۆربه‌ى ئەو نووسه‌رانه‌يش بيگوناھ نيبن، كه له‌باره‌ى رۆمانى كوردييه‌وه ده‌نووسن. تۆ پروانه ئەوه‌ زياتر له ده‌ ساله‌ رۆمانى كوردى بووه‌ته‌ بابته‌ى ليكۆلئنه‌وه، كه‌چى تا ئيستايش چه‌مكه‌كانى وه‌كو كاره‌كته‌ر و رووداو و زمان و كات و شوڤن و گيڤرانه‌وه و زۆر شتى تر به‌هه‌مان سادهيى جارمان ماونه‌ته‌وه. ئايا سبه‌هينئى كاتئى «توانا ئەمين» ده‌يه‌ويت باسيك له‌ باره‌ى رۆمانه‌وه بنووسيت، ده‌توانيت ئيش به‌و نووسينانه‌ بكات، كه به‌رده‌وام له‌ رۆژنامه و گوڤاره‌كانماندا بلاو ده‌بنه‌وه و رۆمانه‌كان هه‌لده‌سه‌نگي‌ن.؟! ئايا ئەو نووسينانه‌ توانيويانه‌ كار له‌ ديدگاي رۆماننووسى ئيمه‌ بكه‌ن.؟! ئايا توانيويانه‌ خوينه‌ريكى جديى رۆمان پيڤگه‌يه‌نن.؟! ئەگه‌ر وه‌لامى ئەو پرسيارانه‌ نه‌خري‌ن، كه‌واته‌ نابيت ئەو نووسينانه‌ بينه‌ پي‌وه‌ريك بۆ چاكيى ئەم رۆمان و خراپيى ئەو رۆمان. زۆربه‌ى ئەو نووسه‌رانه، نالي‌م هه‌موويان، هه‌ندئى رۆمانى زۆر سادەيان لي‌مان كردۆته‌ شاكار و له‌ چاكترين حاله‌تدا جارئى دى رووداوه‌كانيان بۆ گيڤراوينه‌ته‌وه. ئەو نووسينانه‌ بۆ رۆماننووسى ئاساننووس

به‌له‌زه‌تترین خۆراکن بۆ به‌ره‌مه‌پێناوه‌ی رۆمانی ساکار و به‌رده‌وامبوونی له‌سه‌ر یه‌ک ستایلی دیاریکراو. کاتی ئه‌و رایانه‌ ده‌رده‌بێم، ده‌شزانم له‌م روه‌وه‌ که‌مێک هه‌ولێ جوانمان هه‌یه. ده‌توانم ته‌نها بۆ نمونه، نه‌ک بۆ مه‌به‌ستیکی تر، هه‌ولێکانی «ئازاد سویحی» و «سه‌مه‌د ئه‌حمه‌د» و «عه‌بدوولته‌ئیب عه‌بدووللا» و «نه‌وزاد ئه‌حمه‌د ئه‌سه‌ود» و «نیهاد جامی» و به‌بیر خۆم به‌ینمه‌وه. به‌وپه‌ری دنیاییه‌وه‌ ده‌لێم هه‌ر خۆینه‌ریکی ئاسایی، ئه‌گه‌ر ئه‌و وه‌همه‌ نه‌بێت، که‌ پێی وایه‌ وشه‌ی نووسه‌ر له‌ دنیا‌یه‌کی تره‌وه‌ هاتوه‌، ئه‌وا ده‌توانیت وه‌کو زۆربه‌ی ئه‌و رۆمانانه‌ی ئێمه‌ بنووسیت. خۆ ده‌رکه‌وتوه‌ ئه‌و پێشمه‌رگه‌ و کادیرانه‌ی ژياننامه‌ی خۆیانان نووسیه‌وه‌ته‌وه‌، به‌ ده‌یان قات له‌و رۆماننووسانه‌ به‌هره‌مه‌ندترن. چیرۆکنووس و رۆماننووسی ئێمه‌ له‌ گفتوگۆکاندا هه‌رگیز به‌لای شیوازی نووسیندا ناچن. ئه‌وان ده‌لێن له‌ فلان سه‌رده‌م و له‌ فلان شوێندا چیرۆک و رۆمان بۆ یه‌که‌مین جار له‌ دایک بوون. له‌ملا رۆمانی ئینگلیزیمان هه‌یه‌ و له‌ولاش رۆمانی فه‌ره‌نسی. کوردیش بۆته‌ خاوه‌نی چیرۆک و رۆمانی خۆی. له‌گه‌ڵ ده‌یان قسه‌ی تری له‌م بابه‌ته‌. ئه‌مه‌ش زۆر ئاسانه‌. هه‌ر که‌سی ئه‌و گۆڤار و کتێبانه‌ی هه‌بێت، که‌ له‌ په‌نجاکان و شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی رابردوودا ده‌رچوون، ده‌توانیت ئه‌م گوتانه‌یان له‌به‌ر بنووسیته‌وه‌. بۆئه‌وه‌ی خۆینه‌ر بزانیته‌ ئێمه‌ چۆن له‌و هونه‌ره‌ تیگه‌یشته‌وین، ده‌بێت بۆی بدوین. به‌هه‌رحال ئه‌مه‌ تیگه‌یشته‌نی منه‌ بۆ شیوازی نووسینی رۆمان. ماوه‌ته‌وه‌ بلێم رۆمانی کوردی نه‌یتوانیوه‌ هیچ پرۆبله‌ماتیکیک به‌ره‌م به‌پێنیت و رێگای بۆ خۆیندنه‌وه‌ی جیا جیا خۆش نه‌کردوه‌. که‌واته‌ دووره‌ له‌ هه‌موو مه‌ترسییه‌کی نه‌خۆشی و له‌ناوچوون. پێم وایه‌ هێشتا ماویه‌تی ئێمه‌ باس له‌ قه‌یرانی رۆمانی خۆمان بکه‌ین، چونکه‌ هه‌موو کێشه‌کان له‌ ژيانه‌وه‌ ده‌ست پێده‌که‌ن. ئه‌و یه‌که‌ دوو رۆمانه‌ی، که‌ ناچنه‌ ناو ئه‌و ساده‌کارییه‌شه‌وه‌، ناتوانن ئه‌و بۆشاییه‌ گه‌وره‌یه‌مان بۆ پرېکه‌نه‌وه‌. ئێمه‌ کاتی رۆمان ده‌نووسین خۆمان له‌به‌رده‌م سێریانیکدا ده‌بینینه‌وه‌، ئایا رۆمان بنووسین وه‌کو ئه‌وه‌ی رۆماننووسان له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئێمه‌دا ده‌بنووسن. مه‌به‌ستم لاساییکردنه‌وه‌ نییه‌ و ئه‌و رۆماننووسانه‌یش ده‌لێم، که‌ گۆرانیا‌ن له‌و ئه‌ده‌به‌دا کردوه‌. یان رۆمانی کوردی بنووسین، که‌ تا ئه‌م ساته‌یش نه‌مانتوانیوه‌ له‌ ره‌گه‌زی هه‌قایه‌ت جیای بکه‌ینه‌وه‌. یان هه‌ولێ پیکه‌پێنانی گوتاریکی تری رۆمان بده‌ین. دیاره‌ لێره‌دا مه‌به‌ستم شیوازی نووسینه‌، نه‌ک بابه‌تی نووسین، که‌ له‌ نووسه‌ریکه‌وه‌ بۆ یه‌کیکی تر ده‌گۆریت. من ئه‌و پرسیاره‌ ئاوا به‌کراوه‌یی جێده‌هێلم.